UNIVERSAL LIBRARY
OU_200857
UNIVERSAL LIBRARY

ಶ್ರೀ ಬಾಲಲೀಲಾ ಮಹಂತ ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ—ನಂ. ೮

ಭಕ್ತಿ ಗೀತೆಗಳು

ಪ್ರಕಾಶಕರು:
ಶ್ರೀ. ಮ. ನಿ. ಪ್ರ. ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು,
ಮುರುಘಾಮಠ, ಧಾರವಾಡ.

೧೯೫೨

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. K81.6 M93Bh Accession No. [illegible]803

Author [illegible]

Title [illegible]

This book should be returned on or before the date last marked below

ಪ್ರಕಾಶಕರು:
ಶ್ರೀ. ಮ. ನಿ. ಪ್ರ. ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು,
ಶ್ರೀ ಮುರುಘಾಮಠ, ಹಾವೇರಿಪೇಟೆ,
ಧಾರವಾಡ.

ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳು ಪ್ರಕಾಶಕರ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿವೆ.

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ ೧೯೫೦.
ದ್ವಿತೀಯ ಮುದ್ರಣ ೧೯೫೭.

ಮುದ್ರಕರು:
ಶ್ರೀ. ಎಂ. ಜಿ. ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ್,
ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರು:
ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಮುದ್ರಕರು, (ಮುದ್ರಣಾಲಯ) ಕಿಲ್ಲೆ,
ಧಾರವಾಡ.

ಶ್ರೀ ಮ. ನಿ. ಪ್ರ. ಮುರುಘೇಂದ್ರ ಮಹಾ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು

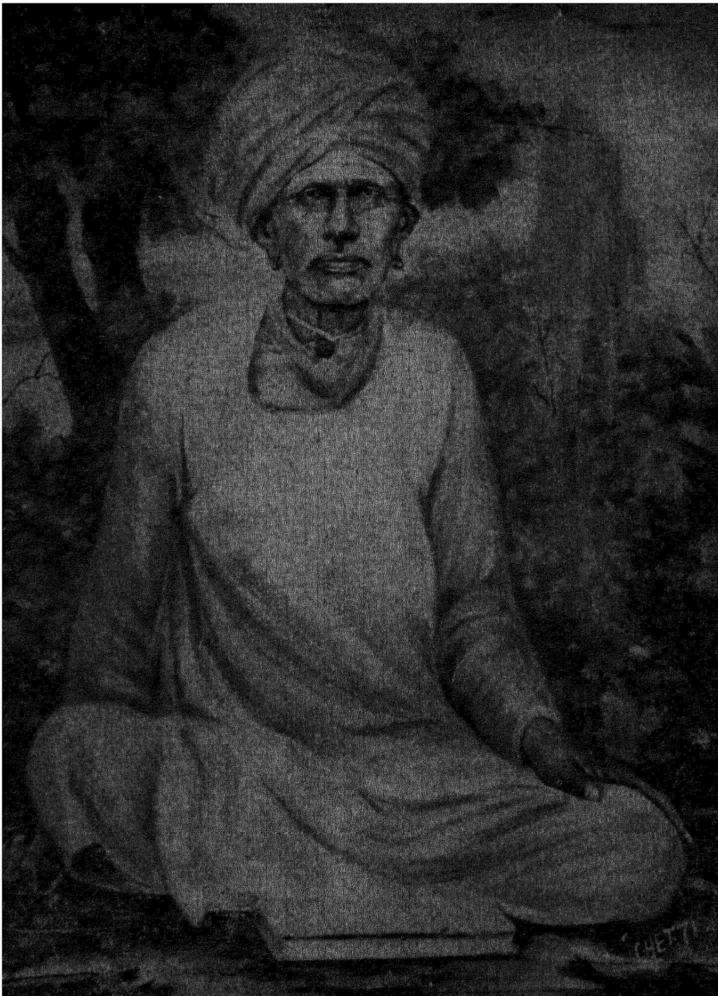

— ಅರ್ಪಣೆ —

ಶ್ರೀ ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರಂತೆ ನುಡಿದು, ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆದು,
ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ
ನಡೆ – ನುಡಿಗಳ ಮೂಲಕ ಆಚರಿಸಿ
ಶಿವಯೋಗದ ಘನತೆಯನ್ನು ಬೀರಿದ
ಮಹಾ ತಪಸ್ವಿಗಳೂ
ವೈರಾಗ್ಯ ಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಕಾರಣ ಪುರುಷರೂ ಆದ
ಅಥಣಿ ಗಚ್ಚಿನ ಮಠದ
ಲಿಂಗೈಕ್ಯ

ಶ್ರೀ. ಮ. ನಿ. ಪ್ರ.

ಮುರುಘೇಂದ್ರ ಮಹಾ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ

ಸ್ಮಾರಕವಾಗಿ

ಅವರ ಅಡಿದಾವರೆಗಳಿಗೆ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು
ಭಕ್ತಿಯ ಮುಡಿಪೊಂದು
ಅರ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಾಲಲೀಲಾ ಮಹಂತ ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ

◆

— ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳು —

೧ ರಾಘವಾಂಕ ಚರಿತೆ
ಸಂಪಾದಕರು : ಸ. ಸ. ಮಾಳವಾಡ, ಎ. ಎ.

೨ ಲಿಂಗಲೀಲಾ ವಿಲಾಸ ಚಾರಿತ್ರ

೦ ಪ್ರೌಢದೇವರಾಯನ ಕಾವ್ಯ
ಸಂಪಾದಕರು : ಸಂ. ಶಿ. ಭೂಸನೂರಮಠ, ಎಂ. ಎ.

ಮುನ್ನುಡಿ

ಇಂದಿನ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಅತ್ಯುಜ್ವಲವಾದ ಭವಿಷ್ಯವು ಕಾಯ್ದು ಕುಳಿತಿರುವದೆಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಸುಮಾರು ಮೂರು ಶತಮಾನಗಳ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಜೇಶನೆಂಬ ಮಹಾನುಭಾವಿಯು ತನ್ನ ಕಾಲಜ್ಞಾನ ವಚನದಲ್ಲಿ:

ಕನ್ನಡದ ನುಡಿಯೊಮ್ಮೆ ಕನ್ನಡಿಯ ತೆರದಿಂದೆ
ಚನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬೆಳಗುವದು ಜಗದೊಳಗೆ
ಮುನ್ನುಡಿಯು ಎಂದು ಸಂಜೇಶ

ಎಂದು ಹೇಳಿರುವದನ್ನು ಕಂಡಾಗ ನಮ್ಮ ಮಾತಿಗೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಕಸುವು ಬಂದು ಬಿಡುವದು. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಕನ್ನಡಿಗರ ಸೋಜ್ವಲ ಜೀವನದ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿದೆ ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಹೃದಯಮಂದಿರದ ಗರ್ಭಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುವ ಜ್ಞಾನಜ್ಯೋತಿಯನ್ನೇ ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಭಾಷೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದುದೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವೆನಿಸಿರುವದು. ಕನ್ನಡಿಗರ ಭಾಗ್ಯವು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿಕೊಂಡಿರುವದು.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಜ್ಯೋತಿ ಗಂಗೆಯು ಯಾವಾಗ ಉದಯವಾಯ್ತೆಂಬದನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಹೇಳಲು ಇದುವರೆಗೆ ಯಾವ ಸಾಹಿತಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ಬಹು ದೂರದಿಂದ ಹರಿದು ಬಂದಿರುವದೆಂಬುವಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇನಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಒಂಬತ್ತನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ನೃಪತುಂಗನ ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗವೆಂಬ ಗ್ರಂಥಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲಿನ ಯಾವ ಸಾಹಿತ್ಯಗ್ರಂಥವೂ ಉಪಲಬ್ಧವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕ್ರಿ. ಶ. ೪೫೦ರ ಹಲ್ಮಿಡಿ ಶಿಲಾಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಾಹಿನಿಯ ಪಾವನ ಪಿಚಾರೋದಕದ ದರ್ಶನವನ್ನು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಶೋಧಕರು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಕ್ರಿ. ಶ. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಿತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕ್ರಿ. ಶ. ೨ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾದ ಒಂದು ಗ್ರೀಕ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕನ್ನಡ ಶಬ್ದಗಳು ಇರುವವೆಂದು ಡಾ. ಹುಲ್ಷ್ ಎಂಬ ಪಂಡಿತರು ಹೇಳಿರುವದನ್ನು ಕವಿಚರಿತ್ರಕಾರರಾದ ಆರ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು ಎತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವದಾದರೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಬಹು ಪುರಾತನ

ವಾದದ್ದೆಂಬುವಲ್ಲಿ ಯಾರ ಮತಭೇದವಿಲ್ಲ. ನೆರೆಹೊರೆಯ ಭಾಷೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಕಣ್ದೆರೆಯದಿರುವಾಗಲೇ ಕನ್ನಡವು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದಿತು! ಇದು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಮಾತಾಗಿರುವದು ಸಹಜವೆ!

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕೃಷಿ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲಿ ಜೈನ ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವ ಧ್ಯೇಯವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥರಚನೆ ಮಾಡಲು ತೊಡಗಿದರು. ಅವರ ಗ್ರಂಥಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಚಂಪೂ ರೂಪದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಪಂಪ, ರನ್ನ ಜನ್ನ, ನಾಗಚಂದ್ರ ಮುಂತಾದ ಜೈನ ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆಗ ಸಂಸ್ಕೃತಭಾಷೆಯ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಅಧಿಕವಾಗಿದ್ದುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಕಾರಣವಾಗಿರುವದು. ೧೨ನೇ ಶತಮಾನದ ವರೆಗೂ ಜೈನ ಕವಿಗಳು ಬರೆದ ಗ್ರಂಥಗಳೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.

೧೨ನೇ ಶತಮಾನ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತಲೇ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಭಾಗ್ಯರವಿಯು ಉದಯನಾದನು. ಆಗ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಭೂತಪೂರ್ವವಾದ ಕ್ರಾಂತಿಯುಂಟಾಯಿತು. ಆ ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಕುಲಋಷಿಗಳಾದ ಶರಣ ಶರಣೆಯರೇ ಮುಂದಾದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಬಸವ, ಚನ್ನಬಸವ, ಪ್ರಭು, ಸಿದ್ಧರಾಮ, ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿಯವರು ಅಗ್ರೇಸರರು. ಅವರು ನಾಡಿನ ತುಂಬ ತಮ್ಮ ವಿಚಾರದ ಕಿಡಿಗಳನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆಮಾಡಲು ಹೋರಾಡಿದರು. ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದೇವಿಯ ಮೈಮೇಲೆ ಅನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ತೊಡಿಸಿದ್ದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದಾಡಂಬರದ ತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಿ ಆಕೆಯ ಸಹಜ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ನಲಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೊದಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಲಿಂಗವಂತ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಗದ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವರು ಪದ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಹಿತ್ಯರಚನೆ ಮಾಡಹತ್ತಿದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಬೆರೆಸಿ ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರಳಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಅನುಭವದ ರಸದೂಟ ಮಾಡುವ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದರು. ಅಂಥ ಸರಸ ಕವಿಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು, ಮುಪ್ಪಿನ ಷಡಕ್ಷರಿಗಳು, ಸರ್ಪಭೂಷಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು, ಬಾಲಲೀಲಾ ಮಹಂತ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು, ಘನಮಠದ ನಾಗಭೂಷಣ ಶಿವ

ಯೋಗಿಗಳು ಮುಂತಾದವರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಗ್ರಂಥಗಳು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯೋದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತತ್ವಗಂಧವನ್ನು ಬೀರುವ ಅಮೋಘ ಪುಷ್ಪಗಳಾಗಿರುವವು. ಅಂಥ ಗ್ರಂಥ ಪುಷ್ಪದೊಳಗಿನ ತನಿರಸವನ್ನು ಮನದಣಿಯೆ ಸವಿಯುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದ ಕನ್ನಡಿಗರು ಧನ್ಯರೇ ಸರಿ

ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಭಾವಿಗಳ ಸಮಗ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದುವದು ಬಹುಜನ ಕನ್ನಡ ಬಾಂಧವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗಾಗಿ ಕೆಲವು ಮಹತ್ವದ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಗ್ರಂಥ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊರಡಿಸುವದು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಧಾರವಾಡದ ಮುರಘಾಮಠ ಪ್ರಸಾದ ನಿಲಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಗುರುಪಾದಯ್ಯ ಗುರುಪಾದ ದೇವರ ಮಠ, ಬಿ ಎ (ಆನರ್ಸ) ಅವರು ಪೂರೈಸಲು ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರ ಮುಂದೆ ಬಂದುದು ಪರಮ ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ. ಇವರು ಹಿಂದಿನ ಅನುಭಾವಿಗಳ ಕೆಲವು ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಕವಿಗಳ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವಲ್ಲಿ ಮಧುಕರ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತಾಳಿರುವರು. ಮಧುಕರ (ಜೇನ್ನೊಣ)ವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪುಷ್ಪಗಳಲ್ಲಿಯ ರಸವನ್ನು ಹೀರಿಕೊಂಡು ಮಧುರವಾದ ಮಧುವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದಂತಾಗಿದೆ ಇವರ ಭಕ್ತಿಗೀತೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾದರಿಗಾಗಿ ವಾಚಕರೆದುರು ಇಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಜಗತ್ತಿನ ಭೋಗ ಸುಖವು ಉಪೇಕ್ಷಣೀಯವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಶಿವನನ್ನು ಮರೆತು ನಡಿಸುವ ಭೋಗವು ದುಃಖದ ಬೀಜವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಮುಪ್ಪಿನ ಷಡಕ್ಷರ ಯೋಗಿಗಳು 'ಧರೆಯ ಸುಖದ ಭೋಗವೆನಗೆ ಹರಿದು ಹೋಗಲಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಚರಣ ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಮನವು ಮಗ್ನವಾಗಲಿ' ಎಂಬ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಂತೆ ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ 'ಶ್ರೀಗುರುವಚನುಪದೇಶವನಾಲಿಸಿದಾಗಲಹುದು ನರರಿಗೆ ಮುಕುತಿ" 'ಶ್ರೀಗುರು ವಚನದಿಂದಧಿಕ ಸುಧೆಯುಂಟೇ ರಾಗದಿಂ ಬೇರಿನ್ನು ಭವ ಬೀಜವುಂಟೆ' ಮುಂತಾದ ಪದ್ಯಗಳು ಮಾನವರ ಶ್ರೇಯೋಮಾರ್ಗ ಪ್ರದರ್ಶಕವಾಗಿರುವವು. ಹಿಂದಿನ ಅನಂತ ಜನ್ಮಗಳ ಸಂಸ್ಕಾರ ಬಲದಿಂದ ಅಸ್ಥಿರವಾದ ಸಂಸಾರದತ್ತ ಚಲಿಸುವ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಾಲಲೀಲಾ ಮಹಂತ

ಶಿವಯೋಗಿಗಳು 'ಎಲೇ ಮನವೆ ಕೇಳು ಸ್ಥಿರವೆಂದು ಸಂಸಾರ ಮಲದೇಹ ವಸು ಮೆಚ್ಚಿ ಕೆಡಬೇಡ ಬರಿದೆ' ಎಂದು ಬೋಧಿಸಿರುವದು ಮನಸ್ಸಿನ ಕಲ್ಮಿಷವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಸಾಧಕರಿಗೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯಕವಾಗಿರುವದು. ಘನಮಠ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು 'ಎಲ್ಲಿಭಕ್ತಿಯದೆಲ್ಲಿಮುಕ್ತಿಯಮ್ಮೋ" ಎಂಬ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಸರ್ಪಭೂಷಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ 'ಕಾಯ ಕಾಂತಾರವ ಹೊಕ್ಕು ಬೇಟೆಯನಾಡಿರೊ' ಎಂಬ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಬೇಟೆಯನ್ನು ಮನಂಬುಗುವಂತೆ ಬೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಅನೇಕ ಆಧುನಿಕ ಕವಿಗಳ ಸರಸ ವಚನಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿದ್ದು ವಾಚಕರು ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದು ಒಳ್ಳೇದು.

ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಒಂದು ದಿವ್ಯ ಭೂಮಿಯಾಗಿರುವದು. ಇದರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಧೂಳಿ ಕಣಗಳಲ್ಲಿ ದೈವೀಶಕ್ತಿಯು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಅನಂತ ಮಹಾನುಭಾವಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಹೋಗಿರುವದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲವಾಗಿದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ನಾಡು ಎಷ್ಟು ಹಿಂದುಳಿದಿದೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಮಹಾನುಭಾವಿಗಳ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಜಾಗೃತವಾಗಿದ್ದು ಅಶಾಂತಿಯಿಂದ ತಪ್ತವಾದ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಜ್ಞಾನದಾನ ಮಾಡುವ ಬಲವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿರುವದು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯವಲ್ಲವೇ ? ವಿಶ್ವದ ಸಮಸ್ತ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನಕ್ಕಾಗಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಮೊರೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿರುವಾಗ, ಅದರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಅನುಭಾವವು ಭಾರತೀಯ ತತ್ವಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ನೆನೆದುಕೊಂಡರೆ, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಅನುಭಾವಿಗಳ ಗೌರವವೆಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಕಾಲವು ಇನ್ನು ಬಹಳ ದೂರವಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲರೂ ಒಮ್ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ತತ್ವ ಸೇವೆಗೆ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇಂಥ ಅನೇಕ ಸಂಗ್ರಹ ಪುಸ್ತಕಗಳು, ಕನ್ನಡಿಗರ ಹಸ್ತಗತವಾಗಬೇಕು.

ಗದಗ
ಅಖಿಲಭಾರತ ವೀ. ವಿದ್ಯಾಪೀಠ

ನಾಗಭೂಷಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿ
ಸಂಪಾದಕ, 'ಸಾವಧಾನ'

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

-*-*-

ಈ ಹಿಂದೆ ನನಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಕಂಠಕೆ ಬರೆದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ಅನ್ನುವ ಅಭ್ಯಾಸವಿತ್ತು. ಹೀಗಿ ಎಲ್ಲ ಕೈವಲ್ಯಕಾರರ ೧೫೦ ಪದ್ಯಗಳು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹವಾದವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾದ ಪುಸ್ತಕ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ನನ್ನ ಪೂಜ್ಯ ಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಮ ಸಿ ಪ್ರ. ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಸಲಹೆಯಿತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದರು. ಅವರ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೇ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಓದುಗರ ಕೈಸೇರಿದ್ದರಿಂದ ತುಂಬ ಸಂತೋಷವೆನಿಸುವದು. ಇನ್ನು ಈ ಪುಸ್ತಕದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಕೆಲವು ಮಾತು ತಿಳಿಸಿಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಹೇಗೆ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆಯೋ ಹಾಗೆ ವೀರಶೈವ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈವಲ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿದೆ. ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರ ವಚನಗಳ ತಿರುಳನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿರುವದರಿಂದ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ಅಡಿಗಲ್ಲು. ಈ ಅನುಭವದ ಹಾಡುಗಳು ವೀರಶೈವ ತತ್ವವನ್ನೂ, ವಿಶಾಲದೃಷ್ಟಿ, ನೀತಿ ಮತ್ತವನ್ನೂ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಧರ್ಮಕ್ಕೇ ಬೇಕಾಗುವ ತತ್ವಗಳನ್ನೂ ಬೋಧಿಸುತ್ತವೆ ಆದುದರಿಂದ ಕೈವಲ್ಯಕಾರರು ಜಗತ್ಪೂಜ್ಯರು. ಅವರ ಗೀತೆಗಳು ಜಗದ್ಬೋಧಕವಾದವುಗಳು. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತೃಗಳು ಅನೇಕರು ಸಿಗಬಹುದು, ಆದರೆ ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆದು ನಡೆದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯರೂಪದಿಂದ ಉಣ್ಣಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ವಚನಕಾರರು, ಕೈವಲ್ಯಕಾರರು ಅಗ್ರಗಣ್ಯರು. "ಯೋಗಿ ನಿಜಾನಂದದೊಳು ನುಡಿಸುವ ವೀಣೆ ರಾಗ ರಸವ ತರಂಗಿಣಿ" ಎಂಬ ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ನುಡಿಯು ಇಲ್ಲಿಯ ಗೀತೆಗಳಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇಂಥ ಅನುಭಾವಿಗಳ ಜೀವನ ಸಂಗೀತ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರಿಂದಲೂ ಭಕ್ತಿಗೇ ಮಹತ್ವ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಈ ಕೈವಲ್ಯಕಾರರಾದರೂ ಆ ಹಾದಿಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭಕ್ತಿಗೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಈ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ 'ಭಕ್ತಿ ಗೀತೆಗಳು' ಎಂದು ಹೆಸರಿಡಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಭಕ್ತಿಗೀತೆಯ ಮೊದಲಿನ ೧೬ ಪದ್ಯಗಳು ಎಲ್ಲ ಕೈವಲ್ಯಕಾರರ ವಿದ್ದು ಅವು ಇಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಸಾದನಿಲಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನಿತ್ಯವೂ ಪಠಿಸುವ ಗೀತೆಗಳು. ಮುಂದೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ (೧) ಸರ್ಪಭೂಷಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು (೨) ಘನಮಠ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು (೩) ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು (೪)ಮುಪ್ಪಿನ ಷಡಕ್ಷರಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು (೫) ಬಾಲಲೀಲಾ ಮಹಂತ ಶಿವಯೋಗಿ ಗಳು (೬) ಬಸವಲಿಂಗ ಶರಣರು (೭) ಆಧುನಿಕ ಕವಿಗಳು. ಹೀಗೆ ಇವರ ಕೆಲಕೆಲವು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಜನರು ಇವರು ಬರೆದ ಒಂದೊಂದು ಮೂಲ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಓದುವದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಯಾಕಂ ದರೆ ಅವು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಕೆಲವು ಪ್ರತಿಗಳು ಸಿಗುವದಿಲ್ಲ; ಸಿಕ್ಕವುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಯನ್ನುಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ದೀರ್ಘವಾದವುಗಳನ್ನು ಓದುವದಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಈ ತೊಂದರೆ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಸಹಾಯ ಮಾಡದೆ ಇರದು. ತೋಟದಲ್ಲಿಯ ಅನೇಕ ಗಿಡ ಗಳಲ್ಲಿಯ ಸುಗಂಧವಾದ ಮಧುರವಾದ ಹೂಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಮಾತ್ರ ಒಂದುಗೂಡಿಸಿದಂತೆ ಈ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ಕೂಡಿಸಿ ಮಾಲೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಅನುಭಾವಿಗಳ ಮತ್ತು ಅವರ ಹಾಡುಗಳ ಅಲ್ಪ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿ ಕೊಡುವದು ಅವಶ್ಯವೆನಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

(೧) ಸರ್ಪಭೂಷಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು:— ಇವರು ಶ್ರೀ. ಶ. ೧೭೪೫ ರಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಮುಂದೆ ಅವರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಯ ಗುರುಸಿದ್ಧ ಸ್ವಾಮಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಇಟ್ಟರು. ಗುರುಗ ಳಿಂದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸಂಪಾದಿಸಿ, ವಿರಕ್ತಾಶ್ರಮಹೊಂದಿ ಅವರ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಮೇರೆಗೆ ೧೮೮೫ರಲ್ಲಿ ದೇಶಾಟನೆಗೆ ಹೊರಟರು. ಆ ಮೇಲೆ ಅಖಂಡ ಕರ್ನಾಟಕವನ್ನೇ ಸಂಚರಿಸಿ ಭಕ್ತರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುತ್ತ ೧೮೨೪ರಲ್ಲಿ ಮರಳಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ಗುರುಗಳ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದರು. ಗುರುಗಳು ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದನಂತರ ಅವರ ಮಠಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾದರು. ಇವರು ರಚಿ ಸಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳೆಂದರೆ ಕೈವಲ್ಯ ಕಲ್ಪವಲ್ಲರಿ (ಇದರಿಂದಲೇ ನಾನು ಆಯ್ದು ಕೊಂಡದ್ದು) ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಶತಕ. ವರಕವಿಗಳ ಮಾಲಿಕೆ

ಯಲ್ಲಿ ಇವರು ಬರುವರು. ಇವರ ಶೈಲಿ ಲಲಿತ ಮತ್ತು ರಮ್ಯವಾಗಿದೆ. ಗಹನವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮನದಟ್ಟಾಗುವ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಕೊಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅಗಾಧವಾಗಿದೆ. ನಿರಾಕ್ಷರಿಗಳಾದರೂ ಲೋಕಾನುಭವವಿದೆ. ಇವರ ಗೀತೆಗಳು ಕ್ಲಿಷ್ಟತೆ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಕಾವ್ಯಪಾಕ ದ್ರಾಕ್ಷಾಪಾಕದಂತಿವೆ. ಇವರ ಗೀತೆಗಳೆಲ್ಲ ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಗೀತೆಗಳಿಗೆ ಹೋಲುತ್ತವೆ. ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳಾದ "ಗುರುಸಿದ್ಧ" ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮುದ್ರಿಕೆಯಿಂದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

(೨) ಘನಮಠ ನಾಗಭೂಷಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು:— ಇವರು ಆಂಧ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನೈಜಾಮ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅತ್ರಾಫಬ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪಟ್ಲೂರ ತಾಲೂಕಿಗೆ ಸೇರಿದ ಪೂರ್ವದೆಯಂಬಲ್ಲಿ ೧೮೭೮ರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಇವರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ವೀರಯ್ಯ ವೀರಾಂಬೆಯವರು. ೭ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದರು. ಮುಂದೆ ೨೧ನೇ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ತಮ್ಮ ಶಿವತೇಜ ಶಿವಾನುಭವ ಸೂಸುವ ಮುಖವುಳ್ಳವರಾಗಿ ಬಸವ ಮಾರ್ಗವೇ ನಿಜಮುಕ್ತಿಗೆ ಹೆದ್ದಾರಿಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವರ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುವ ಅನುಭವವನ್ನು ಸವಿದು ಸಂತಾಪದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ಮಾನವರಿಗೆ ಆ ಅನುಭವಾಮೃತವನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಜಿಸ್ಮಷ್ಟ ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಸವನ ಭಕ್ತಿ ಬೀರಲು ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯಯುತರಾಗಿ ಮೋಹವನ್ನು ತೊರೆದು ಬಸವನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ 'ದೂಷಣೆ ಮಾಡಲಿದೊಂದೆ ಜನರತಿ ಭೂಷಣೆ ಮಾಡಲಿಸೊಂಪೆ' ಎಂಬಂತೆ ಜನರ ದೂಷಣೆ ಭೂಷಣೆ ಒಂದೇ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ೨೦-೨೫ ವರ್ಷ ಅವಿಶ್ರಾಂತವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸಿದರು. ಕಡೆಗೆ ಇಳಕಲ್ಲ ಅಮೀನಗಡ ಹುನಗುಂದದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ರಾಯಚೂರ ಜಿಲ್ಲೆ ಲಿಂಗಸೂರ ತಾಲೂಕ ಸಂತೇಕೇಲೂರಿನಲ್ಲಿ ೧೯೪೪ರಲ್ಲಿ ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದರು. ಶೈವಜ್ಞಾನಪ್ರದೀಪಿಕೆ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನೊಂದು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ತತ್ವಕ್ಕಿಂತ ಭಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚು, ಸಂದರ್ಭ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಗನುಸರವಾಗಿ ಭಾವೋದ್ರೇಕದಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ ಘನಮಠರ ಹಾಡುಗಳು ಅವರ ಸುಂದರ ಜೀವನವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ

ಪಡಿಸುತ್ತನೆ. ಗಾಯನ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಕುಶಲರು. 'ಘನಮಠ' ಎಂಬ ಮುದ್ರಿಕೆಯಿಂದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

(೩) ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು:— ಭರತ ಖಂಡದ ವಿಭೂತಿಪುರುಷ ರಲ್ಲಿ ಇವರೊಬ್ಬರು ಮೈಸೂರ ದೇಶದ ಎಲ್ಲೆಯು ಶ್ರೀ ಶಂಭುಲಿಂಗನ ಬೆಟ್ಟದ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ನಾಡುಗಳಿಗೆ ಅರಸನಾಗಿದ್ದ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿಯೇ ಸದ್ಗುಣ ಮುಖೇಣ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶ ಹೊಂದಿ, ವಿದ್ಯಾ ಸಂಪತ್ತು ತೇಜಸ್ವಿ ನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರು. ಕೆಲವು ಕಾಲದ ನಂತರ ವಿರಕ್ತಾಶ್ರಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕ ರಿಸಿ ಲೋಕೋದ್ಧಾರಮಾಡುವ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ (೧) ಅರವತ್ತುಮೂರು ಮಂದಿ ಪುರಾತನರ ಸ್ತೋತ್ರ (೨) ಕೈವಲ್ಯಪದ್ಧತಿ (ಇದರಿಂದಲೇ ನಾನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡದ್ದು) (೩) ಪರಮಾನುಭವ ಬೋಧೆ (೪) ಪರಮಾರ್ಥಗೀತೆ (೫) ಅನುಭವಸಾರ (೬) ವಿವೇಕ ಚಿಂತಾಮಣಿ (೭) ಪಾರಮಾರ್ಥ ಪ್ರಕಾ ಶಿಕೆ ಎಂಬ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ, (೮) ದರ್ಶನಸಾರ (೯) ಆತ್ಮತರ್ಕ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಎಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸಿರುವರು. ಇವರ ಕಾಲ ಇನ್ನೂ ನಿಶ್ಚಿತವಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಮುಪ್ಪಿನಾರ್ಯರ ಸಮಕಾಲೀನರೆಂದೂ ಇವರಿಬ್ಬರ ಗವಿಗಳು ಶಂಭುಲಿಂಗನ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವವೆಂದೂ ಇವರ ಕಾಲವನ್ನು ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೫೦೦ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಗ್ರಂಥಗಳು ಪಂಡಿತ ಪಾಮರರಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರಿಗೆ ಹಿತಕರವಾಗಿ ಮೃದು ಮಾಧುರ್ಯ ಸುಂದರ ಸರಳ ಶೈಲಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಮನೋಹರ ವಾಗಿವೆ. ಇವರ ಹಾಡುಗಳ ಮುದ್ರಿಕೆ 'ಶಂಭುಲಿಂಗ.'

(೪) ಮುಪ್ಪಿನ ಷಡಕ್ಷರಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು:— ಸಮಗ್ರವಾದ ಸಾದ್ಯಂತವಾದ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ದೊರೆಯದಿದ್ದರೂ ಇವರ ಭಕ್ತಿಪರ ವೈರಾಗ್ಯ ಬೋಧಕ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಇವರ ನಿರ್ಮಲ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವು ಸ್ಫುಟವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ. ಕೀರ್ತನಕೇಸರಿ ಬಿ. ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುವಂತೆ ಇವರು ನಿಜ ಗುಣರ ಸಮಕಾಲೀನರೆಂದೂ ಶಂಭುಲಿಂಗನ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೇ ಇವರ ಗವಿ ಇದೆಯೆಂದು ಶಿವಾನುಭವದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಮೊದಲನೇ ಹಾಡಿ ನಂತೆ ಯರಗಂಬಳಿಯ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗರು ಇವರಿಗೆ ಶಿವತತ್ವಾನುಭವವನ್ನು ಅರು ಹಿದ ಗುರುಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಂಗತಿ ಇವರ

ಜೀವನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇವರ ಉಜ್ವಲವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವು ಇವರ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದೆ. ತಾದಾತ್ಮ್ಯ, ತನ್ಮಯತೆ, ಪರವಶತೆ, ಸಮ ರಸ ಭಾವ ವೈರಾಗ್ಯ, ಉಜ್ವಲತೆ, ಭಕ್ತಿಯ ಆವೇಶ ಇವರ ಹಾಡುಗಳ ಹೆಗ್ಗುರುತುಗಳು. ಇವರ ಜೀವನದಂತೆ ಇವರ ಶೈಲಿಯೂ ಸರಳವಿದೆ. ಇವರ ತತ್ವಗಳು ಜಗತ್ತಿಗೇ ಮಾನ್ಯವಾದವುಗಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವು ಸಮುದ್ರ ದಷ್ಟು ವಿಶಾಲ. ಇವರು "ಷಡಕ್ಷರಲಿಂಗ" ಎಂಬ ಮುದ್ರಿಕೆಯಿಂದ ಹಾಡು ಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

(೫) ಬಾಲಲೀಲಾ ಮಹಂತ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು:— ಇವರು ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲಾ ಆಲಮಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಆ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗನಾಯಕನಹಳ್ಳಿ ಚನ್ನ ವೀರ ಸ್ವಾಮಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ವಿರಾಗಿಯಾಗಿ ದೇಶವನ್ನು ಸಂಚರಿಸುತ್ತ ತಮ್ಮ ಬಾಲಲೀಲೆಯಿಂದ ಜನರನ್ನು ಮುಗ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತ ಗದಗ ತಾಲೂಕ ಮುಳಗುಂದ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದರು. ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಮೈಸೂರ ಮುಮ್ಮಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರಿಗೆ ಅವರ ಅಪೇಕ್ಷೆಯ ಮೇರೆಗೆ ದರ್ಶನವನ್ನಿತ್ತು ಅವರ ಧನಕನಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಕುಂಬಳ ಸೊರಟೆಯನ್ನಷ್ಟೇ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. (ಈಗಲೂ ಮುಳಗುಂದ ಮಠದಲ್ಲಿದೆ) ಇವರ ಲೀಲೆ ಅದ್ಭುತವಾದವುಗಳು. ಅಂತರಾತ್ಮ ಸ್ಫುರಿಸಿದಾಗ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮಿದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ನಿಂತುಕೊಂಡೇ ಮಠದ ಬೋದು ತೊಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ ಇದೆ. ತಲೆ ತುರಿಸಿ ಬರೆಯದೇ ಕೇವಲ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಿಂದ ಬರೆದವುಗಳು. ಇವರ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ತತ್ವವಿವೇಚ ನೆಯ ಗಡಚುಯಿಲ್ಲ, ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೂ ಓದಲರ್ಹವಿದೆ. ಇವರು ೧೮೩೩ ರಿಂದ ೧೮೫೪ರ ವರೆಗೆ ಬಾಳಿದರು. ಇವರು 'ಮಹಂತ' ಎಂಬ ಮುದ್ರಿಕೆ ಯನ್ನಿಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವರು.

(೬) ಬಸವಲಿಂಗ ಶರಣರು:— ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಹೂವಿನ ಹಡಗಲಿ ತಾಲೂಕ ಮೈಲಾರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಇವರು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಹೆಸರನ್ನೇ ಹೇಳ ಹೊರಟದ್ದರಿಂದ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಗಳ ಹೆಸರು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೊನ್ನು ಹೆಣ್ಣು, ಮಣ್ಣು ಮಾಯೆಯನ್ನದೆ ಮನದ ಮುಂದಣ ಆಶೆಯನ್ನು ತೊರೆದು ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ನಂಬುಗೆಯಿಟ್ಟು

ಮನೆಗೆ ೫ ಮೈಲಾದರೂ ಮನಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಲಿಂಗನಾಯಕನ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದು ಶ್ರೀ ಚನ್ನವೀರ ಸ್ವಾಮಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇರಹತ್ತಿದರು. ಇವರು ಗುರುಗಳ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ಅವರ ಅಂಕಿತದಲ್ಲಿಯೇ ಷಟ್‌ಸ್ಥಲ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗುರುಕರುಣ ತ್ರಿವಿಧಿ, ಶಿವಾನುಭವ ದರ್ಪಣ, ಲಿಂಗಪೂಜಾ ವಿಧಾನ ಎಂಬವುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಶಿವಾನುಭವ ದರ್ಪಣದಿಂದ ಆರಿಸ್ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇವರ ಲಿಂಗಪೂಜೆ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಈಗಲೂ ನೋಡಬಹುದು. ಹೊರಗೆ ಗದ್ದಲ ಹಾಕಿದರೆ ಒಳಗೆ ಕೇಳುವದಿಲ್ಲ. ಇವರು ವೀರಶೈವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಅಪಾರ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಗಳಿಸಿದರು. ಇವರ ಹಾಡುಗಳ ಮುದ್ರಿಕೆ 'ಚನ್ನವೀರೇಶ'.

(೭) ಆಧುನಿಕರು:- ಅಥಣಿ ಗಚ್ಚಿನ ಮಠದ ಮುರುಘೇಂದ್ರ ಮಹಾ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಮೇಲಿನ ಭಕ್ತಿ ಪರವಶದ ಹಾಡುಗಳು ಈಗಿನ ಅನೇಕ ಕವಿಗಳಿಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಅವರ ಹೆಸರು ಹೇಳಲು ಮತ್ತು ಅವರ ಶೈಲಿಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಲು ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಒಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಅವರ ಪದ್ಯಗಳು ಸಾಧಾರಣ ನಿತ್ಯ ಜೀವನದ ತತ್ವಾನುಭವಗಳಿಂದ ಸರಳ ಶೈಲಿಯಿಂದ ಕೂಡಿವೆ.

ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೈವಲ್ಯಕಾರರ ಚರಿತ್ರೆ ಅವರ ಹಾಡುಗಳ ವಿಮರ್ಶೆ ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಅವರವರ ಮೂಲ ಪ್ರತಿಗಳಿಂದ ಓದಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಪಂಡಿತ ನಾಗಭೂಷಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಅಂದವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಮುದ್ರಕರ ಒಡೆಯರಿಗೂ ತುಂಬ ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣುತಪ್ಪಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಿನ ದೋಷಗಳಿರಬಹುದು. ಅವನ್ನು ಮುಂದಿನ ಆವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಓದುಗರ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಯಿಂದ ಸುಧಾರಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವೆವು.

ಜಿ. ಪಿ. ಗುರುಪಾದದೇವರಮಠ,

ಬಿ. ಎ. (ಆನರ್ಸ)

ಸಂಗ್ರಾಹಕ.

ಪ್ರಕಾಶಕರ ನುಡಿ

— ● —

"ಭಕ್ತಿಗೀತೆ" ಗಳ ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣವು ೧೯೫೦ ರಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಕೇವಲ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮಾವೃತ್ತಿಯ ಎಲ್ಲ ಪ್ರತಿಗಳು ಮುಗಿದು ಹೋಗಿ ಈ ದ್ವಿತೀಯಾವೃತ್ತಿಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ ಭಕ್ತಿರಸವನ್ನು ಬೀರುವ ಹಾಡುಗಳು ಜನತೆಗೆ ಎಷ್ಟು ರುಚಿಸುತ್ತಿವೆ? ನಿತ್ಯವೂ ಅವನ್ನು ಹಾಡಿ ಆನಂದಪಡಲು ಜನತೆ ಅದೆಷ್ಟು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಲೌಕಿಕದಲ್ಲಿ ನೊಂದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಈಯುವ ಶಕ್ತಿ ಈ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿದೆ. ನೊಂದ ಮನಸ್ಸು ನಲಿಯಲು, ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆ ಜಾಗ್ರತವಾಗಲು, ನೈತಿಕ ಪಥದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಈ ಹಾಡುಗಳು ಪ್ರೇರಿಸುವಂತಾದರೆ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟನೆಯ ಕಾರ್ಯ ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತೆಂದು ಬಗೆಯುತ್ತೇವೆ.

ಧಾರವಾಡ
೮—೧೦—೧೯೫೨

—ಪ್ರಕಾಶಕರು

॥ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರ ಪ್ರಸನ್ನ ॥

ಭಕ್ತಿ ಗೀತೆಗಳು

೧

ಧರೆಯ ಸುಖದ ಭೋಗವೆನಗೆ ಹರಿದು ಹೋಗಲಯ್ಯ ಸಿದ್ಧ । ಚರಣ ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಮನವು ಮಗ್ನವಾಗಲಿ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಒದೆವ ಗಡಿಗೆ ಹರಿದ ಜೋಳ್ಗಿ ಎಡದ ಕೈಯ ಮುರಿದ ಕೋಲು । ಹಿಡಿದು ಊರನೆಲ್ಲ ತಿರಿದು ತಂದು ನೋಡಲು ॥ ಒಡಲಿಗಾಗದಂತೆ ಮಾಡು ಪ್ರಾಣಸಿಯೊಳಗೆ ಸುಖದ ಮುಕ್ತಿ । ಒಡೆಯ ಸಿದ್ಧ ಮರೆದು ಭವಕೆ ಬೀಳಲಾರೆನು ॥೧॥ ಹಳೆಯ ಚಿಂದಿ ರಗಟೆಗಳನು ಹೊಲಿದು ಗಂಟೆಸಿಷ್ಟು ಪ್ರಾಂದೆ । ಚಳಿಯು ನಾಗತಿರಾಗ ಕಡೆಗೆ ಸಾಲಿದಂಬವ ॥ ಕಳೆಯುತಿರಲು ಉದರಪೂರ್ಣ ಬಳಗಳಿಂದ ಬಿಡುತಿರಲಿ । ಒಲಿದು ಸಿದ್ಧ ಚರಣ ನೆನೆವುದಿಂತು ಹೋಗದು ॥೨॥ ಊರನೆಲ್ಲ ತಿರಿದು ಒಡಲ ಪೂರಸುಂಜೆನೆನಲು ಮಧ್ಯ । ಮಾಯಲ್ಲಿ ತಿರಿದುದೆಲ್ಲ ಚಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಿ ॥ ವಿಭೂತಿಯಾಚೆ ಪುರವ ತಿರುಗೆ ಯಾರು ಇಲ್ಲ ಎನಲು ಎನಗೆ । ಹರಹರನ ನೆನೆವುದಿಂತುಂಟಿಲ್ಲದಾಗದು ॥೩॥ ಒದೆಯುರುಗಳ ಮರಕೆ ಬರಲು ಜಡಿದು ಜರಿದು ನೂಕಲೆನ್ನ । ಒಡನೆ ಮೋರ್ವರುಗಳ ತೀಳಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಲು ॥ ಕಡೆಗೆ ಆಪ್ತರೆಲ್ಲರು ಹಾಳು ಗುಡಿಗೆ ಬರಲು ನೋಡುತಿರಲು । ಒಡೆಯ ಸಿದ್ಧ ನೆನೆವುದಿಂತುಂಟಿಲ್ಲದಾಗದು ॥೪॥ ಅಂಗಳದೊಳು ಸಿಲ್ಲಿಕ್ಕಿ ಹಿಂಗಡಿವನು ಕಳ್ಳನೆಂದು । ಹಿಂಗಿ ಹೋಗು ಕಡೆಗೆ ಎಂದು ನೂಕುವಿಲ್ಲದು ॥ ಹಿಂಗೆಯಾಗದನಕ ಜನರ ಸಂಗಬಿಡದು ಷಡಕ್ಷರಿಯ । ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನೆನೆವುದಿಂತುಂಟಿಲ್ಲದಾಗದು ॥೫॥

೨

ಕಾಡಲೇಕೆ ನರರುಗಳನು ಬೇಡಿ ಬಳಲಲೇಕೆ ಮನವೆ । ರೂಢಿಗೀಶ ನಿಮಗೆ ದೈವವಾಗಿ ಇರುತಿರೆ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಮೃಡನ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದಕೆ

ಮಡುವಿನಗ್ಗವಣಿಗಳುಂಟು । ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಡಪತ್ರಿ ಪುಷ್ಪವುಂಟಲ್ಲೆ || ಒಡಲಿಗನ್ನ ದುಡಿವರುಂಟು ಗುಡಿಗಳುಂಟು ಶಯನಕೆಮಗೆ ! ಒಡೆಯರುಗಳು ಬಿಸುಟೆವರಾವೆ ಶೀತಕುಂಟಲ್ಲೆ ||೧|| ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೇಳುವುದಕೆ ಆದ್ಯರುಗಳ ವಚನವುಂಟು । ಉದ್ಧರಿಸುವಡೆಮಗೆ ಶಿವನ ಮಂತ್ರವುಂಟಲ್ಲೆ || ಅರ್ಧನಾರಿ ಎಂಬ ದೈವವಿದ್ದು ಬಳಿಕ ಕರದೊಳೆಮಗೆ ಹೊದ್ದಲೇಕೆ ನರರ ಆಶೆ ಮಾಡಿಸಕ್ಕಟಾ ||೨|| ಮಿಗಿಲು ಮನೆಗಳೇತಕೆಮಗೆ ಅಗಲಲೇಕನನುಭಾವಿಗಳನು । ಜಗದೊಳೆಮಗೆ ಹಲವು ಕೋಟಲೆಗಳೇತಕ್ಕೆ || ಸೊಗಸು ಷಡಕ್ಷರಿಯಲಿಂಗ ಅಗಲದೆಮ್ಮ ಕರದೊಳಿರಲು ಬೆಗಡುಗೊಳ್ಳಲೇಕೆ ಮನವೆ ನರರ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ ||೩||

೩

ಕೋಗಿಲೇ ಚಲ್ವ ಕೋಗಿಲೇ ಮುದ್ದು ಕೋಗಿಲೇ ಜಾಣ ಕೋಗಿಲೆ |ಪ| ಹಿಂದೆ ತಪವೊಳೀಶ ನೊಂದಿರು ತಿರಲಿಚ್ಛಿಸಿ ಚಂದಕಾಮನ ಬಿಟ್ಟು ಕೋಗಿಲೇ। ಬಂದು ಬೇಗದಿ ಬಾಲೇಂದುಧರನ ಕೂಡಿ ಕುಂದಪೆ ನೀ ಬಾಳು ಕೋಗಿಲೇ ||೧|| ಮನುಮುನಿಗಳ ನೀತಿಯನು ಕೆಡಿಸುವ ದುಷ್ಟ ಮನಸಿಜನನು ಮೀರಿ ಕೋಗಿಲೆ । ಘನಪದವನು ತನ್ನ ನೆನೆವರಿಗೊಲಿದೀವ ಧನದಮಿತ್ರನ ಸಾರು ಕೋಗಿಲೆ ||೨|| ನಲ್ಲರನಗಲಿದ ಮೆಲ್ಲೆದೆಯರ ಕೊಲ್ವ ಫುಲ್ಲಶರನ ಪಿಂಗಿ ಕೋಗಿಲೆ । ಎಲ್ಲ ಜೀವರಿಗೆರವಿಲ್ಲದೊಲವನೀವ ಭಲ್ಲ ಭವನೊಳಿರು ಕೋಗಿಲೆ ||೩|| ಮಂಗಳರವದೊಳನಂಗನ ಬಣ್ಣಿಸೆ ಭಂಗವಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಕೋಗಿಲೇ ||೪|| ದುರುಳ ಕಂತುವಿನೊಡನಿರೆ ಲೋಕದೊಳು ನಿನ್ನ ಪರಪುಟ್ಟನೆಂಬರು ಕೋಗಿಲೇ । ಧರೆಗೆ ಜನಕನಾದ ಗುರು ಶಂಭುಲಿಂಗನ ಚರಣ ಪಲ್ಲವ ಪಿಡಿ ಕೋಗಿಲೇ ||೫|

೪

ತೋರದಯ್ಯಾ ಸುಖ ತೋರದಯ್ಯಾ ಸುಖ । ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾವಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವಂದಿಲ್ಲದವಗೆ ||ಪಲ್ಲ|| ನಿಗಮಾಗಮವನೋದಿ ಸುಗುಣಸಂತತಿಗೂಡಿ । ಜಗವೊಲವಾಂತು ತನ್ನ ಬಗೆಯನಾರೈಯದಿರೆ ||೧|| ಕಪಟವಳಿದು ಕೋಟಿ ಜಪವನೆಸಗಿ ಬಲು । ತಪವನೆ ಮಾಡಿ ತತ್ವದುಪದೇಶ ಪಡೆಯ

ದೈಶ್ವರ್ಯ ||೨|| ಹಿಂಗದಣಿಮಾದಿ ಸಿದ್ಧಿಯುಂಗವಾಗಿ ಶಿವಲೋಕ | ಡಂಗುರವೆನಿಸಿ ಶಂಭು ಲಿಂಗವನುವರಿಯುದಿರೆ ||೩||

೫

ಹರಪೂಜೆ ಗುರುಸೇವೆ ವರ ಪುಣ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಬರಿದೆ ಸುಖಭೋಗ ದೊರಕುವದುಂಟೆ ಆತ್ಮಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಹಣವಿದ್ದಾಗಲೆ ಭಕ್ತಿ ಸೆಣವಿದ್ದಾಗಲೆ ಸೇವೆ ಗುಣವಿದ್ದಾಗಲೆ ಮಾಡಿ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯಾತ್ಮಾ || ಒಣ ಮಾತಾಡುವರೆಲ್ಲ ಸಣ ಹರಿದು ಹೋಗುವರೆ | ತ್ರಿಣಯನನೊಲಿಸುವರು ಬಹು ಕರಕಷ್ಟದಾತ್ಮಾ ||೧|| ಹಿಂದಿನ ಪುಣ್ಯವನು ಇಂದುಂಡು ಪಡೆದಾತ್ಮಾ | ಇಂದಿನ ಪುಣ್ಯವನು ಮುಂದುಂಡು ಪಡೆದೀತಾತ್ಮಾ | ಬಂಧನ ಸಡಿಲವಕೆ ಇಂದುಧರನಾತ್ಮಾ | ಸಂದೇಹ ವಿಲ್ಲವು ತಿಳಿಕೊಂಡ್ಯಾ ಆತ್ಮಾ ||೨|| ಪರಿಜನರೆಲ್ಲ ಕರದಂಡನೆ ಮಾಡಿ | ಪರಮಾತ್ಮನೊಲಿಸಿದರು ಸುಗಮವಲ್ಲಲೆ ಆತ್ಮಾ | ನರಪಾಪ ಪುಣ್ಯವನು ನರರ ಸೆರಗಿಲಿ ಹಾಕಿ | ಗುರುಮಹಂತ ಲಿಂಗತಾ ಮರೆಯಾಗಿರುತಿಹ ನಾತ್ಮಾ ||೩||

೬

ಲಾಲಿಲಾಲಿಸು ಪರ ಬ್ರಹ್ಮನ ಶಿಶುವೇ | ನಾಲಿಸು ಘನಮನೆ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಹೊವಿನ ||ಪಲ್ಲ|| ಅಷ್ಟದಳದ ಕಮಲ ತೊಟ್ಟಿಲೊಳಗೆ ಮಲಗಿ | ಶ್ರೇಷ್ಠ | ಸದ್ಗುಣ ಹಸ್ತ ಪದಗಳನಾಡುತ || ನೆಟ್ಟನೆ ನಯನ ಪುತ್ರ ಮಧ್ಯದ ಜ್ಯೋತಿಯು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ ಕಿಲಕಿಲ ನಗುತಿಹ ||೧|| ಪ್ರಣವ ಘೋಷದ ನಾಗ ಸ್ವರವೀಣೆನಾದವು | ಝಣಲ್ ಝಣಲ್ ಕಾಲಿಗೆಜ್ಜೆ ತಾಳ ಮೃದಂಗ ಭೇರಿ || ಢಣಲ್ ಢಣಲ್ ಎಂಬುವ ಘಂಟೆ ಬಾಗಿಲಿನ ನಾದವ | ಬಣ್ಣಿಸಲಿವ ಶಿವ ಸುಖಮಯ ಕಂದನ ಸ್ತುತಿ ಸಲಪದಂಗಳ ಮೀರಿ ಶಿವಪದವೆಂಬುವ | ಹೊಳೆವ ಮೇಲುಪ್ಪರಿಗೆ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಮಾಯಾ || ಕಲಿಯುಗ ನರ್ತಕಿ ನಾಟ್ಯವ ನೋಡುತ | ನಲಿವ ಪರಶಿವ ಮಹಾಂತ ಲಿಂಗ ಶ್ರೀ ಬಾಲಕ ||೨||

೭

ಲಿಂಗಪೂಜೆಯು ಮಾಡಿರೋ ನಿಮ್ಮೊಳು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಪೂಜೆಯು ಮಾಡಿರೋ | ಗಂಗೆಯಮುನೆಗಳ ಸಂಗಮದೊಳು ಮಿಂದು ಶೃಂಗಾರ ಕದುಪರಿ ರಂಗಮಂಟಪದೊಳು ||ಪಲ್ಲ|| ವರಭಕ್ತಿ ಜಲವನೀಡಿ ಮಜ್ಜನ

ಗೈದು ವಿರತಿ ಗಂಧವನೇ ತೀಡಿ । ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳೆಂಬ ಮುರುಗುವಕ್ಷತೆ ಇಟ್ಟು । ಅರಿವೆಂಬ ನಿರ್ಮಲ ಸರಸ ಪುಷ್ಪವ ಸೂಡಿ ॥೧॥ ಹರುಷವೆಂಬುವ ಧೂಪವ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಪರಬಿಂದು ರುಚಿ ದೀಪವ । ಸಿರಡೆತ್ತಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ ನೈವೇದ್ಯವನು ಮಾಡಿ॥ ಮೆರೆವ ತ್ರಿಗುಣವೆಂಬ ವರ ತಾಂಬೂಲವ ಕೊಟ್ಟು ॥೨॥ ಕರದಿಷ್ಟಲಿಂಗವಿದೇ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪರವಸ್ತು ತಾನಾಗಿಯೇ । ಹೊರ ಒಳಗೆರಡೆಂಬ ದರಿದರಿವನೆ ಮೀರಿ ॥ ಗುರುಸಿದ್ಧನಂಘ್ರಿಯೊಳ್ ಬೆರೆದೇಕಮಯವಾಗಿ ॥೩॥

೮

ಶರೀರವೆಂತೆಂಬುವ ಹೊಲವ ಹಸನ ಮಾಡಿ ಪರತತ್ವ ಬೆಳೆಯನು ಬೆಳೆದುಣ್ಣಿರೋ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಶಮದಮ ಎಂತೆಂಬ ಎರಡೆತ್ತುಗಳ ಹೂಡಿ ವಿಮಲ ಮಾನಸವ ನೇಗಿಲನೇ ಮಾಡಿ । ಮಮಕಾರವೆಂತೆಂಬ ಕರಿಕೆಯ ಕಳೆದಿಟ್ಟು । ಸಮತೆ ಎಂತೆಂಬ ಗೊಬ್ಬರವ ಚಲ್ಲಿ ॥೧॥ ಗುರುವರನುಪದೇಶ ಎಂಬ ಬೀಜವ ಬಿತ್ತಿ ಮೆರೆವ ಸಂಸ್ಕಾರ ವೃಷ್ಟಿಯ ಬಲದಿ । ಅರಿವೆಂಬ ಪೈರನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತ ಮುಸುಕಿರ್ದ ॥ ದುರಿತ ದುರ್ಗುಣವೆಂಬ ಕಳೆಯ ಕಿತ್ತು ॥೨॥ ಸ್ಥಿರಮುಕ್ತಿ ಎಂತೆಂಬ ಧಾನ್ಯವ ಬೆಳೆದುಂಡು ಪರಮಾನಂದದೊಳು ದಣ್ಣನೆ ದಣಿದು । ಗುರುಸಿದ್ಧನಡಿಗಳಿಗೆರಗುತ್ತ ಭವವೆಂಬ । ಬರವನು ತಮ್ಮ ಸೀಮೆಗೆ ಕಳುಹಿ ॥೩॥

೯

ಬಸವಗಣಾಧಿಪತೇ ನಮೋಗುರು ಬಸವಗಣಾಧಿಪತೇ । ಅಸಮನಯನ ಸಮಯ ಶರಧಿ ವಿಮಲಗುರು ॥ಪಲ್ಲ॥ ನಿತ್ಯನಿರಾಮಯ ನಿರುಪಮ ನಿರ್ಗುಣ । ಪ್ರತ್ಯಗ್ವಿಜಯ ಪರಮಾರ್ಥಚರಿತ ಗುರು ॥೧॥ ಚರಲಿಂಗಾರ್ಪಿತ ಶರೀರ ಕರಣಭವ । ವರ ಕರುಣಾಕರ ಶರಣಸಮೇಳಾ ॥೨॥ ಭಕ್ತನಿಧಾನ ವಿರಕ್ತ ಸುಪೂಜಿತ । ಮುಕ್ತಿಯ ಘನಮತ ಕರ್ತೃಪರಮಗುರು ॥೩॥

೧೦

ಧ್ಯಾನವ ಮಾಡೋ ನಿಜಗುರು ಧ್ಯಾನವಮಾಡೋ । ಮಾನವ ನೀನತಿ ಮತಿಯುತನೆನಿಸುತೆ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಜಗದೊಳಗನುದಿನ ನಗದೋಧಿಕವೆಂದು । ಪೊಗಳುವ ಶ್ರುತಿಮತವಗಲದೆ ಮುದದೊಳು ॥೧॥ ವರಕರುಣದೊಳಡಿ

ಗೆರಗಿದ ವರಸ್ಮರ। ಹರನೆನಿಸುವ ಶರಣರಸುರ ಭೂಜನ ॥೨॥ ಮನು ಮುನಿ ಜನಸುರ ಗಣಕಿಗೆ ಮೊದಲಿಗ । ನೆನಿಸಿದನಘ ಶ್ರೀ ಘನಮಠವಾಸನ ॥೩॥

೧೧

ಕಾಯಕಾಂತಾರವ ಹೊಕ್ಕು ಬೇಟೆಯನಾಡಿ ಮಾಯಾ ಮೋಹದ ಮೃಗಗಳ ಕೊಲ್ಲಿರೋ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಕೋಪವೆ ತೆಂಬುವ ಹಿರಿಯ ಹುಲಿಗಳುಂಟು। ಪಾಪವೆಂಬೆಂಬ ಸೂಕರಗಳುಂಟು। ತಾಪತ್ರಯ ಗುಣಗಳೆಂಬ ಜಿಂಕೆಗಳುಂಟು। ಕಾಪಟ್ಯವೆಂತೆಂಬ ನರಿಗಳುಂಟು ॥೧॥ ಮಿಥ್ಯವಚನಗಳೆಂಬ ಕೋಣಗಳುಂಟು । ಬರಿಯಾಡಂಬರವೆಂಬ ಕರಡಿಯುಂಟು ॥ ಉರಿವ ಮತ್ಸರ ಬುದ್ಧಿ ಎಂಬ ಕೇಸರಿಯುಂಟು । ಮರವೆ ಎಂಬುವ ಗಜಗಳುಂಟು ॥೨॥ ಪರಮ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಎಂತೆಂಬ ಬಿಲ್ಲನು ಮಾಡಿ । ವಿರತಿಯನೆಂಬ ಸಿಂಜನಿಯ ಹೂಡಿ ॥ ಅರಿವೆಂಬ ಬಾಣದೊಳವನೆಚ್ಚು ಕೆಡಹುವ । ಗುರು ಸಿದ್ಧಸಂಸ್ಥ ಪಂಕಜಕರೆಗೆ ॥೩॥

೧೨

ಯೋಗಿಯ ಕಂಡಿರೇನೆ ಪರಶಿವ ಮಹಾಯೋಗಿಯ ಕಂಡಿರೇನೆ । ಆಗಮ ನಿಗಮಗೋಚರಪರ ಶಿವನಾಗಿ ॥ ತೂಗಾಡುತಿಹನು ಭಕ್ತರ ಮನೋಭಾವದೋಳ್ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಗತಿಯ ಪಾಲಿಸಲು ಜಗದ ಭಕ್ತರಿಗೆಲ್ಲ ಸುತನಾಗಿ ಬಂದಿಹನು । ಅತಿಶಯ ಕೈಲಾಸ ಅಧಿಪತಿ ಈತನು । ಯತಿಪನಾಗಿ ಕಾಮನ ಸತಿಯರೊಳ್ ನಲಿವನು ॥೧॥ ಸರ್ವಾಂಗ ಲಿಂಗಮಯನು ತಾನಾಗಿರುತಿಹನು ನಿರ್ಮಲದಿ । ಹರಿದಾಡುವ ಮನವನು ಹರಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ॥ ಪರಶಿವಾನಂದ ಸಂಭ್ರಮದೊಳಗಿರುತಿಹ ॥೨॥ ನಿಲವನುಪ್ಪರಿಗೆ ಶಿಲಾ ರತ್ನಂಗಳ ಒಂದೇ ಮಾಡಿರುತಿಹನು । ಮಳೆಯೊಳು ತೊಯ್ಯದಾಗಸದಂತೆ ಮಹಾಂತಲಿಂಗ ಇಳೆಯ ಜನರ ಭಕ್ತಿ ಭಾವದೊಳಿರುತಿಹ ॥೩॥

೧೩

ಅನುಭವದಡಿಗೆಯ ಮಾಡಿ । ಅದಕ್ಕನುಭವಿಗಳು ಬಂದು ನೀವೆಲ್ಲ ಕೂಡಿ ॥ಪಲ್ಲ॥ ತನುವೆಂಬ ಭಾಂಡವ ತೊಳೆದು । ಕೆಟ್ಟ ಮನದ ಜಂಜಡವೆಂಬ ಮುಸುರೆಯ ತೊಳೆದು । ಘನವೆಂಬ ಮನೆಯನು ಬಳಿದು । ಅಷ್ಟ ವಿಸುಗ ತ್ರಿಗುಣವೆಂಬ ಒಲೆಗುಂಡ ತೆಗೆದು ॥೧॥ ವಿರತಿ ಎಂಬುವ ಮಡಿ

ಯುಟ್ಟು । ಪೂರ್ಣ ಹರಭಕ್ತಿ ಎಂತೆಂಬ ಸೀರೆಸೆಸರಿಟ್ಟು ॥ ಅರಿವೆಂಬ
ಜ್ಯೋತಿಯ ಕೊಟ್ಟು । ಮಾಯಾ ಮರವೆಯೆಂಬುವ ಕಾಷ್ಟಗಳನೆಲ್ಲ ಸುಟ್ಟು ॥೩॥
ಪರವೆಂಬ ಸಾಮಗ್ರಿಗೂಡಿ । ಸಾರತರಮೋಕ್ಷವೆಂದೆಂಬ ಪಾಕವ ಮಾಡಿ ॥
ಹರಶರಣರು ಸವಿದಾಡಿ । ನಮ್ಮ ಗುರುಸಿದ್ಧ ದೇವನ ಚರಣವ ಪಾಡಿ ॥೪॥

೧೪

ಶ್ರೀಗುರು ವಚನೋಪದೇಶವನಾಲಿಸಿ ದಾಗಳಹುದು ನರರಿಗೆ
ಮುಕುತಿ ॥ಪಲ್ಲ॥ ದುರಿತಗರ್ವವನೊಲ್ಲದಿರು ಪುಣ್ಯವನೆ ಮಾಡು ಹರನಡಿ
ಪಿಡಿದಾಂತರೊಡನಾಡು । ಕರುಣವಿರಲಿ ಜೀವದೊಳು ನೀತಿವಿದನಾಗು ॥
ಪುರುಷಾರ್ಥಫಲವೆಂದು ಬೆಸಸುವಾ ॥೧॥ ನಿಂದಿಸಿ ನುಡಿಯದಿರಾರನು ಮನ
ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ನಡೆಯಬಾರದಲ್ಲ ॥ ಕುಂದುವಡೆಯದಿರು ಕಾಮಾದಿಗಳನು
ಜಯಿ । ಸೆಂದು ಕೈವಿಡಿದನುಗ್ರಹಿಸುವಾ ॥೨॥ ಭವಮಾಲೆಗಳನು ಪುಸಿಯು
ದಿರೆವರು ಬಾದು ಕವಿಯಲಂಜದಿರು ಸಂಪದದೊಳು ॥ ತವೆಮುದನಕಿವಿರು
ತತ್ವಸಂತತಿಯನು ವಿವರಿಸಿ ನೋಡೆಂದು ತಿಳಿಪುವ ॥೩॥ ಬಳಸದಿರದ್ವೈತ
ವನು ಬಾಹ್ಯದಲಿ ನಿನ್ನೊಳಗೇಕೋ ಭಾವನೆಯೊಡಗೂಡು । ತಿಳಿದು
ಸಮಯ ನಿಷ್ಠೆಗಲಿ ವೇದವಿಧಭಕ್ತಿಗಳನಗಲದಿರೆಂದುಸುರುವ ॥ ೪ ॥ ಆರು
ನಾನೆಂದು ವಿಚಾರಿಸು ವಿಷಮ ಸಂಸಾರವಿದನು ಕನಸೆಂದರಿದು । ಮಾರ
ಮರ್ದನ ಶಂಭುಲಿಂಗನನೊಲಿಸಿ । ಗಂಭೀರ ಸುಖದೊಳಿರೆಂದುಸುರುವ ॥೫॥

೧೫

ಏಳು ಮಹಜ್ಞಾನಿ ಶಿವಯೋಗಿ ಮುನೀಶ್ವರ। ತಾಳ ಮೃದಂಗ ಬ್ರಹ್ಮ
ನಾದ ಘೋಷವ ಕೇಳು ॥ಪಲ್ಲ॥ ಸಾಮಗಾನ ವಿನೋದ ಸ್ವಾಮಿ ಶ್ರೀ
ಪ್ರಭುಮಾಯಾ । ಕಾಮಸಂಹರ ಭಕ್ತ ಪ್ರೇಮಿ ಮಹಾಳು ಶಿವ ॥ ೧ ॥
ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಮರಸದ ಸಂಗೀತ ಪಾಡುವ । ಸಂಗಶರಣರ ಮೇಳ ಲಿಂಗ
ದಪ್ಪಿತು ನೋಡು ॥೨। ಮಂತ್ರ ಶಕ್ತಿಯರು ಮಹಾಮಂತ್ರ ಮೂರ್ತಿಗಳು ।
ಬಂದು ನಿಂತು ಮಹೇಶಾ ಜಯತೆಂದು ಪಾಡುವರು । ೩ ॥

೧೬

ಏಳಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳು ಬಂದಿಹರು । ಭಾಳಾಕ್ಷ ಶಿಶು
ಮಹಂತ ಲಿಂಗ ದೊರೆಯೇ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಬಸವ ಮಡಿವಳ ಚನ್ನ ಸಿದ್ಧರಾಮೋ

ಶ್ವರರು । ಕುಶಲ ಪ್ರಭು ಮುಖ್ಯ ಅಜಗಣ್ಣ ತಂದೆಗಳು ॥ ಅಸಮ ಪರತರ ಗೌರೀ ಮಹದೇವಿ ಮುಕ್ತಾಯಿ । ವ್ಯಸನಳಿದ ನೀಲವ್ವ ಮುಖ್ಯ ತಾಯಿಗಳು ॥೧॥ ಶಿವಯೋಗ ಮುದ್ರೆ ಸಿಂಹಾಸನದ ಸಭೆಯೊಳಗೆ । ಅವಿರತಂ ಮೆಲಗಿರುವ ಗುರುಪುತ್ರರನೇ ॥ ತಪ ರತ್ನ ಪ್ರಮಥ ಗಣ ದೇವ ಗಣಭಕ್ತ ಗಣಕವಿದು ಬಂದಿಹರು ಮಹಗಣರು ಸಹಿತ ॥೨॥ ಭೃಂಗಿ ನಾರದ ಮುಖ್ಯ ಸಂಗಶರಣರು ಬಂದು । ಮಂಗಲ ಮೃದಂಗ ಮುಖ ವಾದ್ಯ ಮೇಳದಲಿ । ಝೇಂಕರಿಪ ಸಂಗೀತ ನಾದವನು ಮಾಡುವರು । ಲಿಂಗ ಶಿವಮಹಾತ ನಿವ ಪಾಡಿ ಹರಸುತಲಿ ॥೩॥

೧೭

ಸದ್ಗುರು ದೇವಾ ನೀ ಮಾಟದುಪಕೃತಿಯನು ನಾನು ಮರೆಯುವದೆಲ್ಲಿಂದೆಂದಿಹಮೋ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಪೂರ್ವದ ಸುಯೋಗದ ವೇದಾಗಮ ಶಾಸ್ತ್ರವ । ಓದದೆ ಸಾಧಿಸಿದ ಮಾಟಗಳಿಲ್ಲ । ಜ್ಞಾನದ ಪರತತ್ವವನು ನೀನು ಒಡಿದೆನ್ನ ಕರಕೆ ಕೊಟ್ಟುದರಿಂದ॥೧॥ ಕಂದಮೂಲಗಳ ಸೇವಿಸಿ ನಾನಾಯುಗಗಳೊತ್ತಿ । ಬಂಧಿಸಿ ಪಂಚಾಗ್ನಿಯ ಮಧ್ಯದಿ ॥ ನಿಂದು ಯೋಗಿಗಳು ನೋಡುವ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ । ತಂದೆನ್ನ ಕಣ್ಗೆ ತೋರಿದುದರಿಂದ ॥೨॥ ತರಳನೆನ್ನಯ ಮೇಲೆ ದಯದೊಟ್ಟಿ ಶಿವನೇ ಶ್ರೀ ಗುರುಸಿದ್ಧನೆಂಬ ನಾಮವನಾಂತು ॥ ಗುರುರೂಪದಿಂದೆನ್ನ ಬೋಧಿಸಿ ತನ್ನೊಳು । ಬೆರಸುತ್ತ ಮೋಕ್ಷವಿತ್ತುದರಿಂದ ॥೩॥

೧೮

ನಿನ್ನ ನಾನೇನ ಬೇಡಲಿ ದೇವಾ । ಕೊಡಲಿನಗೆ ನಿನ್ನೊಳೇನುಂಟೆಲ್ಲವನೆ ನಾನೇ ತಿಳಿದು ॥ಪಲ್ಲ॥ ಅಶನವನು ಬೇಡುವೆನೆ ಕಾಳಕೂಟವು ಹೋ ದೇವಾ । ವಸನವನು ಬೇಡುವೆನೆ ಸಿಡಿಲಾನಿದೊಗಲು ॥ ಪ್ರಸಭೂಷಣವ ಬೇಡುವೆನೆ ಭೀಕರಾದಿಗಳು । ವಿಮಲ ಗಂಧವನು ಬೇಡುವೆನೆ ಹೆಣದ ಬೂದಿ ॥೧॥ ತುರಗವನು ಬೇಡುವೆನೆ ಬಹುದಿನದ ಮುದಿ ಎತ್ತು । ಕರದ ಪಾತ್ರೆಯನು ಬೇಡುವೆನೆ ತಲೆಯೋಡು । ಅರಮನೆಯ ಬೇಡಿ ಕೊಂಬೆನೆ ಪಿತೃವನ ಭೂಮಿ । ಪರಿಚಾರಕರನು ಬೇಡುವೆನೆ ಭೂತಗಳು ॥೨॥ ನಿನ್ನ ಸದ್ಗುಣದ ಸಿರಿಯದಿಂತು ಛಿದ್ರಸ್ಮೃತಿ । ನಿನ್ನ ನಿರ್ಗುಣ ಸುಖವ

ಪರಮಾರ್ಥವಿಡಿಸದ ಬಹು ಶಾಸ್ತ್ರವೇಕೆ ॥ ಕರುಣೆ ಶಾಂತಿಗಳಿಲ್ಲದಿಹ ತಪವೇಕೆ । ಹೊರಗೊಳಗೊಂದಾಗದನುಭವವೇಕೆ ॥೨॥ ತನುವ ಜೇರಿಡದನುಸಂಧಾನವೇಕೆ । ತನಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಿಲ್ಲದುಪದೇಶವೇಕೆ । ಮನದ ಬಯಕೆಯು ದಗದ ಮೌನವೇಕೆ । ಘನವನಾಲಿಂಗಿಸದ ಪರತ್ರ ವಿಕೆ ॥೩॥ ನೀನಾನೆಂಬುವಯುದ ಭಕ್ತಿಯದೇಕೆ । ನಾನಾತ್ವವನು ಭೇದಿಸದ ತತ್ವವೇಕೆ । ನಾನಾರೆಂದರಿಯದ ಯುಕ್ತಿಯುವೇಕೆ । ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ದೀರ್ಘ ವೈರಾಗ್ಯವೇಕೆ ॥೪॥ ಪರಿಭವವನು ಕೆಡಿಸದ ಗುರುವೇಕೆ । ಪರತಾಗ ಪೂಜೆಗೊಂಬುವ ದೈವವೇಕೆ । ಪರಿಪೂರ್ಣ ಭಾವವಿಲ್ಲದ ಲಕ್ಷ್ಯವೇಕೆ । ಗುರುಸಿದ್ಧನಾಗಿ ನಿಲ್ಲದ ಸೌಖ್ಯವೇಕೆ ॥೫॥

೨೪

ಜೀವಿಕೊಂಬುವೆನಭವಾ ನಿನ್ನ ಕ್ರಿಯೆಯನು ತಳುವ । ಮಾಡದೀ ವರಗಳನು ಕರುಣಿಸೆಲೆ ದೇವಾ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಮನದೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ಸಂಸ್ಮರಣೆಯನು ನಾಲಗೆಯ । ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನೆ ನುಡಿವುದನು ॥ ತನುವಿನೊಳು ನಿನ್ನ ಸೇವೆಯ ಮಾಳ್ಪುದನು । ಕಿವಿಯೊಳನ ವಿನವು ಪ್ರಣವ ನಾದವನೆ ಕೇಳ್ವುದನು ॥೧॥ ಪರಬಿಂದು ಕಾಂತಿಗಳ ನೇತ್ರದೊಳು ನೋಳ್ಪುದನು । ಕರದೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ಪೂಜೆಯನೆ ಮಾಳ್ಪುದನು । ನುರಿಪಾಪದೊಡಿಹ ಪರಕೆಳಸದಿಹ ವಿರತಿಯನು ಶರೀರವಿರುವನ್ನವರಿತವರ ಸಂಗವನು ॥೨॥ ಆವ ಕಾಲದೊಳು ತತ್ವಾನುಭವವನು । ಕಾಣುವೀ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲ ಶಿವ ಎಂಬ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನು ॥ ಭಾವದೊಳು ನೀನೆ ನಾನೆಂಬ ಸಂಧಾನವನು । ದೇವ ಗುರುಸಿದ್ಧನೊಳು ಕಡೆಗೆ ಮುಕ್ತಿಯನು ॥೩॥

೨೫

ಗುಣಗಳೆ ಭೂಷಣವಲ್ಲದೆ ಸರ್ವಕ್ಕೆ । ಮಣಿ ಹೇಮಾದಿಗಳು ಭೂಷಣವಲ್ಲವು ॥ ಮಣಿ ಹೇಮ ಭೂಷಣವಾ ದೇಹಾಂತವಿರವಿಂತೀ । ಗುಣಭೂಷಣವಾ ಚಂದ್ರಾರ್ಕವದಾಗಿಯೇ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಚರಣಗಳಿಗೆ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯೇ ಭೂಷಣ । ಕರಕೆ ಸತ್ಪಾತ್ರದಾನವೇ ಭೂಷಣ ॥ ಗುರುವಾದ ಪ್ರಣತಿಯೇ ಶಿರಸಿಗೆ ಭೂಷಣ । ಹರದರುಶನವೇ ನೇತ್ರಕೆ ಭೂಷಣ ॥೧॥ ಅನುಪಮ ಸತ್ಯವೇ ರಸನೆಗೆ ಭೂಷಣ । ಘನ ಪುಣ್ಯಕಥೆಯೆ ಕರ್ಣಕೆ ಭೂಷಣ ॥ ತನುವಿಗೆ ಪರಕಾಂತಾಜಹನವೇ ಭೂಷಣ । ಮನಸಿಗೆ ಧರ್ಮ ಚಿಂತೆಯೇ

ಭೂಷಣ ||೨|| ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಿದ್ಯೆಗಗರ್ವವೇ ಭೂಷಣ | ಸಿರಿಗೆ ದೀನರ ಪೋಷಣೆಯೇ ಭೂಷಣ || ನರಜನ್ಮಕೆ ಹಿತಾಹಿತಜ್ಞತೆಯೇ ಭೂಷಣ | ದುರಿತ ಭೀತಿಯೇ ಸೌಜನ್ಯಕೆ ಭೂಷಣ ||೩|| ಧರೆಯೊಳಹಿಂಸೆಯೇ ಕರುಣಕ್ಕೆ ಭೂಷಣ | ಪರತರ ತಪಕೆ ಶಾಂತಿಯೇ ಭೂಷಣ || ದರುಶನಾಶ್ರಮಕೆಲ್ಲ ವಿರತಿಯೇ ಭೂಷಣ | ವಿರತಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆಯೇ ಭೂಷಣ ||೪|| ಪರಿಪೂರ್ಣ ಲಕ್ಷ್ಯವೇ ಯೋಗಕ್ಕೆ ಭೂಷಣ | ವರಿವಿಗೆ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪವೇ ಭೂಷಣ || ಗುರುಸಿದ್ಧನವ ಲಕ್ಷ್ಯದಲಿಪ್ಪ ಮುಕ್ತಿಯೇ | ಪರಿಕಿಸಲಿಂತಿವೆಲ್ಲಕು ಭೂಷಣ ||೫||

೨೬

ವಸಿಪೂರ್ದೇಶ ನಿಜಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗವಿದಿರೆ | ಕಾನನದ ಜೇನಿದಿಂಗಳಂತೆ ನಿಸ್ಸಲಿಪ್ಪ ||ಪಲ್ಲ|| ಕಾಯದೊಳು ಮನ್ಮಥನ ಪವನ ಸುಂದರರೂಪು | ಬಾಯೊಳಿಲ್ಲರ ಮರುಳುಗೊಳಿಪ ರಾಗ ನುಡಿಯು | ಆಯುವಾಗಿದ್ದ ತನ್ನಿರವ ನಾನರಿಯದಿರೆ | ನಾಯಮೊಲೆಯೊಳಗಿರ್ದ ಹಾಲಿನಂತಿಹುದು ||೧|| ಚಂಡಪ್ರತಾಪದಿಂದಂಗಳನು ಜಯಿಸಿ | ಭೂಮಂಡಲವನೆಲ್ಲ ಓರ್ವನೆ ಆಳುತಿರ್ದ || ಪಿಂಡದೊಳಗಿರ್ದ ಚಿದಾತ್ಮನನರಿಯದಿರೆ | ರಂಡೆಗೊದಗಿರ್ದ ಯೌವನದಂತಿಹುದು ||೨|| ಅಣಿಮಾದಿ ಸಕಲ ಸಿದ್ಧಿಗಳೊದಗೆ ತನ್ನ ಮನ | ದಣಿವಂತೆ ನಾಕ ಲೋಕದೊಳು ಪರಿಣಮಿಸಿ || ಗುರುವಿರದೆ ಗುರುಸಿದ್ಧನೊಡನೈಕ್ಯವಡೆಯದಿರೆ | ಹೆಣಕೆ ಮಾಡಿದ ಶೃಂಗಾರದ ತೆಹುದು ||೩||

೨೭

ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರ ಚರಣಸಾರಗಳಿಗೊಸೆದೆನ್ನ ಮನವನಾರಡಿಗೈವೆನು | ವಿಮುಸಿಯೆ ತೋರುವಾಗಿ ಬಹುನಾಮನಾತಂತೆ | ಪಶುಪತಿಯು ಪರಮಾವತಾರದಿಂದೆನಿಸುವ ||ಪಲ್ಲ|| ಶಿವನ ಚಕ್ಷುಮನವೇ ಶರಣರಾಕ್ಷನಗೊಂಡ | ಶಿವತತ್ವದನುವ ಭೂಮಿಗೆ ಬಿತ್ತಿದ || ಶಿವನೇ ಮನಮುಖ್ಯದಿಂ ಮಾಯೆಯನಿಳಿಕ್ಕಿದ | ಶಿವನ ರೌದ್ರಾವೇಶ ರಸವ್ವ ದೆ ಕರುಣದ ||೧|| ಲಿಂಗದಿಂ ನೃಪಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯನು ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನಿಷ್ಟಲಿಂಗದಿ ಸರ್ವನಮಗಳಿಸಿದ || ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮಣಿಸಿತ್ತ ಕರಪದ್ಮ | ಲಿಂಗದೆ ತನುವನಡಗಿಸುತೆ ಬಯಲಾದ ||೨|| ವೃಷಭಲಿ ಪೂಗೊಂಡ ಸತಿಯುಕ್ತಿಗಳಿಟ್ಟು | ವೃಷಭನಿಗೆ ಜಡೆಯನಲ್ ಸೊಡರೆತ್ತಿದ ವೃಷಭನಿಗೋಸುಗ ತನೂಜನನೆ ಬಾಣಸಗೈದ | ವೃಷಭನನೇಳಿಸಿದಾತ್ಮ ಪಿತನ ಸಂಹರಿಸಿದ ||೩|| ಹರನನ್ನೆ ತೊರಗೆಂದು

ಜೀವ ಪುತ್ರೋಳಕ್ಕಿದ | ಹರನ ಬಾರಿನೆಲೊಳ್ಗೆ ನೆನುತಪ್ಪಿದ || ಹರನಿಗಂ ಪೀರಸ್ತ್ರಪ್ರೀಸಪೇರವನಿತ್ತ | ಹರನ ಕೈಲಾಸಪುರವೆಲ್ಲಕೊಳ್ಗೊಂಡ ||೪|| ಈ ರೀತಿಯೊಳು ಮೋಕ್ಷವಿಂ ಬಂದು ಪ್ರಾಕೆಯಿಂದೆ | ಪಾರಮಾರ್ಥಿಯು ಪುತ್ತೆ ಜರಿ ಸುಪಂಕ್ತಿ || ಶರೀರವಿಡಿಸ್ಪದಿ ನಟಿಸುತ್ತ ಶಿವಭಕ್ತ | ದ್ವಾರವಿಂ ಗುರು ಸಿದ್ಧನೊಡನೈಕ್ಯರಾದಂಥ ||೫||

೨೮

ಮನವೆಂಬ ಮರ್ಕಟನ ತಡೆಯಲಾರೆನು ದೇವಾ | ಎನಿತಿದರ ಚಪಲ ಚೇಷ್ಟೆಗಳ ವರ್ಣಿಸಲಿ ||ಪಲ್ಲ|| ಘರಮನೆಲ್ಲನನೊಂದೆ ಕೊಡೆಯಿಂದಳಾಳುವುದು ||ಗಿರಿಯ ಗುಹೆಯೊಳು ಕುಳಿತು ತಪವ ಮಾಡುವುದು | ತರುಣಿಯರ ಕಂಕುಳೊಳು ಕೈಯಿಟ್ಟು ನಗಿಸುವದು | ಕರಿಯ ಮೇಲಂಬಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯುವದು ||೧|| ಅನುಭವದಿ ಜೀವೇಶಸೈಕ್ಯವನು ತಿಳಿಯುವುದು | ಧನದ ಪಶ ಲಕ್ಷವನುಗಳಿಸಿ ಮೊಣುವದು | ಮನೆಯ ಮಕ್ಕಳ ಬಿಟ್ಟು ವಿರತಿಯಿಂ ಪ್ರಾರತುವದು | ವನಗೋಪ್ಯನಾಂತ ಮೋಹೋದನೆಗೈಸುವದು ||೨|| ಅರಿಗಳನು ಹುಟಿದು ಹೆಡಿಸ ಮುಡಿಗಟ್ಟಿ ಹೊಸಗುವುದು | ಸುರಲೋಕಕ್ಕೈದಿ ರಂಭೆಯೊಳು ರಮಿಸುವದು || ಬರಿದೆ ನಿನೇನೆನುತು ಚೇಷ್ಟಿಸುವೆಂಸೆ ಘುಪಿಯೊ | ಕಿರುವ ಕೋತಿಗಾರ ಶಿಷ್ಯರೆಂಬುದು ||೩|| ಪಿಡಿವೆನೆನೆ ಮೊದಲೆ ಮಹಾಪ್ರಾರ ಹಾರಾಟಹುದು | ಪ್ರಾಡಿಪೆನೆನೆಲಾ ನುಡಿಯುವಾರವೆಂಬುವದು || ತುಡುಗ ಪನಪಿನ ಕೊರಳ ಗುಪ್ಪೆಯುಂದಮೊಳನ್ನ | ನಡೆವಿತದೆ ಮಹಾಜಗದೊಳಿತ ಪಾತುತಿಯುವು ||೪|| ಘರಿಯು ನಿಕ್ಷೇಪವನು ಕಪ್ಪೆಲ್ಲಿಗೋಡಿದರೂ | ಘರಿಯು ವಲ್ಲಕ್ಷಿ ಗೃಹನ ಕಾಡುವಂತೆ || ಗುರುಸಿದ್ಧ ಎನ್ನ ಮನವಾವ ವಿಷಯಂಗಳೊಳಗೆರಗಲಿಲ್ಲಕ್ಷ ನೀಂ ಕಾಣಿಸವ ಬಿಡಿಸ್ಟೈ ||೫||

೨೯

ಎಂತು ಸೈರಿಸಬಹುದು ಈ ಭವದ ಬಾಧೆಯನು | ಕಂತುಹರ ಜನಿಪುದನೆ ಸಾಕು ಮಾಡಭವಾ ||ಪಲ್ಲ|| ವಾಯು ಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ವಿಷಯವಾಸೆಗಳು | ದಾಯಾದ್ಯರಂತೆನ್ನ ತಿಕ್ಕಿ ಮುಕ್ಕುವುವು || ಕಾಯ ಗುಣವೆನಿಪ ಹಸುತೃಷೆನೋವುನಿದ್ರೆಗಳು|ನಾಯ್ಗಳಂತಡಿಗಡಿಗೆ ಮುತ್ತಿಮುಸುರುವವು ||೧|| ಒಡಲಬಿಡದಾಪತ್ತು ಕೆಡಹಿ ಧರೆಯೊಳು ಕಾಡ | ಹೊಡೆಗಿಚ್ಚಿನಂತೆನ್ನ ಸುಟ್ಟು

ಸುರುಳಿಸುವುದು ॥ ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲಣಾಶಿ ಮಮತೆಯೆಂಬುದು ಕಾಡ್ಗೆ । ತೊಡ
ರ್ದ ಬಳ್ಳಿಯು ತೆರವೆ ಕಟ್ಟಿ ಕೆಡಹುವುದು ॥೬॥ ಜನರು ಕಸಿಯನು ಕಾಣ್ಪ
ದಿದು ಸಹಜ ಧರೆಯೊಳಗೆ । ಮನವೆಂಬ ಕಸಿಯೆನ್ನ ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಸರುವುದು ॥
ತನುವಿದಳಿದಳಿವುದುವಿಸಿ ರಾಜಾಜ್ಞೆಯುನ್ನ । ಸನುದಿನವೊಳಿಹುಪರಕೆ ಸುತ್ತಿ
ಸುಳಿಸುವುದು ॥೭॥ ಅರಿವರ್ಗವೆಂಬುದೆದೆವಿಡಿದೆನ್ನ ಮುಂದೊತ್ತಿ । ಹರಮುಸಿ
ಹಗೆಯಂತೆ ಕೊಂದು ಕೂಗುವುದು ॥ ಮೆರೆವ ತಾಪತ್ರಯವದನಗಿಸಿ
ಬೇಸಗೆಯೊ । ಳುರಿವ ಬಿಸಿಲಂತೆನ್ನ ಕರಗಿ ಕೊರಗಿಸುವುದು ॥೮॥ ಹೀನ ವ್ಯಸ
ನಂಗಳೆನ್ನನು । ಕೋಣನಿಟಿದೊಡನೆ । ಕಾಳ ಸರ್ಪಗಳಂತೆ ಕಚ್ಚಿ [illegible] ವುದು ।
ಹೇಳಲೇನಕಟ ಭವಘೋರ ಗಾಯಮರೆನ್ನ । ನಾಗಿಯಂಗಳಂತೆ
ಬಂದಿ ಹಿಚುಕುವುವು ॥೯॥ ಜರೆಮರಣವೆರಡೆನ್ನ ನೊಡನೊಡನೆ ಮೋಲ್ವಾ
ಯ್ದು । ಹಿರಿಯ ಹುಲಿಯಂ ತಡರಿ ತಿಂದು ತೇಗುವುವು । ಮರವೆಂಬುದೆನ್ನ
ಸುಜ್ಞಾನ ದೃಷ್ಟಿಯ ಮುಸುಗಿ । ಸರಿದು ಗಾಢಾಂಧಸೊಲು ಮುಚ್ಚಿ
ಮುಸುಗುವುದು ॥೧೦॥ ಉಳಿವ ಬಾಧೆಗಳನಂತಂಗಳುಂಟವನೆಲ್ಲ । ಪಳಿದು ಗುರು
ಸಿದ್ಧನೊಡನಸ್ವಸ್ಥ ಸದವಿಯುಸುತ್ತ ॥ ಅಳಿದೆ ಮಗನೆ ಸುಖಿಯನು ನಿನ್ನೀ
ಭವದ । ಕಳೆದೆನೆಂದಭಯವನೆ ಕೊಡು ಮಹಾದೇವ ॥೧೧॥

೩೦

ಪುರಹರಾ ನಿನಗಿನ್ನು ದಯೆ ಬಾರದೇ । ಸಂಸಾರದೊಳು ಬಹು ಬಳಲ್ವೆ
ನಲ್ಲ ಮಲ್ಲ । ಬರಬಾರದತಿಹೀನ ಯೋನಿಗಳೊಳು ಬಂದು । ಧರಿಸಬಾರದ
ದೇಹಗಳನೆ ತೊಟ್ಟು । ಸ್ಮರಿಸಲುಚಿತವಲ್ಲದಾಹಾರಗಳನುಂಡು । ತಿರುಗು
ತಿರ್ಪುದ ನೀನೆ ಕಂಡು ಕಂಡು ॥೧॥ ಅಳುಪವಾರದಗುರುದ್ವೈಷದಧರ್ಮಕೆ ಸೋಲ್ತು ।
ಕೊಲಬಾರದಖಿಳ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕೊಂದು । ಗಳಿಸಬಾರದ ಲೋಕದಪವಾದ
ಗಳನೊತ್ತು ತೊಳಲುತಿರ್ಪುದ ನೀನೆ ಕಂಡು ಕಂಡು ॥೨॥ ಮಾಡಬಾರದ ಪಾಪ
ಗಳನೆ ಮೋಹಿಸಿ ಮಾಡಿ । ಕೂಡಬಾರದ ಕಾಮಿನಿಯರ ಕೂಡಿ । ಆಡಬಾ
ರದ ಪರಮೊಷಣೆಗಳನಾಡಿ । ಮೋಟಿಯಪ್ಪುದ ನೀನೆ ಕಂಡು ಕಂಡು ॥೩॥ ಎನಿ
ತಿವನ-ಘನೆಸಗಿದರೂ ಎನ್ನನು ಬಿಟ್ಟು । ನಿನಗನ್ಯಗತಿಯಿಲ್ಲವದರಿಂನಾನೆ ॥
ಅನಿತ ನೋಡಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಗೂಡಬೇಕೆಂಬುವ ನಿನ್ನ । ಮನದಾಶಯವ ನೀನೆ
ಕಂಡು ಕಂಡು ॥೪॥ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಗುರುಸಿದ್ಧನಾದ ನಾನೀತನೀ । ಮೊರೆಯ

ನಾಳಿಸಿ ನಿಸ್ಮರಣದೊಳಿನ್ನು || ಮರೆತಿರೆ ಭಕ್ತವತ್ಸಲನೆಂಬ ಬಿರುದಿನ್ನ ಮರೆವುದೆಂಬದ ನೀನೆ ಕಂಡು ಕಂಡು || ೫ ||

೩೧

ಸಿರಿಯು ಸತಿ ಸುತ ಹಿತರು ನಿಜವೆಂದು ನೆರೆನಂಬಿ | ಬರಿದೆ ಸ್ವ ಮರೆದು ಕೆಡದಿರು ಮಂದ ಮಾನುಜಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಸ್ನೇಹಿರುವತನಕ ದೀವಿಗೆಯುರಿವಪ್ರೊಲು ಪೂರ್ವ | ಪುಣ್ಯವಿಹಪರಿಯಂತ ಸಿರಿಯಿರ್ಪುದು | ಪುಣ್ಯ ತೀರಿದ ಮರುದಿನಕೆ ನಿನ್ನಯ ಸಿರಿಯು | ಎಣ್ಣೆ ಮುಗಿದಿಹ ದೀಪದೊಲು ತಣ್ಣಗಹುದು ||೧|| ಒಂದು ಮರದೊಳಗಿಳ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಸಂಜೆಯೊಳ| ಗೊಂದಿ ಬೆಳಗಿನೊಳಗಲಿ ಪೋಗುವಂತೆ | ತಂದೆ ತಾಯಣ್ಣ ತಮ್ಮರು ಸತಿಸುತರು | ಕಾಲ ಬಂದ ನಿಮಿಷಕೆ ನಿನಗೆ ಹೇಳದ್ದೆ ದುವರು ||೨|| ವ್ರಣಕೆ ಮುಸುರುವ ನೊಣಗಳಂತೆ ನಿನ್ನನು ಜನರು ಹಣವಿರುವ ಪರಿಯಂತ ಪ್ರೀತ್ಸೈಪರು || ಹಣವು ನಿನ್ನೊಳು ಮುಗಿದ ಘಳಿಗೆಯೊಳಗಾ ಜನರೆ| ಹೆಣವ ಕಂಡಂತೆ ದೂರಕೆ ಸೋಗುತಿಹರು ||೩| ನಿನ್ನಂಗಕೆಂದ ನಿನಗಿನ್ನು ಹಿತವಾವುದೀ ನಿನ್ನಂಗವೇ ನಿನ್ನನಗಲ್ವುದೆನಲು | ಅನ್ಯವಹ ಸಿರಿಯು ಸತಿ ಸುತ ಹಿತರು ನಿಜವಂತೆ | ನ್ನದನು ತಿಳಿದು ಮೋಹಿಸದಿರದೇ ಮರುಳೆ ||೪|| ಗುರುಚಾಪಗಂಧರ್ವ ಪುರಗಳಂ ಪುಸಿಯಾದ | ಸಿರಿಮುಖ್ಯ ಸರಿಕರವೆ ನ್ನೈ ಮರೆಯದೆ || ಗುರುಸಿದ್ಧನಂಘ್ರಿಪಂಕಜವ ಮನದೊಳು ಭಜಿಸಿ | ಪರಮುಕ್ತಿಯನು ಪಡೆದು ಸುಖಿಯಾಗು ಕಂಡ್ಯಾ ||೫|

೩೨.

ಹೆಣ್ಣಿಗಿಚ್ಛೈಸುವರೇ ಮೂಢಾ| ಇದನು ಕಣ್ಣುಕಿವಿಮನಗಳಿಂ ನೋಂಕ ಜೀವಾ ||ಪಲ್ಲ|| ತಾಯಾಗಿ ಮೊದಲೇ ಹಪೆದಿಹುದು | ಮೇಲೆ ಜಾಯೆ ಎಂದೆನಿಸಿ ಕಾಮದೊಳು ಕೆಡಹುವದು | ಕಾಯದೊಳು ಜನಿಸಿ ಸುತೆಯಹುದು | ಇಂತು ಮಾಯೆಯೆ ನಿನ್ನ ಬಹು ವಿಧದಿ ಕಾಡುವದು ||೧| ಪಿತಸತ್ತ್ರುವಾಗಿ ಹೊಂದುವದು | ನಿಮಿಷ ರತಿಗೊಟ್ಟು ನಿತ್ಯ ಮುಕ್ತಿಯನೆ ಸೆಳೆಯುವದು || ಸ್ಥಿತಿಯ ಪ್ರಾಜ್ಞತೆಯ ಕೆಡಿಸುವದು | ಮುಂದೆ ಶತಜನ್ಮಗಳಿಗೆ ಹೊಣೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವದು ||೨ ಬಗೆಯೆ ತನುವೆಲು ನರವು ಖಂಡ | ವದದೊಳಗೆ ಪಾಯು ರಂಧ್ರವಮು ಕಿಸುಕುಳದ ಹೊಂಡ | ಭಗವೆಂಬುವದು ಮೂತ್ರಭಾಂಡ | ವದ

ಕವಗಡಿಸವೆ ನಿನಗೆ ನಿಜಸುಖವಿಲ್ಲ ಕಂಡ್ಯಾ ||೩| ಒಸೆವ ಪಾಲಿಯ ಸು
ಕೊಲಿಸಿಹುದು | ಹಾಂಗೆ ಹೆಸರು ಮಾತ್ರದೊಳು ವಂಚಕನನಳಿಸಿಹುದು |
ವಂಚಕಂಟನನುವ ಕಳಿಸಿಹುದು | ಇಂದ್ರ ಶತಿಗಳಂಗದೆ ಭಗಕ್ಷಯಾಗಳಿಸಗಿ
ಹುದು ||೪|| ವರಸೆವಾಯುಗಳನಳಿಸಿಹುದು | ನೋಂಕಿದರ ಸೋಂಕಿ ಪಾತ
ಕದ ಹೊರೆಯು ಹೊರಿಸುವದು|| ನರಕದರ ಮನೆಯೊಳಿರಿಸುವದು | ನವ
ಗುರುಸಿದ್ಧ ನವಿಗವರ ದೂರವೆನಿಸುವದು ||೫||

೩೩

ತನ್ನೊಳಗಿಹ ತೀರ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರವನರಿಯದೆ | ಸುಮ್ಮನೆ ತಿರುಗುತಿಪ್ಪರು
ಮೂಢ ಜನರು |ಪಲ್ಲ|| ಈಡೆಯು ಯಮುನೆ ಪಿಂಗಳೆಯು ಗಂಗೆಯು ಬ್ರಹ್ಮ
ನಾಡಿ ಎಂಬುವೇ ಸರಸ್ವತಿಯು ಮೂರೊಂದು | ಗೂಡಿ ಜನಿದ ತ್ರಿಕೂಟವೇ
ಸಂಗಮವು ಮಿಕ್ಕ | ನಾಡಿಗಳವು ಸರ್ವ ಪುಣ್ಯ ತೀರ್ಥಗಳು ||೧|| ಶಿರವೇ
ಶ್ರೀಗಿರಿ ಕರ್ಣ ವದುವೇ ಗೋಕರ್ಣವು | ಕರಗಳೇ ಕಾಂಚಿ ಕುಚವೇ ಕುರು
ಕ್ಷೇತ್ರ || ಉರವೇ ಉನವೆ ಭವ್ಯ ಭ್ರೂಮಧ್ಯವದು ಕಾಶಿ | ಪುರವು ಕಂಠವೇ
ಸಿಂಧುಕರವೆನಿಪ್ಪುದು ||೨|| ಒಳಗಿಂತು ಪರಿಪ ತೀರ್ಥದಿ ಮಿಂದು ತ್ರಿಪುರಿನ
ತೊಳಲದೇ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ನೊಂದೊಂದನೇ ಹೊಕ್ಕು || ಸುಕವಪ್ಪ ಗುರುಸಿದ್ಧನ ಕರು
ಣಾದ ಕಳೆಬಿಂದು | ಗಳ ಲಿಂಗ ತತಿ ಎಂದು ಭಜಿಸುವ ಮರೆದು ||೩||

೩೪

ತೇರು ಸಾಗಿತವ್ವ ನೋಡಿರಿ | ಈ ದೇಹವೆಂಬ ತೇರು ಸಾಗಿತವ್ವ
ನೋಡಿರಿ || ತೇರು ಸಾಗಿತವ್ವ ನೋಡಿ | ಸಾರ ಸುಕೃತಿ ಸತಿಯರೆಲ್ಲಿ |
ಪಾರಮಾರ್ಥತತ್ವದೊಳಿ ವಿಚಾರವೆಂಬ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ |ಪಲ್ಲ| ಕಾಲಿ ಎರಡು
ಗಾಲಿಯಾಗಿವೆ | ಜಂಘೆಗಳವಕ್ಕೆ ಕೀಲಿನಚ್ಚು ನಂತೆ ತೋರಿವೆ | ಈ ತೊಡೆಗ
ಳೆರಡು ಮೇಲು ಮುಖದ ಕಂಭನಾಗಿವೆ | ಆಧಾರ ಮುಮ್ಮೊನೆಗಳು ಚಕ್ರ
ವೆನಿಪ ತನ್ನೊಳೀಳು | ನೆಲೆಗಳಾಗಲದರ ಮೇಲೆ ತೋರ್ಪ ಮಸ್ತಕವೇ |
ಪಿಠೋಲಿ ರತ್ನಕಳಸವೆನಿಸಿ ||೧|| ಕರಗಳೆರಡು ಮದನ ತೋಳ್ಗಳು | ಮೇಲಿ
ರುವ ಭುಜದ ಸಿರಗಳೆರಡು ಹೊಳೆವ ಧ್ವಜಗಳು | ನೇತ್ರಂಗಳೆರಡು ಮಿರಿವ
ನೀಲದರ್ಪಣಂಗಳು|| ಉಜ್ವಲಿಸುತಿರ್ಪ ಶರೀರ ಕಾಂತಿಯುವಕೆ ಸುತ್ತ| ಪಿರುವ
ಪಟಗಳಾಗಿ ತೋರೆ ನರೆ ಸುಷುಮ್ನ ನಾಡಿಯೆಂಬ | ಬರಿಯ ಬಲಿದ ಒಗ ಸಿ

ನಿಂದ ||೨|| ತನುಗುಣಂಗಳಿಲ್ಲ ಪ್ರಜೆಗಳು | ಮುಂಬರಿವ ಬುದ್ಧಿ ಮನಗಳೆಂಬುವೆರಡು ಪಿಳ್ಳೆಗಳು | ಸೈಖರಿಯಸುಡಿಗಳಿನಿತಿವೆಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯರವಗಳು|| ಸಂಭ್ರಮದಿ ಬಂದು ಮಿನುಪ ಹೃದಯಕಮಲವೆಂಬ ಕನಕ ಪೀಠದಗ್ರದಲ್ಲಿ ಜಿನುಮಹಾತ್ಮ ಶ್ರೀ ಗುರುಸಿದ್ಧ | ನನುವಿನಿಂದೆ ಮೂರ್ತಿಗೊಳಲು ||೩||

೩೫

ಜರಿಯಬಾರದೆ ತಿಳಿದು ಜರಿಯಬಾರದೆ | ಮರೆದು ಬಾಹ್ಯವಸ್ತುತನ್ನ ಕರದ ಖಂಡ ತೇಜದೊಡನೆ ||ಪಲ್ಲ|| ತಿಳಿವೆನಿಸುವ ಸುರಭಿಗೂಡಿ | ನಳನಳಿಸುವ ಪಂಕಜ ಹೃದಯ || ಸಳಿನದಮಳ ಕರ್ಣಿಕೆಯೊಳು | ಜೆಳಗು ಇಷ್ಟಲಿಂಗದೊಡನೆ ||೧|| ಹರಿವ ಗಂಗೆ ಯಮುನೆ ಎರಡು | ಬೆರೆವ ಸಂಗಮ ಸ್ಥಳದೊಳ| ಗಿರುವ ಗಗನ ಗಿರಿಯ ತುದಿಯೊ | ಳುರಿವ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದೊಡನೆ ||೨|| ಮಹಿತ ಶ್ರೀ ಗುರುಸಿದ್ಧನೊಲಿದು | ವಿವರಿಸುವ ಸುಸುಮ್ನ ನಾಡಿ|| ಕುಹರದಗ್ರದಚಲಸರಸಿ | ರುಹದ ಭಾವಲಿಂಗದೊಡನೆ ||೩||

೩೬

ಏಕೆ ಯಾತ್ರೆಯ ಮಾಡುತಿರ್ಪರಲ್ಲೆನಿಸಿಹುದು | ಸಾಕಿಂದು ತನ್ನೊಳೀ ಗುಣಗಳಿರುತಿರಲು ||ಪಲ್ಲ|| ಪರನಿಂದೆ ಪರವಧೂಸಂಗ ಕುಟಿಲ ಕುಯುಕ್ತಿ | ಪರನಿಂದೆ ಕಪಟ ನಿರ್ದಯ ಕಠಿಣ ವಚನ || ಗುರುನಿರಾಕರಣೆ ಮದಮೋಹರಾಗದ್ವೇಷ | ದುರಿತಾದಿ ದುರ್ಗುಣಂಗಳು ತನ್ನೊಳಿರಲು ||೧|| ಸತ್ಯ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ದಮೆ ದನೆ ಶಾಂತಿ ಗುರುಭಕ್ತಿ | ತತ್ವವಿತರಣೆ ವಿದ್ಯೆ ವಿನಯ ದಯೆ ಧರ್ಮ || ನಿತ್ಯಕರ್ಮವಿವೇಕ ವಿರತಿ ಜಪ ತಪ ಯೋಗ | ಇತ್ಯಾದಿ ಸದ್ಗುಣಂಗಳು ತನ್ನೊಳಿರಲು ||೨|| ತಿಳಿಯಲೀಗುಣಗಳೊಳಗೊಂದೊಂದೆ ಶತಯಾತ್ರ | ಗಳ ಪುಣ್ಯ ಫಲವ ತವಿಸುವುದಿನ್ನುವೆನಲು || ಕಳೆವುದುತ್ತಾದಿ ಗುಣಗಳನಂತ್ಯ ಗುಣವಿದಿದೊ | ತೋಲಿವನೀ ಗುರುಸಿದ್ಧನೆಂಬುದನು ಮರೆದು ||೩||

೩೭

ಅಧಿಕವಹ ಸಕಲ ಗುಣಗಳನಿಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸುವೆ | ನಧಿಕರಿದಾಚರಿಸಿ ನಿಜಮುಕ್ತರಹುದು ||ಪಲ್ಲ|| ಸಕಲ ಪಾಪಂಗಳೊಳು ಪರನಿಂದೆಯದಧಿಕ | ಸಕಲ ಪುಣ್ಯದೊಳನ್ಯಪೋಷಣೆಯದಧಿಕ|| ಸಕಲದುರ್ಗುಣಂಗಳೊಳು ಲೋಭ

ನೆಂಬುವಧಿಕ। ಸಕಲ ಗುಣಂಗಳೊಳು ವಿತರಣವದಧಿಕ ೧। ಅಮಿತ ಭಾಷೆವಗಳೊಳು ವೇದ ಎಂಬುವುದಧಿಕ। ಅಮಿತ ಗೌರವದೊಳಗಯಾಚಿಸುವದಧಿಕ। ಅಮಿತವಹ ತಪಗಳೊಳು ಸತ್ಯವೆಂಬುವುದಧಿಕ। ಅಮಿತ ಧರ್ಮದ ವಿಮಲ ಮಾನಸವದಧಿಕ। ಎಲ್ಲ ಬಗೆ ಧನಗಳೊಳು ಧನಬುಧನವದಧಿಕ। ಎಲ್ಲ ವಿಜಯದ ಕರಣಗಳ ವಿಜಯವದಧಿಕ। ಎಲ್ಲ ಜನ್ಮಂಗಳೊಳು ಮನುಜ ಜನ್ಮವಧಿಕ। ಎಲ್ಲ ಸುಖಂಗಳೊಳು ವೈರಾಗ್ಯ ಸುಖವಧಿಕ ॥೨॥ ಸರ್ವ ಸತ್ಸಂಗಗಳೊಳು ಸಿದ್ಧಾಂತವದಧಿಕ। ಸರ್ವ ಸಂಪ್ರೀಗಳೊಳು ಚರಿಯವಧಿಕ॥ ಸರ್ವ ಸಾಧನಗಳೊಳು ಸದ್ಧ್ಯಾನಾದಿಯ ಧಿಕ ಸರ್ವ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪೂರ್ಣ ಲಕ್ಷ್ಯವತ್ಯಧಿಕ ॥೩॥ ಸಿಂಗರವಹ ಗುಣಗಳೊಳು ಗರಿಮೆ ಸತ್ಯಧಿಕ। ಸಿಯಲ ವಿದ್ಯದ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿದ್ಯೆಯತ್ಯಧಿಕ। ಸಿಯಲ ಯೋಗದ ರಾಜಯೋಗ ವಹುದತ್ಯಧಿಕ। ಸಿಯಲ ಪದಗಳೊಳು ಮುಕ್ತಿಪದವಿಯತ್ಯಧಿಕ ॥೪॥

೩೮

ಹೊರಗೆ ಹಿರಿಯರಾಗಿ ನಿಜವನರಿಯದವರ ಕಿರಿಯರು। ಒಳಗವರಿದು ಹಿರಿಯರಾದೆವೆಂಬವರ ಜಗಕೆ ಹಿರಿಯರು ॥ಪಲ್ಲ॥ ನಡೆ ನುಡಿ ಕಟ್ಟು ತತ್ವ। ನಾಂವರಿಯದೆ ಯಾಗದ ವ್ರತದ। ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಧರ್ಮ ಕರ್ಮ ಬಿಡುವವರ। ಕಿರಿಯರು। ಗುರು ಕರುಣಾನಂದದಿಂದ। ಪರಮಾರ್ಥವರಿದು ಧನದ। ಬೇರು ಕಿತ್ತು ಬಿಸುಡಬಲ್ಲವರ ಹಿರಿಯರು ॥೧॥ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟ ದೀರ್ಘ ದೇಹ। ಗಡ್ಡ ಮೀಸೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು। ದಡ್ಡ ಕೊಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲರಿಯದವರ ಕಿರಿಯರು। ಗಿಡ್ಡನಾದರಾಗಲಿ। ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಮರವೆ। ಹೊಡ್ಡ ಮುಂದೆ ತಿರುಗ ಮಾಡುವವರ ಹಿರಿಯರು ॥೨॥ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಹೂಳಿದ ಒಲವೆ। ಗೆಲಿದು ತನ್ನ ಮರೆದು ಹಿನ್ನತಿ। ಛಲಗಳಂತರದಲ್ಲಿ ಕೊರಗುವವರ ಕಿರಿಯರು। ಬಲು ಹುರಿಯಿಂದ ಕರ್ಮ। ಮಲಗಳುಳಿಸ ಬಳಿದ ಸುಕೃತಿ। ಒಲಿಸಿಕೊಂಡ ಸುಖಿಯ ಸಲಹುವವರ ಹಿರಿಯರು ॥೩॥ ಸಕಲ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರ ತರ್ಕ। ಮುಖದರಾಗಿ ನಿಜವನರಿವ। ಯುಕುತಿಯರಿತು ಕಾಲಕ್ಷೇಪಾಗುವರ ಕಿರಿಯರು। ಮುಖದೊಳೊಂದಕ್ಷರವು ತೋರ। ದಮಳ ಮಂತ್ರವರಿದು ಪೂರ್ಣ ಸುಖದ ಮಾರ್ಗ ಮೋಕ್ಷ ಹೊಂದುವವರ ಹಿರಿಯರು ॥೪॥ ಕರದ ದಂಡ ಯೋಗಪಟ್ಟ। ಶಿರದ ಜಡೆಗಳಿಂದ ಜೀವ।

ಪರಮೈಕ್ಯವರಿಯದಿರ್ದೊಡವರೆ ಕಿರಿಯರು || ಕುರಿಯ ಕಾಯುತಿರ್ದೊಡಿರಲಿ |ಪರಮ ಶ್ರೀ ಗುರುಸಿದ್ಧನೊಡನೆ | ಬೆರೆದು ಬ್ರಹ್ಮವಾಗಬಲ್ಲೊಡವರೆ ಹಿರಿಯರು ||೫||

೩೯

ನಿಟಿಲಾಕ್ಷನ ಭಜಿಸೋ ಹೇ ಮನುಜಾ ನಿಟಿಲಾಕ್ಷನ ಭಜಿಸೋ ||ಪ|| ಕುಟಿಲ ಪ್ರಪಂಚದ ಚಟುವಳಿದನುದಿನ ||ಅನುಪಲ್ಲ|| ಜರೆಯೊಳು ಪರರಿಗೆ ನೆರೆಹಂಗಾಗುತೆ | ಮರಣವಾಗದೆ ಸುಖಿಯಾಗಲಿ ನೀ ||೧|| ಈ ಶಿವ ಸಮಯ ಮಾನಿಸ ಜನ್ಮವಿ | ನ್ನೇನು ಕಾಲಕೆ ಸಿಗದೀ ಸಮಯದಿ ನೀ ||೨|| ಜಡಮತಿಗಳ ನುಡಿಗಡಣಕೆ ನೀ ಸವಿ | ಗೊಡದಾ ಘನಾಮೃತದೊಡೆಯನ ಬಿಡದೇ ನೀ ||೩||

೪೦

ಬಸವೇಶಾ ಪಾಲಿಸೋ | ಶಶಿಭೂಷಾಕಾರನೆ ||ಪಲ್ಲ|| ಲೋಕಪಾವನ ಪಿನಾಕಿ ಭಕ್ತಗಣ | ಶೇಖರ ಪರಮ ದಯಾಕರ ಗುಣ ||೧|| ನೆನೆದಾಕ್ಷಣ ಮುಕುತನ ಮಾಡುವ | ನಿಮ್ಮ ಘನನಾಮವನನುದಿನ ಪ್ರೋಚಿಸಿ ||೨|| ದ್ವೇಷ ರಹಿತ ಸರ್ವೇಶ ಘನಮರ | ನಿವಾಸ ನಿಮ್ಮ ವರದಾಸನೆನಿಸಿ ||೩||

೪೧

ಶ್ರೀಗುರು ಬಸವಲಿಂಗಾಯನಮೋ | ನಿಗಮಾಗಮನುತ ಜಗದೀಶಾ ಭೋ ||ಪಲ್ಲ|| ಕಾರಣ ಕಾರಣ ಕಾರುಣ್ಯಾಕರ | ನಾರುಷಟುಸ್ಥಲಧೀರ ಭೋ ||೧|| ಮಂಗಲನಾಮ ಚಿದಂಗ ಪರಾತ್ಪರ | ಜಂಗಮಲಿಂಗ ಸುಸಂಗ ಭೋ ||೨|| ಇಷ್ಟಪ್ರದಾಯಕ ವಿಶಿಷ್ಟ ವೀರಮತ | ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶ್ರೀಘನಮಠದಿಷ್ಟ ಭೋ ||೩||

೪೨

ಸಮಾನ ದೈವವದಾರೋ ಬಸವ ನಿನ್ನ | ಸಮಾನದೈವವದಾರೋ || ಸುಮಾನ ಶಿವಮತಾಭಿಮಾನ ನಿಧೆ ಎನ್ನ ||ಪಲ್ಲ|| ಸದಾಸುಕವಿನುತ ಪದಾಬ್ಜ ವರದ| ಸದುದಾರ ಪರಮ ಸುಚಿದಾಂಬುನಿಧೆ ನಿನ್ನ ||೧|| ಗಣಾಧಿಪತೆ ಸುರ ಗಣಾಳಿವರನುತ | ಪ್ರಣಾಮನಿಜವಾಹನ ಮಹಿಮ ನಿನ್ನ ||೨|| ಪುರಾರಿ

ಹೃದಯದಿ ವಿರಾಜಿಸುತಲೀ । ಧರಾತಲದೊಳಿರುವರ ಪ್ರೋಷಿಸುವೆ ನಿನ್ನ ॥೩॥ ಪ್ರಸಾದತನುಗುರು ಪ್ರಸಾದ ಮನ ಶಿವ । ಪ್ರಸಾದ ಚರ ನಿಜ ಪ್ರಸಾದ ಮಯ ನಿನ್ನ ॥೪॥ ಷಟ್ಕಾದಿ ಗುಣವನ ಕುಠಾರನದಘನ । ವರಾಧಿಪತಿ ನಿಷ್ಟಾದಿ ಬಸವ ನಿನ್ನ ॥೫॥

೪೩

ಸುಪ್ಪಾರತಿ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿರಿ ಕೋಟಿನ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗನಿಗೆ । ಭವಗೆ । ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಘಟಿರುವಗೆ ಪರಮಪ್ರಬುದ್ಧಾರ್ಜಿತ ಪದಗೆ ಹರಗೆ ॥ಪಲ್ಲ॥ ನಿತ್ಯ ನಿರಂಜನ ನಿರುಪಮ ನಿರ್ಗುಣ ತತ್ವಾಕಾರನಿಗೆ ಭವಗೆ । ಸತ್ಯಜ್ಞಾನವಿರಾಗ ಭಕ್ತಿ ಘನೋತ್ರೋತ್ತರೋತ್ತರಗೆ ಹರಗೆ ॥೧॥ ಬಸವ ಪುರಾತನರನುಮತಿಯಿಂದು ದಯಿಸಿದ ಜಾತನಿಗೆ ಭವಗೆ । ವಸುಮತಿಶಿಸ್ಯರಿಗನವಮನುಭವವನು ವಶವಾಗರುಪಿದಗೆ ಹರಗೆ ॥೨॥ ಆರು ಮೂರು ನಾಲ್ಕರೆಪ್ಪ್ರೈದಕೆ ದೂರನಾದನಿಗೆ ಭವಗೆ । ಸಾರವೀರ ಸುವಿಚಾರ ಭಕ್ತ ಸಂಚಾರನಾದನಿಗೆ ಹರಗೆ ॥೩॥ ಹವಣ್ಣ ವಿಮ್ಮಳಿದ ಚಿನ್ಮಯ ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಚಾರ್ಯನಿಗೆ ಭವಗೆ । ಮುಮ್ಮಡಿ ತನುಗುಣ ಧರ್ಮವಳಿದ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಮೂರುತಿಗೆ ಹರಗೆ ॥೪॥ ಭೂರಿಪದಂಗಳ ಹಾರದಮುಪಿಮಾ ಪಾರಾವಾರನಿಗೆ ಭವಗೆ । ಧೀರ ಘನ ಮರೋಡ್ಡಾರಶರಣಮಂದಾರ ವೀರನಿಗೆ ಹರಗೆ ॥೫॥

೪೪

ಬಸವರಾಜ ಪಾಲಿಸಯ್ಯ ಶಶಿಧರಾವತಾರ । ಅಸಮನುಪಿಮಾಗಾರ ಭಕ್ತಿ ಕುಶಲ ಭವವಿದೂರ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಬಂದೆ ನಾನಾ ಯೋನಿಗಳೊಳು । ಬಂದು ನೊಂದೆ ಬಹಳ ಈ ॥ ದಂದುಗವನು ಬಿಡಿಸಿ ನಿಮ್ಮ । ಕಂದನೊಲಿಪರಳ ॥೧॥ ಜ್ಞಾನಹೀನನಾಗಿ ವಿಷಯ । ಕಾನನದೊಳು ದಾರಿ ನಾ । ಕಾಣದೆ ತಿರುಗಿದೆನು । ನಿಮ್ಮ ನೂನ ಪಥವ ತೋರಿ ॥೨॥ ಶ್ರೀಸ್ಥ ಘನಮಠದ ಗುಣಗಳಿಷ್ಟ ಮುಕ್ತಿ ಮೂಲ ನಿಜ । ನಿಷ್ಠೆಯಿತ್ತು ಕರ್ಮವನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಪರಮ ಜಾಲ ॥೩॥

೪೫

ಎಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುದೆಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿಯುದೊ । ಈ ಸೂಳೆಮಕ್ಕಳಿಗೆಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುದೆಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿಯುದೊ ॥ ಎಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುದೆಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿಯೊ ಕಳ್ಳಹಾವರಗಿತ್ತಿ

ಯಾಪರಿ । ಕುತ್ಸಿತನದಲಿ ಚರಿಸಿ ಶಿವಪದವೆಲ್ಲಿ ಕಾಣದೆ ಸಾವುತಿಹರಿಗೆ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಒಳ್ಳೇ ನಾಗರ ಹಾವು ಹಿಡಿತಂದು ಗಾರುಡಿಗನಂಗಳ । ದಲ್ಲಿ ಭಲರೇ ಭಲರೇ ಭಲರೆಂದು ಆಡಿಸುತಿಪ್ಪುದಕಿಚ್ಚಿಲ್ಲಿ ಹಾಲೆರೆಯಪ್ಪುದೆಯೆಂದು ಬೇಡಿಪರೆನವ್ವ॥ ಕಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಂದಾಚೆಗೋಡೆಂದು ಪಳಿಯುತ್ತ ಭ್ರಷ್ಟರು । ಬೆಲ್ಲನಾಕಳಹಾಲು ಸಾರಿಯಾರೆಲ್ಲ ಸಂಭ್ರಮ ದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯುತ । ಕಲ್ಲನಾಗರ ಮೇಲೆ ವ್ಯರ್ಥವಿ ಚಲ್ಲುತಿಹ ಪಾಪಾತ್ಮರಿಗೆ ಮತ್ತೆಲ್ಲಿ ॥೧॥ ಉಣ ನ ಜಂಗಮದೇವರ್ಕ್ಕೆತಂದು ಹಸಿವೆನಲು ಮುಂಡಿನ । ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿಕ್ಕೋ ಕೆ ಸಿಂತೆಂದು ಪಳಿಯುತ್ತಿ ಪಕ್ಕುರಿ । ಕಣಕ ನು ನಾವವನು ಬಲಿ ಕ ಮು ತೀರ್ಥಾರ್ಥಿಯೊಳು ಫಾ ॥ ರುಗೆಯು ತಿರ ಗುತ ಬಳಲಿ ನಾವ ದ ಪರಿಭ್ರ ಮಿಸುತಲಾಗುತೆ । ಕಣಿತೆವರ್ ಪುಣ್ಯಾಳ್ಳ ಗಿರಿ ಕಾನನ ಗುಹೆಂಗಳ ನರಸಿ ಕಷ್ಟದಿ । ಊಣದ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಅಟ್ಟ ಸೀಡುವ ಬಣಗುಮಾನವ ಪಶುಗಳಿಗೆ ॥೨॥ ಇಂದು ಒಂದೊತ್ತೆಂದು ಕಲ್ಪಿ ಸುತೆ ಸ್ವರ್ಥ ಪ್ರಾಣನ । ಕೊಂದು ಮಹಾತ್ಮ ದ್ರೋಹದಾರ್ಜಿಸುತ್ತೆ ಆ ನೇಳಿಯೊಳು ಒಬ್ಬಹಂದಿಯಾಪರಿ ಮುಲಿವ ಭುಂಜಿಸ ತೆ ಎಮ್ಮೆಗೆ ಹಸು ಮೋ ॥ ಯೆಂದು ದುರ್ಮೋಹದಲಿ ಪರ್ಶಿಸುತ ಆಕಳೀ ಘಟಗಳು । ಕಂದು ಗೊರಳನ ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನಾನಂದದರಸ ಸ್ಥಿರವಾಗಿಹುದು ಮನದಿಂದ ಕಾಣದೆ ಸಂಶಯದಿ ಬಹುದಂದುಗಕ್ಕೊಳಗಾದ ಹೊಲೆಯರಿಗೆಲ್ಲ ॥೩॥ ಮತ್ತೆ ನಾಗರ ಪ ಚಮಿಯಲ್ಲಿ ಜನರೆಲ್ಲ ಹಾಳ ಹುತ್ತ ಹುಡುಕುತ ಹೋಗಿ ತಾವಲ್ಲಿ ನಾಗಪ್ಪ ಎಂದೋದರುತ್ತ ಗಲ್ಲವ ಬಡಿದುಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳ ಬೇ । ಡುತ್ತಲರಿವಣಪಾರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರುವವರುಗಳ । ಚಿತ್ತ ವೃತ್ತಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಗಾ ಣೆದೆಯುತ್ತಿಯಾಡಲ್ಕೆನ್ವ ನಾವಿ । ಸ್ವತ್ತ್ರ್ಯೋಡಲಿ ಎಂದು ಕಲ್ಪಿರನೆತ್ತಿ ಹಾಕೆಂಪೆಂಬ ಹೊಲೆಯರಿಗೆಲ್ಲ ॥೪॥ ಉಪವಾಸದಿ ಪನಾಸಿಯಾಗದೆ ಅತಿ ಯಾಸೆ ಬಡುತಿಹ । ಚಪಲ ಗುಣವನು ಕೆಟ್ಟ ಪೋಗದೆ ಕ್ಷುತ್ ತೃಷೆಯು ನಿದ್ರೆಯು । ನಿಪ ನಿರೋಧವನೆಲ್ಲ ನೀಗದೆ ಕರ್ಮಂಗಳೆಲ್ಲವ ॥ ನಸಹರಿಸಿ ನಿಶ್ಚಿಂತರಾಗದೆ ಈ ಪಾಪಿಗಳ್ಳರು । ಅಪರಿಮಿತ ಶ್ರೀ ಘನಮಹೇಶನನುಪಮ ಮರಿಯುವೆ ಕಂಡಕಂಡವ । ಉಪವಸಂಗಳ ಮಾಡುತಿಹ ಈ ತಪನ ಜಾತನ ಕುರಿಯ ಮರಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಿ ॥೫॥

೪೬

ಶಿವನಾಮವನು ರಸನೆ ಬೇಗ ನೋಡಿ ಶಿವನಾಮವನು ರಸನೆ | ಸಾವಧಾನದಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಂಬೆ ಕಾಡದಿರ ||ಪಲ್ಲ|| ನಾನಾ [illegible] ಯೋಗಿಯು ತಾನೊಂದು ನುಡಿಯುವ | [illegible] ನರಕದೊಳು ಬಿದ್ದ ಜೀವಿಗಳಿವು ||೧|| ಸತ್ತೇ [illegible] ಜೋಗಿ [illegible] ಶಾಸ್ತ್ರ [illegible] | [illegible] ನುಡಿವ ಶಿವನಸ್ಥಿ [illegible] ಜಗದೊಳು [illegible] ಘನವುತ | ದಾಸಾನು ದಾಸನಾಗಿ [illegible] ಸಂತೋಷದಿಂದ ||೨||

೪೭

ನುಡಿಯ ಬಿರಡ್ಡು ಜಡ [illegible] | ನುಡಿಯು ಬರಡ್ಡು [illegible] ಸುವಿರಕ್ತರೊಡನೆ ಸುವಿರಕೊಪ್ಪಿ ನೀ |ಪಲ್ಲ| ಹಿತವನು [illegible] ಸಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸನು ಮತಿಹೀನರೊಡನೆ [illegible] ನೀ ||೧|| ನಿಜ ನಡೆನುಡಿಗಳ ತ್ಯಜಿಸುತಿ ಭುವಿಯೊಳು ಕುಜನರೊಡನೆ [illegible] ನೀ ||೨|| ಘನ [illegible] ದಾಸನ ಗಣ ವರರಕ್ಷಣದ [illegible] ನೀ ||೩||

೪೮

ರೂಪಕೆ ಮಾಡಲಿಬಾರದೆ ಜನರು | ಭೂಪಕೆ ಮಾಡಲೊಂದೆ | ಕುಪಣತ್ರಯದ ದೋಷವಳಿದ [illegible] | [illegible] ಸರದಿಗೆ ಜಗದೊಳು ||ಪಲ್ಲ|| ಪ್ರೀತಿಲಿ ಕರೆದೊಯ್ದು [illegible] ಶಿವನು | ದಾತನಾದನಸಲ ದೊಂದೆ || ಜಾತಿಹೀನನ [illegible] | [illegible] ಗಡಲದೊಂದೇ ||೧|| ಹೋಳಿಗೆ ತುಪ್ಪದ [illegible] | [illegible] ಲಿದೊಂದೆ | ಸೂಳೆಮಗನೆ ಯುಂದೊದರುತ [illegible] | ಕೊಳ [illegible] ದೊಂದೆ ||೨|| ಅಯ್ಯಪ್ಪ [illegible] ದೊಯ್ಯನೆ ಘನತರ | [illegible] ದೊಂದೆ || [illegible] ವಿಡಿದು [illegible] ನೋಕುತಲಿ | [illegible] ದೊಂದೆ ||೩|| ಬಲ್ಲವರಿಂದುಲ್ಲಸಿಸಿ ಪಾಡುತ | ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ [illegible] ಲಿದೊಂದೆ [illegible] ಬಲು ಕಳ್ಳನೆ [illegible] | [illegible] ಡಿಸಲೊಂದೆ ||೪|| [illegible] ಕರಣಂಗಳು [illegible] ಯುಂದವರಿಗೆ | [illegible] ಗಳೊಂದೇ | ಘನ [illegible] ನೊಳ ಗನುದಿನ ಜರಿ | ದಿಡುವನಿಗೆ ಶುಭಾಶುಭವೊಂದೇ ||೫||

೪೯

ಏನಾದಿ ಮನುಜಾ ನೀನಾದಿ । ಶಿವಜ್ಞಾನವರಿಯದೆ ನೀನೇನಾದಿ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಕಾಶಿ ಹಂಪೆ ಕೇದಾರ ಪರ್ವತ । ನಿವಾಸಿ ಎನಿಸಿ ನೀನೇನಾದಿ । ಆಶ ಪಾಶದೊಳು ಸಿಲ್ಕಿ ಹೊರಗೆ ಸನ್ಯಾಸಿಯಾಗಿ ನೀನೇನಾದಿ ॥೧॥ ವೇದ ವೇದಾಂತ ಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮತರ್ಕವನೋದಿ ಬಳಲಿ ನೀನೇನಾದಿ । ವಾದಿಸಿ ಯೊಳು ಬರಿಬೋಧವಡೆದು ಪರ । ನಾದವಾಲಿಸಿ ನೀನೇನಾದಿ ॥೨॥ ಚಪಲ ತನದಿ ಬಹು ಜಪವನೆಣಿಸಿ ಘೋರ ತಪವ ಮಾಡಿ ನೀನೇನಾದಿ ॥ ಕಪಟ ಲಾಂಛನವನು ತಾಳುತ ಮತ್ಸರದೊಳು ನಿಪುಣನೆನಿಸಿ ನೀನೇನಾದಿ ॥೩॥ ಸ್ನಾನ ಮೌನಸೇವ ಧ್ಯಾನಕ್ರಿಯಾ । ದ್ಯನುಷ್ಠಾನವ ಮಾಡಿ ನೀನೇನಾದಿ॥ ಪ್ರಾಣಾಪಾನಗಳನು ಮಾಣದೆ ಬಂಧಿಸಿ ಮೌನಪೂರ್ಣ ನೀನೇನಾದಿ ॥೪॥ ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಷ್ಟ ವಿಧಾರ್ಚನೆ ಕ್ರಿಯೆಗಳ । ಮುಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ನೀನೇನಾದಿ ॥ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶ್ರೀ ಘನಮಠವಾಸನನರಿಯದೆ । ಕಷ್ಟಬಟ್ಟು ನೀನೇನಾದಿ ॥೫॥

೫೦

ಶಿವ ಶಿವ ಶಿವ ಎನ್ನಲಿ ಮನುಜಾ । ಭವ । ಭವಬಂಧನವಳಿವುದು ಸಹಜ ॥ ಕುವಲಯದೊಳ್ಮರೆದಿರೊ ನಿಜ । ನಿನ । ಗವನತನಾಗುವ ನಿನ ತನುಜ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಆ ವಿಟಕ್ಷೇತ್ರನು ಕಳತಂದಾ । ವೃದು । ಶಾವಂತಿಗಿಯ ಲಭ್ಯವಿಗೊಂಡ ॥ ತೀವಿ ಬೀಳೆ ಶಿವನಿಗಿದೆಂದಾ । ಖಲರೆಕ್ಕೈವಳ್ಳಿಕೆ ಪ್ರೀದವರಿಂದ ॥೧॥ ಕಡುಪಾಪಿಷ್ಠ ವಿದಳನಾಗ । ಮಡಿವೆಡೆಯೊಳು ಹರನೆನಲ್ಯಾಗ ॥ ಮೃಡನು ಮೆಚ್ಚಿ ತನ್ನ ಪುರದೀಗ । ಭವತಡೆಯದಿತ್ತ ಕಾರಣದೀಗ ॥೨॥ ಅಜಭಾವದಿ ಗೋವತ್ಸವ ವಧಿ । ನಿಜಗದೊಳರಿಯನ್ನೈ ನಾಶಿವನು ॥ ಮಜಶಿವ ಯನಲಾ ಸತಿಯಳನು । ಶಿವ ನಿಜಪ್ರಕಾಶನ ತಿಳಿದು ಇವನು ॥೩॥ ತವೆ ಬಿಲ್ಲೇಶ್ವರ ಜೊಮ್ಮನು ತಾ ರೌರವನರಕದಿ ತಾ ಬಿದ್ದಿರುತೆ ॥ ಸವಿನಯದಿಂದಲಿ ಶಿವದಿಡುತ । ಕಲುಷವ ನೀಗಿದ ತಿಳಿದಿ- ದತ್ತಂತ ॥೪॥ ಜನನ ಭಟರು ಬಲುಕನಿಸಿಂದ ಕಾ । ಡುವ ವೇಳೆಯೊಳು ರಸನೆಯುಂದ ॥ ಶಿವನ ನೆನವಾಗದು ಮುಂದೆ । ಘನಮಠೇಶನ ದರುಶನ ದಯದಿಂದ ॥೫॥

೫೧

ಮಾಡೊ ಗುರುಭಜನೆ ನಿಜದೊಳು ಕೂಡುತಲಿ ನರನೆ ॥ ಮಾಡೊ ಗುರುಭಜನಾದಿ ಪಾಡುತೆ ಗಾಢ ಜಗದೊಳು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ । ಮೂಢ ಮತಿಗಳ ಕೂಡಿಯಾಡದೆ । ನಾಡೆ ಭಕ್ತರ ನೋಡಿ ಮನದೊಳು ॥ಪಲ್ಲ॥ ಕೋಪಗಳ ಸಂತಾಪವೆಂಬತಿ । ಪಾಪಮತಿಗಳಿಪಾಪರನು ಗುರು। ಶ್ರೀಪದಾಬ್ಜ ಪ್ರತಾಪವನು ನೆನೆ । ಸ್ಥಾಪಿಸುತೆ ಚಿದ್ರೂಪನಾಗಿ ॥೧॥ ನೋಡಿಕೆಡುವತಿ ಘೋರತರ ಸಂ । ಸಾರ ಭೋಗಕೆ ಜಾರದೆ । ಸುವಿಚಾರದಿ ನಗುರೋರಧಿಕವೆಂ । ಬೀ ರಹಸ್ಯವ ಬೀರಮನುಜನ ॥೨॥ ಮೋಸ ಮಾಡುತಲಾಸೆ ಮೂರನು । ಹೇಸಿ ನಗುಣದಾಸಿಯೊಳಗಿರಿ । ದಾಸಿಯಾಗದ ಲಾಸ ಘನ ಮರವಾಸಗನು ದಿನ ಪಾಸನಾಗುತೆ ॥೩॥

೫೨

ನೋಡಲಾಗದೆ ದೇವ ನೋಡಲಾಗದೆ । ಕೂಡೆ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿ ಮೂರು ನಾಡದೀಸು ಮಾಡಲಿನ್ನು ॥ಪಲ್ಲ॥ ಮುಸುಕಿರ್ಪ ಮದನ್ನ ಮೋಹ ವಿಸರವೆಂಬ ವನವನುರುಪ । ಭಸಿತವೆನಿಸಿ ಮಿತ್ರ ನಿನ್ನೊಲಿಸಲಿಪ್ಪ ನೇತ್ರದಾದ ॥೧॥ ಕಲುಷ ತಿಮಿರ ಮುಸುಕಿ ಮುಗಿದು ನಲಿವ ಡೆನ್ನ ಹೃದಯ ನಭನ । ವಲಿಕೆ ದಿವ್ಯ ರೂಪ ನಿನ್ನ ಬೆಳಗ ಭಾನು ನಮನದಿಂದ ॥೨॥ ಕರುಣಾ ಕುಲಜ ಕೋರ ತಣಿಯೆ ಹರುಷ ರಸವ ನೀರದಿನ್ನು । ವರದ ಶಂಭುಲಿಂಗವಾಮ ದುರುಸುಧಾಕರಾಕ್ಷಿಯಿಂದ ॥೩॥

೫೩

ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೇ ತಪವನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೇ । ಕೂಡೆ ಸುಗುಣದೊಡನೆ ತಿಳಿದು ನೋಡಿ ತ್ರಿವಿಧ ಕರಣದಲ್ಲಿ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಗುರುಭಜನೆ ಸುಕರ್ಮ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಹರನ ಪೂಜೆ ಚರಣ ಸೇವೆ । ಪರಮ ಸಾತ್ವಿಕಾಂಗಳುಂಟು ನೆರೆದು ನೆಲಿಸಿ ತನುವಿನಲ್ಲಿ ॥೧॥ ವಿನಯ ಮನ್ನ ಹಿತವ ತರ್ಕ ವಚನ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ವಚಲಿತಾರ್ಥ ವಚನ ಘನಮಂತ್ರವಾಗಮಾಂಗಳಿನಿತು ಹಿಡಿದು ವಚನದಲ್ಲಿ ॥೨॥ ಶಮೆ ವಿವೇಕ ವಾತ್ಮನಿಷ್ಠೆ ದಮೆ ದಯಾ ವಿರಕ್ತಿ ಯೋಗ । ವಿಮಲ ರೂಪ ಶಂಭುಲಿಂಗ ಮಮದರ್ಮ ತೋರೆ ಮನದಲ್ಲಿ ॥೩॥

ವರಭಕ್ತನಾಗಿಹಿಪೆ ಸಚ್ಚರಿತವೊಂದುಂಟೆ । ಗುರುಶಂಭುಲಿಂಗದಿಂ ಪರಶೈವ ಪದವಂತೆ ||೫||

೫೭

ಬೇಡುವೆನು ಶಿವ ನಿಮ್ಮನು ಭವಭವದೊಳು । ಮಾಡೆನಗೊಲಿದು ಸುಗುಣ ಸಂತತಿಯನಿಂತು ||ಪಲ್ಲ|| ಒಡಲಡಗಿಸಿದ ಪೇಕ್ಷೆಯೊಳು ಧೈರ್ಯವ ನನುಸಿರು ಪರಿದು ಜೀವಿಸ ಬೇಡಿಯೊಳು ವಿಷಯವನು । ಕಡು ಜನ್ಮದ ದೊಳು ನಿಸ್ಪೃಹ ಮೋಹವಳಿದವನು । ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನ ನೆನೆವುದನತಿ ಛಲ ವನು ||೧|| ತನುವಿನಿಂದ ಬೇಡಿದ ನಿನ್ನೊಳ್ಪಣಿಹನು । ಪ್ರಿಯನಲ್ಲಿ ಯೂ ನುಡಿಯದ ಸತ್ಯವಿದನು || ಮನಸಿನೊಳಿಹ ಪ್ರಣ್ಯಾನಸು ನಿರ್ತಿಯನು ಶಾಂತ । ರೊಸೆವುದೆ ಮ ಬಣ್ಣಿಸುವ ವರ್ತನವನು ||೨|| ವಿತರಣ ಮೊಡನೆ ಭೋಗಸುಖದೊಡನವನು । ಹಿತವಚನವ ತೊಡವೆನಿಸುವ ದಾನ ವನು || ಸ್ತುತಿ ಜೋಡನೆಯೊಳು ವರತಿ ಮೆಚ್ಚುವುದನು । ನ ತಪೆತ್ತ ಕೃಪೆ ರುಚಿಹ ಮನೋರಥವನು || ಕೋಪವಡಗಿದ ಕ್ಷಮೆಯನು ಸದವಧರಿಸ । ರೂಪಗರ್ವವಿಲ್ಲದ ಕರಣ ನಿಜವನು । ನಿಜವಡಲ ಕೆಡಿಸದ ಸಾರ ಸುಖ ವನು । ಕಟ್ಟೆನಿಲ್ಲದ ಕ್ರಿಯ ಧರ್ಮರತಿಯನು ||೩|| ಧರೆಯೊಳತ್ಯಧಿಕ ವೆನಿಪ ಶಾಂತಿ ಮತವನು । ಕರುಣವಿದ್ಯೆಗಳುಳ್ಳ ಗುರುಭಜನೆಯನು || ಪರ ತರ ಮುಕ್ತಿಮೋಹದ ಶಾಸ್ತ್ರವನು ಕಂಡು । ಹರ ಶಂಭುಲಿಂಗ ನಿಮ್ಮ ಡಿಯ ಭಕ್ತಿಯನು ||೪||

೫೮

ಪಾಲಿಸೆನ್ನನು ಪಶುಪತಿ ಪರಶಿವನಿಗತಿ । ಸೋಲಿಸಿಸ ಸುಗುಣ ಸಂಪನ್ನೆ ಶರ್ವಾಣಿ ||ಪಲ್ಲ|| ಜರೆ ಮರಣವನು ಜಯಿಸಿದಮೃತಸೇವನೆ ಯುಳ್ಳ । ಹರಿಯಜಾದಿಗಳ ಬಲುಹನಪಹರಿಸಿದಾ || ಗರಳವನು ಸವಿ ದುಂಡು ಹರನಕಳಕವ ಳಿದಳಾ । ಸುರತೆ ನಿನ್ನೈಶ್ವರ್ಯದಾಳಿಯ ಮಹಿಮೆ ಗರಿಜೆ ||೧|| ಮೇಳ ಮೆಸೆದಿಪ್ಪ ಪತಿವನು ನಿನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂದ । ಫಾಲಲೋಚನ ನೆನಿಸಿ ನಿಟಿಳ ನಿರ್ಜರರ । ಮೇಳಕಧಿಪತಿಯಾದ ನೆಂಮೊಡಾಗವು ನಿಗವು । ಜಾಲವೈದುವವೆ ನಿಜನತಿಗೆ ನಗಜಾತೆ ||೨|| ನಿನಗೆ ತನ್ನರೆಯೊ ಡಲನೊಲಿದಿತ್ತನೀಶನೆಂ । ವೆನುತಿಹರು ತಿಳಿದು ನೋಡದೆ ಕವೀಶ್ವರರು ||

ಮನಸಿಜಾರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾಯಾ ಮೋಹಿನಿಗಳನು ನೀ | ನನಗೊಳಿಸಿ ಪ್ರಾಜ್ಯ
ನೆನಿಸಿದೆ ಲೋಕಜನಕೆ ||೭|| ಜಡೆಗಿಪ್ಪ ತಿಂಗಳ [illegible] ಗಗನ ಕೂಟ ವ್ಯೆ
ಮೊದಲು ಬೂದಿಯ [illegible] | ಜಡಮತಿನದೆದ ರನ್ನನಿಗೆ
ನೀನೊಲಿದು ಕೈವಿಡಿದು ಪಾವನ [illegible] ||೪|| [illegible] ಸಕಲ
ಸಿದ್ಧಿ ಸಂಪದ [illegible] | [illegible] ||
ಗುರುರೂಪ ಲಿಂಗಮೂರ್ತಿ [illegible] | [illegible]
ಲೇಸಿನೊಳಿದೆ [illegible] ||೫||

೫೯

[illegible] | [illegible]
ತಿರಲುಳಿದ [illegible] || [illegible] | [illegible] | ಹರಸಿ
ನೀನೆನಗೆ [illegible] | [illegible] | [illegible] ಡೆನಗೆ |
[illegible] | ಅವರ
ವರ [illegible] | ಅವರವರಿಗೆಲ್ಲ ಗುರು [illegible] | ಅವರವರ ಭಾವಕ್ಕೆ
[illegible] ಅವರವರಿಗೆಲ್ಲ [illegible]
[illegible] | [illegible] ||
ಆರು ಅರಿಯರು [illegible] | [illegible] | [illegible] ಭಾವಕ್ಕಾರಿ
ಲಿಂಗವೇ ||೩||

೬೦

ಎನ್ನ ಕಾಯವು ನಿನಗೆ | [illegible] | [illegible] ಭವ
ವೃಂದ [illegible] ಲಿಂಗವೇ ||ಪಲ್ಲ|| ಎನ್ನ [illegible] |
ಎನ್ನ ಒಡಲೇ ನಿನಗೆ [illegible] || ಎನ್ನ [illegible] | ಎನ್ನ [illegible]
[illegible] | ಎನ್ನ ಶಿರ [illegible] | ಎನ್ನ [illegible]
ಮುಖ | ಎನ್ನ [illegible] | ಎನ್ನ [illegible] |
ಎನ್ನ [illegible] ದ್ವಾರ | ಎನ್ನ [illegible] | ಎನ್ನ [illegible] ಕದ
ಸೂಸಕಗಳು ||೨|| ಎನ್ನ ಧರಜವಳಿಗವ | ಎನ್ನ [illegible] | ನಿನ್ನ [illegible]
ಸೌರಭ್ಯ [illegible] ಎನ್ನ [illegible]
ಉಪಕರಣವೆಂತೆಂದೆನೆ ||೩|| ಎನ್ನ [illegible] | ಎನ್ನ [illegible]

ವರಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ಸಚ್ಚರಿತವೊಂದುಂಟೆ । ಗುರುಶಂಭುಲಿಂಗದಿಂ ಪರಶೈವ ವುಂಟೆ ॥೫॥

೫೭

ಬೇಡುವೆನಭವ ನಿನ್ನನು ಭವಭವದೊಳು । ಮಾಡೆನಗೊಲಿದು ಸುಗುಣ ಸಂತತಿಯನಿಂತು ॥ಪಲ್ಲ॥ ಎಡರಡಿಸಿದ ವೇಳೆಯೊಳು ಧೈರ್ಯ ವನುಸಿರಿ। ಪಡೆದು ಜೀವಿಸುವೆಡೆಯೊಳು ವಿನಯವನು ॥ ಕಡು ಜವ್ವನ ದೊಳು ವಿಸ್ಮೃತಿ ದೋರದಿಹುದನು । ಹಿಡಿದ ನೇಮವನೆಡೆವಿಡದತಿ ಛಲ ವನು ॥೧॥ ಅಸುವಳಿಯಲು ದೇಹಿಯೆನಲೊಲ್ಲದಘಟನು । ಪುಸಿಯನೆಲ್ಲಿ ಯೂ ನುಡಿಯದ ಸತ್ಯವಿದನು ॥ ಮಸಳಿಸದಿಹ ಪುಣ್ಯಾವುಯು ಕೀರ್ತಿಯನು ಶಾಂತ । ರೊಸೆದಹುದೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸುವ ವರ್ತನವನು ॥೨॥ ವಿತರಣ ವೊಡನೆ ಭೋಗಿಸುವರ್ಧದೊದವನು । ಹಿತವಚನವೇ ತೊಡವೆನಿಪ ದಾನ ವನು ॥ ಸ್ತುತಿಬೋಧನೆಯೊಳುಪರತಿಯಿಲ್ಲದಿಹುದನು । ನುತಿವೆತ್ತ ಕೈಸಾ ರುತಿಹ ಮನೋರಥವನು ॥೩॥ ಕೋಪವಂಟದ ತಪವನು ಪರವಧುವಿನ । ರೂಪಗಂಡೆಳಸದ ಕರಣ ವಿಜಯವನು ॥ ತಾಪವಡರಿ ಕೆಡಿಸದ ಸಾರ ಸುಖ ವನು । ಕಾಪಟ್ಯವಿಲ್ಲದಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮರತಿಯನು ॥ ೪ ॥ ಧರೆಯೊಳತ್ಯಧಿಕ ವೆನಿಪ ಶಾಂತಿ ಮತವನು । ಕರುಣವಿದ್ಯೆಗಳುಳ್ಳ ಗುರುಭಜನೆಯನು ॥ ಪರ ತರ ಮುಕುತಿದೋರುವ ಶಾಸ್ತ್ರವನು ಕಂಡು । ಹರ ಶಂಭುಲಿಂಗ ನಿಮ್ಮ ಡಿಯ ಭಕ್ತಿಯನು ॥ ೫ ॥

೫೮

ಪಾಲಿಸೆನ್ನನು ಪಮಳವೆರಸಿ ಪರಶಿವನಿಗತಿ । ಮೇಲೆನಿಪ ಸುಗುಣ ಸಂಪನ್ನೆ ಶರ್ವಾಣಿ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಜರೆ ಮರಣವನು ಜಯಿಸಿದಮೃತಸೇವನೆ ಯುಳ್ಳ । ಹರಿಯಜಾದಿಗಳ ಬಲುಹನಪಹರಿಸಿದಾ ॥ ಗರಳವನು ನಲಿ ದುಂಡು ಹರನಳುಕದುಳಿದಭಾ । ಸುರತೆ ನಿನ್ನೈರದಾಳಿಯ ಮಹಿಮೆ ಗಿರಿಜೆ ॥೧॥ ಹೇಳ ಹೆಸರಿಲ್ಲದಭವನು ನಿನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂದ । ಭಾಳಲೋಚನ ನೆನಿಸಿ ನಿಖಿಳ ನಿರ್ಜರರ ॥ ಮೇಳಕಧಿಪತಿಯಾದ ನೆಂದೊಡಾಗಮ ನಿಗಮ । ಜಾಲವೈದುವವೆ ನಿಜನುತಿಗೆ ನಗಜಾತೆ ॥೨॥ ನಿನಗೆ ತನ್ನರೆಯೊ ಡಲನೊಲಿದಿತ್ತನೀಶನೆಂ । ದೆನುತಿಹರು ತಿಳಿದು ನೋಡದೆ ಕವೀಶ್ವರರು ॥

ಮುನಿಜನರಿಗೆ ಮಂತ್ರಮಯ ಮೂರ್ತಿಗಳನು ನೀ | ನನುಗೊಳಿಸಿ ಪೂಜ್ಯ ನೆನಿಸಿದೆ ಲೋಕಜನಕೆ ||೩|| ಜಡೆಗಟ್ಟಿ ತಿರಿದುಂಡ ಪ ರಾಣಗಳ ಕೂಡಿ ವೈ ಮೋದದಿ ಜೂಜಿಯ ನು ಸಮುದುಗಾಡಿತೋಳಿದಿ | ಜಡಮತಿವಡೆದವ ರುದ್ರನಿಗೆ ನೀನೊಲಿದು ಕೈವಿಡಿದು ಪಾವನ ಪತಿತನೆನಿಸಿದೆ ಭವಾನೀ ||೪|| ಸಿರಿಸಕಲ ಸಿದ್ಧಿ ಸಂಪದ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಡುವ | ಪರಶಿವಮೂರ್ತಿಯು ನೀನೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತಿರಲು || ಗುರುಸಂಘಲಿಂಗದೊಳಗಾಡುವಶಿವನೆನೆಯುತಿಹ | ನರನ ಮನದೊಳು ನಿಲಿಸು ಲೀಲಸಿದೊಡೆ ಗೌರಿ ||೫||

೫೯

ಸಕಲಕೆಲ್ಲಕೆ ನೀನೆ | ಅಕಳಂಕ ಗುರುವೆಂದು | ನಿನ್ನ ಸ್ತುತಿ ಪೇಳು ತಿರಲರಿದೆನು ಪಲ್ಲ|| ಎರಗಂಬಳಿಯು ಸಿದ್ಧ | ನರಲಿಂಗನಾಗಿಯು | ಹರನೆ ನೀನೆನಗೆ ಓಂಕಾರ ಮಾಡಿದೆ | ಪರಶಿವಮೂರ್ತಿಯು | ವರಸಾನ ಟುಡಿದೆನಗೆ | ಆರ ಓಟರ ಶಿವಶಾಸ್ತ್ರದಿನ ಭವವನು ||೧|| ಅವರವರ ಪರ ಶಿವಕೆ | ಅವರ ವರ ಸೇವದಲಿ | ಅವರವರಿಗೆಲ್ಲ ಗುರು ನೀನಾಗಿರುವೆ | ಅವರವರ ಭಾವಕ್ಕೆ ಅವರವರ ಪೂಜೆಗಂ ಅವರವರಿಗೆಲ್ಲ ದೇವ ನೀನಾಗಿರುವೆ ||೨|| ಹೋರಾಟ ವಿಸ್ಮೈಸಲು ಪೇರಾಮೆಯುಳ್ಳದೆ | ಪೇರ ಜಗದೊಳಗೆ ಎಲೆ ದೇವನೇ || ಆರು ಅರಿಷಡ್ವರು ನೀನು | ಪೇರಾದ ಪರಿಗಳನು | ನಾಶಮಾಡಿ ಶಿವಷಡಕ್ಷರಿ ಲಿಂಗವೇ ||೩||

೬೦

ಎನ್ನ ಕಾಯವು ನಿನಗೆ | ಉನ್ನತಾಲಯವಾಯ್ತು | ತನ್ನನಗೆ ಭವ ವುಂಟೇ ಎಲೆ ಲಿಂಗವೇ ||ಪಲ್ಲ|| ಎನ್ನ ಕಾಲುಗಳೆರಡು ಉನ್ನತದ ಕಂಭವೈ | ಎನ್ನ ಒಡಲೇ ನಿಮಗೆ ದೇವಾಲಯು || ಎನ್ನ ತೋಳುಗಳೆರಡು | ಉನ್ನತದ ಮಂದಸಕ್ಕೆ | ಎನ್ನ ಶಿರ ಸೌವರ್ಣ ಕಲಶವಯ್ಯ ||೧|| ಎನ್ನ ಕಿವಿ ಕೀರ್ತಿ ಮುಖ | ಎನ್ನ ನಾಲಿಗೆ ಘಂಟೆ | ಎನ್ನ ನಯನಂಗಳೆರಡು ಜ್ಯೋತಿ ನಿಮಗೆ || ಎನ್ನ ಮುಖವೇ ದ್ವಾರ | ಎನ್ನ ದಂತವೆ ಅಡಕೆ | ಮುನ್ನತಿಹ ಮಸ್ತಕದ ಸೂಸಕಗಳು ||೨|| ಎನ್ನಧರವೆಲೆಗಳು | ಎನ್ನ ನಾಸಾಪುಟವು | ನನ್ನಯಂ ಸೌರಭ್ಯ ರಸಘಟಿತವು | ಚಿನ್ಮಯ ದೇಹದ ಜೊನ್ನ ಜಾಳಿಗೆಂ ಪ್ರಸ್ತೈ ಇನ್ನುಳ್ಳ ಉಪಕರಣವೆಂತೆಂದೆನೆ ||೩|| ಎನ್ನ ನಮಸ್ತೆಯು ಜಲವು | ಎನ್ನ ಸದ್ಗುಣ

ಗಂಧ | ಎನ್ನ ನಿತ್ಯತ್ವವೇ ಅಕ್ಷತೆಗಳು || ಎನ್ನ ಜ್ಞಾನವೇ ಪುಷ್ಪ | ಎನ್ನ ಭಕ್ತಿಯೇ ಭೋಜನ | ಎನ್ನ ಮನಸೇ ಶಿವಗೆ ಪೂಜಾರಿಯು ||೪|| ಇಂತಪ್ಪ ಪೂಜೆಯನು ಸಂತಸದಿ ಕೈಕೊಳುತ | ಕಂತುಹರ ಶಿವಷಡಕ್ಷರಿ ಲಿಂಗವು || ಮಾಡ ಎನ್ನೊಳಗೆ | ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿರುತಿರಲು | ಚಿಂತೆಯುಂಟೇ ಹಲವು ಭವಭೀತಿಯು ||೫||

೬೧

ಎನಿತನೋದಿ ಫಲವದೇನು | ಎನಿತ ಕೇಳಿ ಫಲವದೇನು | ಮನಸು ತನ್ನ ದುರ್ಗುಣಗಳ ಬಿಡದು ಶಿವಶಿವ ||ಪಲ್ಲ|| ಇಂದುಧರನ ಚರಣದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿ ಸುಖದೊಳಿರದು ಮನವು | ಕಂದಪನ್ನ ವಿಷಯದತ್ತ ಹರಿವು ದೆಂತೆನೆ || ಒಂದು ಶುನಿಯು ಬಿಡದು ತಂದು ಚಂದಣವನು ಪರಿಸಿರಲು | ಮುಂದೆ ಅಡಗ ಕಂದು ನೆಗೆದ ಮಾಕ್ಷಿಯಾಯಿತು ||೧|| ಸೊಗಸು ಶಿವನ ಮಂತ್ರವನ್ನು ನೆಗಳುವುದಕೆ ಎನ್ನ ಜಿಹ್ವೆ | ಸೊಗಡಿಸುವದು ಕೇಳು ನುಡಿಯೆ ಒಲಿವುದೆಂತೆನೆ || ಹಗಲು ಇರುಳು ತನ್ನ ಬಾಯು | ನಿಗುವುದಂಯು ದಂತೆ ನಾಯಿ | ಜಗಳವುದಕೆಯುಲಿಸದಂತೆ ಜಿಹ್ವೆಯುಲಿಸದು ||೨|| ಮಂಗ ಳಾತ್ಮ ಷಡಕ್ಷರಿಯ ಲಿಂಗದಮಿಸು ಪೂಜಿಸುವಡೆ ಕೊಂಗಿ ಮನವು ಸ್ವಸ್ಥಿರ ವನು ಐದದೆಂತೆನೆ ಓಂಗದೊಳಿದ ಘನಸುಗಂಧ | ಸಂಗಡಿಸುತ | ತೊಡೆಯೆ ಹಂದಿ | ಹಾಂಗೆ ಇರದೆ ಗಂಜಳಕ್ಕೆ ಓಡುವಂದದಿ ||೩||

೬೨

ಎನಗೆ ಭೋಗ ಭಾಗ್ಯ ಬೇಡ | ಎನಗೆ ಜಪವು ತಪವು ಬೇಡ | ಎನಗೆ ನಿಮ್ಮ ತೊತ್ತು ಸೇವೆ ನಿತ್ಯವಾಗಲ್ಕೆ ||ಪಲ್ಲ|| ಎನ್ನ ಕಂದಿಸುತ್ತ ಬಹಳ ಎನ್ನ ಬಾಧಿಸುತ್ತ ಬಿಡದೆ | ಎನ್ನದೊಂದು ನೆವಗಳಿಂದ ಕಾಡಿದವರಿಗೆ || ಎನ್ನ ಕೊಂದಡವರಿಗೆಲ್ಲ | ಎನ್ನ ಪೂಜೆ ಫಲಗಳೆಲ್ಲ ಉನ್ನತದೊಳಗವರಿಗಾಗಿ ಸುಖದಿ ಬಾಳಲಿ ||೧|| ಹಿಂದೆ ಎನ್ನ ಬೈದವರಿಗೆ | ಮುಂದೆ ಎನ್ನ ಬೈದವರಿಗೆ | ಕುಂದದೆಲ್ಲ ಜನರ ನಡುವೆ ಬೈದಡವರಿಗೆ || ಇಂದುಧರನ ಕರುಣದಿಂದೆ | ಅಂದಣವನು ಏರುವಂತೆ | ಕುಂದದೊಲಿದು ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಭೋಗವಾಗಲಿ ||೨|| ಹಿಂಗದೆನ್ನ ನಿಂದಿಸಿದ ಜ | ನಂಗಳೆಲ್ಲ ಸುಖದೊಳಿರುವ | ಹಾಂಗೆ ಶಿವನು

ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಭಾಗ್ಯವೀಯಲಿ । ಮಂಗಳಾತ್ಮ ಷಡಕ್ಷರಿಯ ಲಿಂಗ ನಿನ್ನತೊತ್ತು
ಸೇವೆ ಸಾಂಗವಾಗಿ ನಡಸೆ ಎನಗೆ ನಿತ್ಯನಾಗಲ್ಕೆ ॥೩॥

೬೩

ತನುವಿಡಿದ ದಕ್ಕೆತವ । ನೆನೆನೆನೆದು ನೋಯುತಿಹ । ಮನವಾಲಿದು ಕೇಳು ನೀನೆಚ್ಚರಿಯಾತ್ಮನೆ ॥ಪ॥ ಅನ್ನ ಉದಕದ ಚಿಂತೆ । ಎಣ್ಣೆ ನೀರಿನ ಚಿಂತೆ ಬಣ್ಣ ಬಳಿದಾಭರಣ ತೊಡುವ ಚಿಂತೆ ॥ ಹೆಣ್ಣು ಮನೆಗಳ ಚಿಂತೆ । ಹೊನ್ನು ಹೆಣ್ಣಿನ ಚಿಂತೆ ಇನ್ನು ಪುತ್ರರ ಬೇಡಿ ಬಳಲ್ವ ಚಿಂತೆ ॥೧॥ ಅರಸುಗಳ ಭಯವಿದಕೆ । ಚರಿಸ ಚೋರರ ಭಯವು । ಮರಳಿ ಅಗ್ನಿಯ ಭಯವು ನೀರ ಭಯವು ॥ ಉರಗ ವ್ಯಾಘ್ರನ ಭಯವು । ಅತಿರೋಗಗಳ ಭಯವು । ನರಕಷ್ಟ ತನುವಿದಕೆ ಭಯವು ನೋಡಾ ॥೨॥ ಶೀತೋಷ್ಣಗಳ ಭೀತಿ ಭೂತ ಪ್ರೇತದ ಭೀತಿ ಓತು ನಡೆಯಲು ಮುಗ್ಗಿ ನಡುವ ಭೀತಿ॥ ಮಾತು ಮಾರನ ಭೀತಿ। ರಾತ್ರಿ ಹಗಲಿನ ಭೀತಿ। ಈ ತನುವ ಪಡೆದವಗೆ ಭೀತಿ ನೋಡಾ॥೩॥ ಆಗಲಿದಕೇನೆನಲು। ನೀಗಿಸಲು ನೀನಿಗಿದನು। ಆಗಬಹುದೆ ಧರೆಗೆ ಗಸಪುಕ್ಕುತ ಸಕ ॥ ಆಗ ಹುಟ್ಟಿದ ಬೇಕ । ಜೋಗ ಸಂನ್ಯಾಸನವ ಮೇಗೆ ಮನಸೀ ನೀನು ನಂಬಬಹುದೇ ॥೪॥ ಇಂತಪ್ಪ ತನುವಿನ ಚಿಂತೆಯುಳಿದಾಲಿಂಗ । ಭ್ರಾಂತಿಯೊಳಗಿರು ನಿನಗೆ ಸುಖ ತಪ್ಪದು । ಮುಂತೆ ಪುನ್ನವನು ತನ್ನ ನಿಜಪಾದ ಮನೊಲಿದು । ಕಂತು ಹರನ ಷಡಕ್ಷರಿಲಿಂಗವು ॥೫॥

೬೪

ಧರೆಯುತ್ತಲಿನ್ನನು ಬರೆದಿರು ಸದ್ಗುರುವೆ । ಧರೆಯು ಪದೊಳು ನಾ ಜನಿಸಲಾರೆ ॥ಪ॥ ಹುಸಿ ಕಳವು ದಂಭಕವು । ನುಸುಳು ಅರಟಿತನ್ಕೆ । ಪಿಸುಣ ಹೀನದಯದ ಬಗ್ಗುರ ॥ ಕುಸುಕುಕಳವು ಕೊರಚಾಟ । ವಿಷಮ ವಿಗಡವು ಕರುಬು । ಹೊಸ ಮುರುಡು ತಾರರಾ ಜನ್ಮಾಲಯ ॥೧॥ ಸಿರುದ ಯವು ನಿಷ್ಠುರವು । ದುರುಳತ್ವ ಘಾತಕವು ಪರಬಾಧಕವು ದುಷ್ಟಸನಾದವು ॥ ನೆರೆ ಚಂಡಿತನ ಪೊಲಬು । ಪರಧನದ ವಂಚನೆಯು । ಪರರ ಕೆಡಿಸುವ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಮಂತ್ರದ ॥೨॥ ಹರನರ್ಚಕರು ಇಲ್ಲಿ ಪರನುಪಕರು ಬಹಳ । ಗುರುಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಗರುವಿಗಳು ಬಹಳ ಹರಸ್ಮೃತಿಯು ಬಿಟ್ಟು ತಾ । ಪರಸ್ಮೃತಿಯ ಲಾಲಿಪರು । ನಿರಯದಾಲಯ ವಾಗಿ ತೋರುತಿಹರು ॥೩॥

ಪತಿವ್ರತೆಯರಿಲ್ಲ ಪರ । ಸತಿ ಮಾಯೆಯರತಿಹರು । ಜಿತಕಾಮರಿಲ್ಲ ಅತಿ
ಕಾಮರಿಹರು ॥ ವ್ರತ ನೇಮಗಳಿಲ್ಲ ಕೃತಕಗಳು ಘನವಯ್ಯ । ಕ್ಷಿತಿಯು
ಅವಗುಣಗಳಿಗೆ ತವರುಮನೆಯು ॥೨॥ ಇಲ್ಲೆನಗಾದರವಿಲ್ಲ । ಇಲ್ಲುಂಟು
ಘರ್ಷಣಗಳು । ಕಲ್ಲೊಳಗೆ ಅಡಗಿರ್ಪ ಸರ್ಪದಂತೆ । ಎಲ್ಲ ಮಾನವ ನಿನಗೆ ।
ಒಪ್ಪದರು ಗುಡಿಸರು । ಒಲ್ಲೆ ಮರ್ತ್ಯರ ಷಡಕ್ಷರಿಲಿಂಗನೇ ॥೩॥

೬೫

ಘನಗುರು ಮಹಾಲಿಂಗವೇ । ಅನುದಿನ ಎನ್ನ ಕರ । ವನಜಕ್ಕೆ ಬಂದು
ಚುಳುಕಾಗಿರಲ್ಲ ॥ಪಲ್ಲ॥ ತರಣಿ ಕೋಟಿಯ । ಪ್ರಭೆಯ । ಗೆಲಿದೆಸೆವ ಬೆಳ
ಗಿನಾ । ಪರಮೇಶ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯದೊಳಗಿರ್ಪನ ॥ ಪರಗಣಂಗಳ ಸುಖವ ।
ನೆರೆಯುಳಿದು ಎನ್ನ ಕರ । ಸರಸಿಜಕೆ ಬಂದು ಚುಳುಕಾದಿರಲ್ಲ ॥೧॥ ಹರಿ
ಯಜರ ತಿಂಥಣಿಯು । ಸುರರುಗಳ ಪೊತ್ತಾಪ । ವರ ಮುನೀಶ್ವರರುಗಳ
ಸಂತಾಪದಾ ॥ ಹರುಷದಾನಂದದೋಳ್ । ನೆರೆಯುಳಿದು ಎನ್ನ ಕರ । ಸರಸಿ
ಜಕೆ ಬಂದು ಚುಳುಕಾದಿರಲ್ಲ ॥೨॥ ಹರಿಗೆ ಸಿಲುಕದ ಚರಣ । ಸರಸಿಜಭವ
ನೊದೆ । ಅರಸಿ ಕಾಣದ ಸನ್ಮೌಳಿ ಮಕುಟವು ॥ ಪರಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಿರೆ
ಕಿರಿದಾಗಿ ಎನ್ನ ಕರ । ಸರಸಿಜಕೆ ಬಂದು ಚುಳುಕಾದಿರಲ್ಲ ॥೩॥ ಮದವಿ
ಗಿರಿಜಾತೆಯನು । ತೊಡೆಯ ಮೇಲಿಂಬಿಟ್ಟು । ಒಡನೆ ಗುಹಗಣಾದಿಯ
ವೀರೇಶರೆನಿಸುವ ॥ ಕಡು ಮೋಹದಿಸುತರ । ಬಿಡುತೆನ್ನ ಕರದೊಳಗೆ ।
ಒಡೆಯರೊಡೆಯನೆ ಬಂದು ಚುಳುಕಾದಿರಲ್ಲ ॥೪॥ ಎನ್ನಲ್ಲಿಯುಪಚಾರ ।
ಇನ್ನೇನು ನಿಮಗುಂಟು । ಸನ್ನುತದ ಶಿವಷಡಕ್ಷರಿಲಿಂಗವೇ ॥ ಎನ್ನ ಮನ
ಪ್ರಾಣಗಳು । ಮೊನ್ನ ಪೂಜೆಗೆ ಸಾಗಿ । ನಿನ್ನ ಚರಣಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ ಪುಷ್ಪ
ಗಳು ॥೫॥

೬೬

ಶಿವನೊಳಗೆ ವಿಶ್ವಾಸ । ಶಿವನೊಳಗೆ ನಂಬಿಗೆಯು । ಶಿವನೊಳಗೆ
ಮೋಹವಿರೆ ತಾನೆ ಶಿವನು ॥ಪಲ್ಲ॥ ಕುರಿಯು ಬಿಕ್ಕೆಯ ತಂದು । ಹರನೆಂದು
ಭಾವಿಸುತೆ । ಕುರಿಯು ಹಾಲನು ಕರೆದು ತಂದೆರೆಯುತ । ಬರುತಿರಲು
ತಂದೆ ತಾ । ಪರಿತಂದು ಕೆಡಿಸಲು । ಶಿವವರಿವ ವಿಶ್ವಾಸವನು ನೋಡಿರೆ ॥೧॥
ಭೂಮಿಯೊಳಗಘಮಾನ । ಕಾವಿ ನಿಯುಬಿಂದೊಂದು । ಕೋಪದ ಚರ

ರೂಪಿಸಿಂದ ಬಂದು ॥ ಕಾಮಿನಿಯ ಜೇಷ್ಟಿತ್ತ । ಧೂಪ [illegible] ಉಲ್ಲಾಳನಾ । ಮೂಲಾ ವಿಶ್ವಾಸವನು ನೋಡಿದೇ ॥೨॥ ಪಂಚಾಂಕಧರನಿರಲ್ಕೆ । ಊನವಾಗಲು ಕಂಡು । ಕ್ರೋಧೀಶ ತನ್ನ ಕರ ಯುಗವ ಕಡಿದು ॥ [illegible]ಯೊಳು ನುತಿಪೆತ್ತ ಜಾಣ [illegible] । [illegible] ನೋಡಿದೆ ॥೩॥ [illegible] ತನ್ನ । [illegible] । [illegible] ನುಡಿವನಡಿದು ಬಳಿಕ ॥ [illegible] । ಶಿವಗಣಿಸಿದ [illegible] ನೋಡುವನು ನಡೆದೆ ॥೪॥ [illegible] ವಿಶ್ವಾಸ ಇಂತಪ್ಪ [illegible] । [illegible] । [illegible] ಲಿಂಗವನ । [illegible] । [illegible] ಲಿಂಗವ ॥೫॥

೬೭

ಎಲ್ಲಿ ಶರಣರ [illegible] । [illegible] । [illegible] ನೋಡಿದೆ ॥ [illegible] । [illegible] ಷಟ್ಸ್ಥಲ [illegible] । [illegible] ಕರ್ತೃಬಸವಿನಿಂತ । [illegible] ಶಿವನೊಳಗೆ [illegible] । ತನ್ನ [illegible] ನೋಡಿದೆ । [illegible] । ಶಿವ [illegible] । [illegible] ಎನಗೆ [illegible] । [illegible] ಸರ್ವ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯ ಗುಣಗಳಳಿದು ॥ [illegible] ಮಾಡಿ । [illegible] ಎನಗೆ ॥೨॥ [illegible] ಶಿವನೊಳಗೆ [illegible] । [illegible] ಗಂಭೀರವಾಗಿ । [illegible] ಎನಗೆ ॥೪॥ ನಮ್ಮ ಶರಣರ [illegible] । [illegible] ಇಲ್ಲೆನ್ನರು । ನಮ್ಮ [illegible] । [illegible] ಶಿವಷಡಕ್ಷರಿ ಲಿಂಗವ ॥೫॥

೬೮

ಶಿವಶರಣಾ[illegible] ತನೆ [illegible] ಮಾಡಿ । ಭವವ ಗೆಲ್ದುದು ಎನಗೆ ಸರಿಯುಂಟೇ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಚೆನ್ನ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಕರದ ।

ದಸರಯ್ಯ ಮೋಳಿಗೆಯ ಮಾರಯ್ಯನ ॥ ಮಸಣಯ್ಯಗಳ ಮನೆಯ ಕಸವ ಗುಡಿಸುವ ಮಹಾ । ಹೊಸ ಸೇವಕರು ನಮಗೆ ಸರಿಯಾದಾರು॥೧॥ ಚನ್ನಯ್ಯ ನಗ್ಗಿಗೆಯ ಹೊನ್ನಯ್ಯ ಗಾಣದಾ। ಕನ್ನಯ್ಯ ಧೂಳಿದೇವರು ಜೇಡರಾ। ಕಣ್ಣಯ್ಯಗಳ ಮನೆಯ ಉನ್ನತದ ಸೇವಕರು। ಇನ್ನು ಧರೆಯೊಳು ನಮಗೆ ಸರಿಯಾದಾರು ॥೨॥ ಹರಳಯ್ಯ ಮಧುವಯ್ಯ ಬಳ್ಳೇಶ ಮಲ್ಲಯ್ಯ । ಗೊಲ್ಲಾಳದೇವ ಹಾಪಿನ ಹಾಳಿನಾ ॥ ಕಲ್ಲಯ್ಯಗಳ ಮನೆಯ ಹುಲ್ಲು ಸೊಪ್ಪನೆ ತರುವ । ಬಲ್ಲಿದರು ನಮಗಿನ್ನು ಸರಿಯಾದಾರು ॥೩॥ ಬಾಹೂರು ಬೊಮ್ಮಯ್ಯ ದೇವರ ದಾಸಯ್ಯ । ಜಗದೇವ ಮಲ್ಲಯ್ಯ ಬೊಮ್ಮಣ್ಣನ ॥ ಆವಾವ ಜಗದೊಳಗೆ ಅಮರ್ತ್ಯರಾಮನೆಯ । ಸೇವಕರು ನಮಗಿಂದು ಸರಿಯಾದಾರು ॥೪॥ ಚಿಕ್ಕಯ್ಯ ಡೋಹರ ಕಕ್ಕಯ್ಯ ಸೊಡ್ಡಳಾ । ಆಯ್ದಕ್ಕಿ ಮಾರಯ್ಯ ರಾಮಯ್ಯನ ॥ ಚಕ್ಕಲಿಗೆ ನಾಗಯ್ಯ ಅಕ್ಕರಿನ ತೊತ್ತಿನಾ । ಮಕ್ಕಳಪ್ಪೆವು ನಮಗೆ ಸರಿಯಾದಾರು ॥೫॥ ಹಾವರದ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯ ಮಾದರ ಧೂಳಯ್ಯ । ಮೇದಾರ ಕೇತಯ್ಯ ವಹಿಲಯ್ಯನ ॥ ಆದಯ್ಯಗಳ ಮನೆಯ ಕಾಮಕೊಂಡಿರುವಂಥ । ಆಳಿಕರು ನಮಗಿನ್ನು ಸರಿಯಾದಾರು ॥೬॥ ಸಾಮವೇದಿಯು ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ ಮಯುದನ । ರಾಮಯ್ಯ ಏಕಾಂತ ರಾಮಯ್ಯನ। ಭೀಮಯ್ಯಗಳ ಮನೆಯ ಆ ಮಹಾ ಸೇವಕರು । ಈ ಮಹಿಯೊಳಿಗಿನ್ನು ಸರಿಯಾದಾರು ॥೭॥ ಮೊದನದ ಮೆಮ್ಮಯ್ಯ ಮೊರಟದಾ ಬಂಕಯ್ಯ । ತಿರ ನೀಲಕಂಠಯ್ಯನಣು ಮೂರ್ತಿಯು ॥ ಗುರು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಯ್ಯ ವರ ಪಂಡಿತರ ಮನೆಯ । ತುರುಗಾಹಿಗರು ನಮಗೆ ಸರಿಯಾದಾರ ॥೮॥ ಬಂಕಯ್ಯ ಶಿವರಾತ್ರಿ ಸಂಕಯ್ಯ ಹೆಡೆಹಲ್ಲಿ । ಬಂಕಯ್ಯ ಮರುಳು ದೇವಮೊಳೊಪ್ಪುವ ॥ ಶಂಕರೇಶ್ವರನವರ ಕಿಂಕರರ ಕಿಂಕರರ । ಕಿಂಕರಪ್ಪೆವು ನಮಗೆ ಸರಿಯಾದಾರು ॥೯॥ ಕುಂಬಾರ ಗುಂಡಯ್ಯ ತುಂಬಿಗರ ಚೌಡಯ್ಯ । ಕುಂಭಾವಿ ಭೋಗಯ್ಯ ಶ್ವಪಚಯ್ಯನ ॥ ಮುಂಬಾಗಿಲನು ಕಾಯ್ವ ನಂಬಿಗೆಯ ಸೇವಕರು । ಕುಂಬಿನಿಯೊಳಿಮಗಿನ್ನು ಸರಿಯಾದಾರು ॥೧೦॥ ಮಳಿಯರಾಜನು ಚೋಳ ವಲಘಂಡನೈನಾರು । ಕಲಿನಾಥನಾ ಚಾರಮನಂಬಿಯು ॥ ಕಳವೆತ್ತ ಚಂಗಳೆಯ ಒಳ ಬಾಗಿಲನು ಕಾಯ್ವ । ಸಲುಗೆವಾಳರು ನಮಗೆ ಸರಿಯಾದಾರು ॥೧೧॥ ಸಿರಿಯಾಳ ಕಲಿಯರು ಗುರುಭಕ್ತನವನಂದಿ । ಅರಿಮುನುವಾಳು ನಮಿತಾಂಡಾರ್ಯರ ॥

ಮೊರೆಯಿಂದದೇವರ ಚರಣ ರಕ್ಷೆಯ ಪಿಡಿದು । ವರವ ಪಡೆವರು ನಮಗೆ ಸರಿಯುವಾರು ॥೧೨॥ ಜೋಳಕ್ಕೆ ದುಗ್ಗಳೆಯು ನೀಲಲೋಚನೆ ಚಲ್ವೆ। ಸೂಳೆ ಸಂಬಿಯು ಕಮಳೆ ಸೋಮವ್ವೆಯು ॥ ಕಾಳು ಜೈನನ ಬಿಟ್ಟ ಲೋಲವ್ವೆ ಜವ್ವೆಯು । ಆಳುಗಳು ನಮಗಿನ್ನು ಸರಿಯುವಾರ ॥೧೩॥ ಅಕ್ಕನಾಗಮ್ಮ ಸತ್ಯಕ್ಕ ಚಂಗಳೆ ಚಲ್ವೆ । ಅಕ್ಕರೆಯ ಮಹಾದೇವಿ ಸುಗ್ಗವ್ವೆಯು ॥ ಚಿಕ್ಕ ಕೊಡಗೂಸಿನವ ಅಕ್ಕರಿನ ತೊತ್ತಿನಾ । ಮಕ್ಕಳಪ್ಪೆವು ನಮಗೆ ಸರಿಯುವಾರು ॥೧೪॥ ಇಂತಪ್ಪವರ ಬಂಟ ನಿಂತು ಭವದಲಿ ಬಂದ । ನಂಟ ಎಂದರೆ ನಿಮಗೆ ಕೊರತೆಯುಂಟೆ ॥ ನಂಬುತ್ತೆ ನಮ್ಮವನೆಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದಪ್ಪು । ಕಂತು ಹರ ಶಿವಷಡಕ್ಷರಿ ಲಿಂಗವೇ ॥೧೫॥

೬೯

ಡಿಂಭದೊಳಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಾಣ ಕುಂಭ ಸೂತ್ರಗೊಂಬೆಯಂತೆ । ಎಂದಿಗಾದರೊಂದು ದಿನವು ಸಾವು ತಪ್ಪದು ॥ಪಲ್ಲ॥ ಹುಟ್ಟುತ್ತೇನು ತರಲುಯಿಲ್ಲ ಹೋಗುತ್ತೇನು ಒಯ್ಯಲಿಲ್ಲ । ಸುಟ್ಟ ಸುಣ್ಣದ ಹರಳಿನಂತೆ ಆಯುಷ್ಯ ದೇಹ ॥ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟದೆಂದು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಾಗ ಒಂದು ಬಟ್ಟೆಯಿಲ್ಲವು ॥೧॥ ಹೊನ್ನು ಹೆಣ್ಣು ಮಣ್ಣು ಮೂರು ತನ್ನೊಳಿದ್ದರೂ ಉಣ್ಣಲಿಲ್ಲ । ಉಣ್ಣ ತಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಬಗೆಯಲಿಲ್ಲವು ॥ ಅನ್ನ ವಸ್ತ್ರ ಭೋಗಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಸುಖವನರಿಯಲಿಲ್ಲ । ಮಣ್ಣುಪಾಲಾದ ಮೇಲೆ ಯಾರಿಗಾಯಿತು ॥೨॥ ಹತ್ತು ಎಂಟು ಲಕ್ಷ ಗಳಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಸಾಲದೆಂದು ಪರರ । ಸೊತ್ತಿಗಾಗಿ ಆಸೆ ಮಾಡಿ ನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವ ॥ ಚಿತ್ತ ಬೆಳೆದು ಉಂಡೆನೆಂಬ ವ್ಯರ್ಥ ಚಿಂತೆ ಮಾಡದಿರೆಲೋ । ಸತ್ತು ಹೋದ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಅರ್ಥದಾರಿಗೆ ॥೩॥ ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಳ್ಳೆವಸ್ತ್ರ ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡು । ಒಳ್ಳೆ ಚಲುವ ಬೊಂಬೆಯಂತೆ ಆಡಹೋದೆಲೋ । ಹಳ್ಳ ಹರಿದ ಮೇಲೆ ನೀರ ಗುಳ್ಳೆಯುರಳಿ ಹೋದ ತೆರದಿ । ಸುಳ್ಳು ರೂಪು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನು ನೋಡಿರಕ್ಕಟಾ ॥೪॥ ಸತ್ಯನೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಜನರ ತಥ್ಯ ವಾಕ್ಯಪಲ್ಲಿ ನೀನು । ಮುಕ್ತಿಯಾದ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಳ್ಪರು । ನಿತ್ಯ ಷಡಕ್ಷರಿಯ ಲಿಂಗದೊತ್ತುವಾಗಿ ಭಜಿಸು ನಿನಗೆ । ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಪದವಿ ದೊರಕಿ ಸುಖಿಪೆ ಸಂತತಂ ॥೫॥

೫೪

ಶರಣ ಜನರ ಸದುಹೃದಯ ನಳಿನದೊಳು ಪರಿಶೋಭಿಸುತ್ತಿಹುದು ನಿನ್ನ ಪಾದ । ಹರಿಯ ನಯನದ ಕುರುಹು ವಿಡಿದಿಹುದೀಗ ಗುರುಶಂಭು ಲಿಂಗ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಪಾದ ॥ಪಲ್ಲ॥ ದಿಟ್ಟ ರಾವಣನು ರಜತಾಚಲವನೆತ್ತಲೊತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟಿತು ರಸಾತಳಕೆ ನಿನ್ನ ಪಾದ । ನೆಟ್ಟನಂಧಕಾಸುರನೆದೆಯ ಮೇಲೆ ಭರ ತದ ಕಟ್ಟಳೆಗೆ ಕುಣಿದುದು ನಿನ್ನ ಪಾದ ॥ ಬೆಟ್ಟೆನೊಳು ಬರೆದ ಚಕ್ರವ ಜಲಂಧರನಿಗೆ ತೊಟ್ಟು ಸಿರವರಿದುದು ನಿನ್ನ ಪಾದ । ತಿಟ್ಟನೆ ತಿರುಗುವ ಮುಪ್ಪುರವ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಬೇಗ ಸುಟ್ಟು ಜಯಿಸಿತು ಶರ್ವ ನಿನ್ನ ಪಾದ ॥೧॥ ವೃಗ ರೂಪದಳೆದಗಧರನರಸಲು ತನ್ನ ಬಗೆ ತೋರಿತಿಲ್ಲವಲ್ಲೋ ನಿನ್ನಪಾದ। ಬಗೆದು ಪಾತಾಳ ವೇಳ ನುಳಿದಿಳಿದತ್ತಲತ್ತ ಮಿಗೆ ಮೀರಿ ಮೆರೆದುದು ನಿನ್ನ ಪಾದ ॥ ನಿಗಮ ನಿಕರ ಜಾಯಿಲಂಗಳನರಣ್ಯದೊಳು ಪುಗಲೊಡನೈದಿಸಿತ್ತು ನಿನ್ನಪಾದ । ನಗಜಾಧಿ ಪತಿ ನಿರುಪಮ ನಿತ್ಯನಿರವಧಿ ಜಗದಂತರ್ಯಾಮಿ ಶಿವ ನಿನ್ನ ಪಾದ ॥೨॥ ಬೆಂದನುಲಿಯಂದವಾಗಿ ಮುಂದಿರೆ ಕಂದರ್ಪನನು ಬಂದು ತುಳಿದಾಡಿತಲ್ಲೋ ನಿನ್ನ ಪಾದ । ಕುಂದದಿಳೆ ಎಂಬ ರಥವಂದು ನಾಗ ಲೋಕದೊಡನೊಂದುವಂತೆ ಮೆಟ್ಟಿದುದು ನಿನ್ನಪಾದ ॥ ಚಂದಚಂದದಿಂದ ಕಾಳಿದಾಸ ಮೊದಲಾದ ಕವಿವೃಂದ ಪೈದೆ ಬಣ್ಣಿಪುದು ನಿನ್ನ ಪಾದ । ಇಂದು ಕುಂದ ಹಿಮಹಾರ ಪುಂಡರೀಕ ಪಾಂಡುರಂಗ ಮಂದರ ಮಂದಿರವಾಸ ನಿನ್ನ ಪಾದ ॥೩॥ ಮನುಮುನಿನರನಾಗ ದನುಜದಿವಿಜರನು ದಿನದೊಳು ಭಜಿಪುದು ನಿನ್ನ ಪಾದ । ವಿನಮಿತ ಸುರವಿಸರದ ಮುಕುಟದ ಮಣಿ ಘನತೇಜದೊಡನಾಡಿ ನಿನ್ನಪಾದ ॥ ನೆನೆದವರಘರಿಪು ಗಹನದಹನನುತ ಜನವನರುಹರವಿನಿನ್ನ ಪಾದ । ಕನಕ ಸಿಖರ ನಿಜ ನಿಳಯದನಜ ಸಖ ಜನನ ರಹಿತ ಭವ ನಿನ್ನ ಪಾದ ॥೪॥ ಪ್ರಣವದನೆಲೆಮಂತ್ರಗಣದ ಭವನ ಗುಣ ಮಣಿ ಕುಲಜಲ ನಿಧಿ ನಿನ್ನ ಪಾದ । ಅಣಿಮಾದಿಗಳ ಜನನದ ಭೂಮಿ ಸುಖದ ಸಂದಣಿ ಸತ್ಯ ಶುಭದಾಗು ನಿನ್ನ ಪಾದ।ಗಣತತಿಗಳ ಬೀಡು ತಣುವಿನ ತಾಣ ತತ್ವ ದಣಿಮುಕುತಿಯ ಖಣಿ ನಿನ್ನ ಪಾದ । ಫಣಿಪ ಕಂಕಣ ಕರುಣಾರಸಭರಿತೇಕ್ಷಣ ಗುರುಶಂಭುಲಿಂಗ ನಿನ್ನ ಪಾದ ॥೫॥

೫೫

ಸೋಲದಾತನೆ ವಿರತನು । ಮನದೊಳಗೆ ಬಾಲೆಯರ ಸಿಂಗರವನೆ ಕಂಡು ॥ಪಲ್ಲ॥ ತಳಿರಡಿಯ ನುಣ್ದೊಡೆಗಳ ಚಲುವಿನೊಬ್ಬುಳಿಯಹ ನಿತಂಬದ ನಡೆಗೆ । ಬಳಕುವತಿ ಬಡನಡುವಿನ ತೆಳುವ ಸುರನಳಿ ತೋಳ ನಲ್ಲಳನುವ ಕಂಡು ॥೧॥ ನಸುದೋರ್ಪ ಬಲ್ಮೊಲೆಗಳ ಲಾವಣ್ಯ ರಸವೊಸರ್ವ ಮುದ್ದು ಮೊಗದ ಕಾಂತಿ ॥ ಪಸರಿಸುವ ನಿಡುಗಂಗಳ ಜವ್ವನದ ಮಿಸುನಿವಣ್ಣದ ಮೈಯ್ಯಳ ಕಂಡು ॥೨॥ ಚೊಲ್ಲೆಯದ ಬಳಲು ಮುಡಿಯ ತೊಳಪಕೆಂಬಲ್ಲು ಕಂಬುಗ್ರೀವದ ಸೊಗಸನುಳ್ಳ ಚಂದುಟಿಯ ಪೊಗರನುಗುವತೆಳುಗಲ್ಲದ ಸಿಯುಳ ರೀತಿಯ ಕಂಡು ॥೩॥ ಮುರಿದು ನೋಡುವ ಸೋಟದ ಮುಗುಳ್ನಗೆಯ ಸರಸದಿ ನಿಗಲೆಯ ನುಡಿಯ ಸನ್ನೆ । ವೆರಸಿ ತೋರುವ ಭಾವದ ಮೋಹ ಮುಂಬರಿವ ಸೊಬಗಿನ ಸುದತಿಯ ಕಂಡು ॥ ೪ ॥ ಮನವನಳ್ಳಿರಿವುದೊಂದು ಭಯವಿಲ್ಲದನುಕೂಲ ನೀರೆ ತನ್ನನೆಳಸಿ । ವಿನಯವಾಂತಿರಲಳುಪದೆ ನಿಜ ಧೈರ್ಯವನು ಶಂಭುಲಿಂಗದಿಂದ ಪಡೆವ ॥೫॥

೫೬

ಶ್ರೀಗುರು ವಚನದಿಂದಧಿಕ ಸುಧೆಯುಂಟೆ । ರಾಗದಿಂ ಬೇರಿನ್ನು ಭವ ಬೀಜವುಂಟೆ ॥ಪಲ್ಲ॥ ನರಜನ್ಮದಿಂದಿಹದೊಳು ಮಿಗಿಲುಂಟೆ । ಕರಣ ವಿಜಯದಿಂದೆ ಕಲಿತನವುಂಟೆ ॥ ಧರೆಗೆ ಯಾಚನೆಯಿಂದ ಲಘುತರವುಂಟೆ ಪರಬೊಮ್ಮದರುವಿನಿಂದುರೆ ಜಾಣ್ಮೆಯುಂಟೆ ॥ ೧ ॥ ಕಡು ಲೋಭದಿಂದೆ ದುರ್ಗಣವನ್ಯವುಂಟೆ ಪಡೆದಪವಾದದಿಂ ಮರಣವಿನ್ನುಂಟೆ ॥ ಎಡವಿಡದಿಹ ಸತ್ಯದಿಂತಪವುಂಟೆ । ಕೆಡಿಸದಿಪ್ಪಭಿಮಾನದಿಂಧನವುಂಟೆ ॥ ೨ ॥ ತನುವಿದನುಳಿದಿಂದ್ರ ಜಾಲದಾಟಗಳುಂಟೆ । ನನೆಗೋಲಿನಿಂದೆ ನೋಯಿಸುವಲಗುಂಟೆ ॥ ವಿನಮಿತನಹುದರಿಂದುಪಚಾರವುಂಟೆ । ತನಗಿಂತ ಪ್ರಿಯವಾದ ವಿಷಯವೊಂದುಂಟೆ ॥೩॥ ಶಮೆಯಿಂದೆ ಮುಕುತಿಸಾಧನ ಪೆರತುಂಟೆ । ವಿಮಲ ಮಾನಸದಿಂದೆ ಶುಭತೀರ್ಥವುಂಟೆ ॥ ಕ್ರಮ ತಪ್ಪಿ ನಡೆವುದರಿಂ ಕಷ್ಟವಿನ್ನುಂಟೆ । ಮಮಕಾರದಿಂದ ಮಿಕ್ಕಿನ ಬಂಧವುಂಟೆ ॥೪॥ ಕರುಣದಿಂದತಿಶಯವಹ ಧರ್ಮವುಂಟೆ । ವಿರತಿಯಿಂದಿತರ ಸಂಪದ ಸುಖವುಂಟೆ॥

ಅವರ ಪಾದವ ತೊಳೆದು । ಅವರ ಪಡುಗೆಯ ಬೆಳಗಿ ತೊಳೆದು ತಂದು ॥ ಅವರ ಹಾವುಗೆವಿಡಿದು । ಅವರಡಿಗಳನು ಒರಿಸಿ । ಅವರಿಚ್ಛೆಯೊಳಗಿರ್ಪ ವರವ ಶಿವನೆ ॥೨॥ ಅವರುಂಡು ಮಿಕ್ಕಿದನು । ಅವರುಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟದನು । ಅವರುಗಿದ ತಾಂಬೂಲವ ಸವಿದು ನಾನು ॥ ಅವರಂಗಳವ ಗುಡಿಸಿ । ಅವರ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ದು ಅವರ ಕೀಳಲಿ ಸೇರಿ ಕೋಡಿರ್ಪುದ ॥೩॥ ಅವರ ಎತ್ತಾಗಿ ನಾ । ನವರ ತೊತ್ತಾಗಿ ನಾ । ನವರ ಪಶುವಾಗಿ ನಾ । ಸುಖದಿರ್ಪುದ ॥ ಅವರ ಬಾಗಿಲೊಳಿರ್ಪ । ತವೆ ಸೊಣಗ ನಾನಾಗಿ । ಅವರ ಚರಣದ ಧೂಳಿ ತೊಡೆದಿರ್ಪುದ ॥೪॥ ಶಿವ ನಿಮ್ಮ ಘನದಿಂದ । ಅವರ ಘನವತ್ಯಧಿಕ । ಅವ ರಂಗಳ ದ್ವಿತೀಯ ಕೈಲಾಸವು ॥ ಅವರ ನಾ ಭವಭವದಿ । ತವೆ ಬಿಡದೆ ಇರ್ಪುದನು । ಶಿವಷಡಕ್ಷರಿವರನೆ ಪಾಲಿಸೆನಗೆ ॥೫॥

೭೪

ತಪದ ವಿದ್ಯೆ ನಾಸಯೋಗ । ಜಪವ ವ್ರತವ ನಡಿಸಬಹುದು । ಗುಪಿತ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮನವನಿಡಲಿಕಾಗದು ॥ಪ॥ ಶೈಲ ತಟಗಳಲ್ಲಿ ಪರ್ಣ । ಶಾಲೆಯನು ಕಟ್ಟಿ ಕಂದ । ಮೂಲ ಫಲವ ಸವಿದು ತಪವ ಮಾಡಿ ವಿದ್ಯದ॥ ಜಾಲವನ್ನು ಕಲಿತು ಇಂದ್ರ । ಜಾಲಗಳನು ತೋರಬಹುದು । ಮೇಲೆ ಲಿಂಗ ದಲ್ಲಿ ಮನವನಿಡಲಿಕಾಗದು ॥೧॥ ದೂರ ದೃಷ್ಟಿ ದೂರ ಶ್ರವಣ । ಮಾರಣಾದಿ ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರ ಏರಿ ಗಗನದಲ್ಲಿ ಚರಿಸೆ ತನ್ನ ಆಲಿಗೆ॥ ತೋರುವದನು ಪಡೆಯ ಬಹುದು । ಮಾರಿ ಯಕ್ಷಿಣೀಪುರ ರಚಿಸಿ । ಸೇರಿ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮನವನಿಡಲಿಕಾ ಗದು ॥೨॥ ಹುಲಿಯ ಕೂಡ ಸೆಣಿಸಬಹುದು । ಮಲೆತ ಗಜದ ಇದಿರಿನಲ್ಲಿ । ಚಲಿಸದಂತೆ ನಿಂದು ಕಾದಬಹುದು ಸಿಂಹದ ॥ ಅಲಗಬಹುದು ಮೀಸೆಯನ್ನು ಉಳಿದ ಸಾಸವಂತದಿರಲಿ । ಒಲಿದು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮನವನಿಡಲಿಕಾಗದು ॥೩॥ ಕುಂಭಕಾದಿ ಯೋಗದಿಂದ । ಕುಂಭಿಣಿಯನು ಸಹಜ ಬಿಟ್ಟು । ಅಂಬರವನು ಏರಬಹುದು ಆದಿಯಿಲ್ಲದೆ ॥ ಸಂಭ್ರಮದಲಿ ನಿತ್ಯಕೋಟಿ । ತುಂಬ ಜಪವ ನಡಿಸಬಹುದು । ನಂಬಿ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮನವನಿಡಲಿಕಾಗದು ॥೪॥ ಅನ್ಯ ವಾಕ್ಯ ಅನ್ಯ ಜಪವ । ನನ್ಯದೈವಗಳನು ಬಿಟ್ಟು ಉನ್ನತದಲಿ ನಡಿಸಬಹುದು ಸಕಲ ವ್ರತವನು ॥ ಚೆನ್ನ ಷಡಕ್ಷರಾಂಕಲಿಂಗ । ತನ್ನ ತಾನೆ ಒಲಿಯದನಕ । ಇನ್ನು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮನವನಿಡಲಿಕಾಗದು ॥೫॥

೭೫

ಹುಲಿಯು ಕರಡಿ ಕರಿಯು ಫಣಿಯು ಬಲುಹಿನಿಂದಲಾಳ್ವರುಂಟು । ಚಲಿಸದಂತೆ ಮನವನಾಳ್ವರಾರ ಕಾಣೆನು ॥ಪಲ್ಲ॥ ಮೊರೆದು ಗರ್ಜಿಸುತ್ತ ಬರುವ । ಹಿರಿಯ ಹುಲಿಯು ಹಿಡಿದು ತಂದು । ಇರವೆ ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯಲ್ಲಿ ಆಳುತಿರ್ಪರು ॥ ಚರಿಸುತಿಪ್ಪ ಕರಿಯು ಮಾನವ । ಪರಮ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿ । ಹರಿಯದಂತೆ ಆಳ್ವ ಹಿರಿಯರುಗಳ ಕಾಣೆನು. ॥೧॥ ಕರಿಯ ಹಿಡಿದು ನಿಲಿಸಬಹುದು । ಕರಡಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಬಹುದು । ಮೊರೆವ ಫಣಿಯ ಹೆಡೆಯ ಕೈಯೊಳಿರಿಸಬಹುದೆಲ್ಲೈ ॥ ಕಿರಿಯ ಮನವ ಹಿಡಿದು ತಂದು । ಇರಿಸಿ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನೆರೆವ । ಹಿರಿಯರುಗಳ ಕಾಣೆ ಬರಿಯ ಬಲ್ಮೆ ನುಡಿವರು ॥೨॥ ಹರಿಸುರೇಂದ್ರ ದಿವಿಜರುಗಳ । ಪರಮಯೋಗಿ ಮುನಿಮುನಿಗಳ । ಮರೆವೆಯೆಂಬ ಕೂಪದಲ್ಲಿ ಇಕ್ಕಿ ತುಳಿವುದು ॥ ಒರಿಯ ಧ್ಯಾನಿ ಮೌನಿಯೆಂಬ ಹಿರಿಯರುಗಳನೆಲ್ಲರನ್ನು । ಅರಿವು ಮರೆವೆಯಲ್ಲಿಯಿಕ್ಕಿ ನುಸುಳಿ ಪೋಪುದು ॥೩॥ ಜಪದ ಬಲುಮೆಯಲ್ಲಿ ಇರದು । ತಪದ ಉಗ್ರಕಂಜಿ ನಿಲದು । ಅಪರಿಮಿತದ ಶಾಸ್ತ್ರಪಾರಕರಿಗೆ ಸಿಲುಕದು ॥ ಚಪಲತನದಿ ಓಡಿವೆನೆನಲು । ಉಪರಿಯಾಗಿ ಸಿಲುಕದಿಹುದು । ಕುಪಿತ ಮನವ ಹಿಡಿವ ಪರಿಗಳಾವುವೆಂದೊಡೆ ॥೪॥ ಮುನ್ನ ತಾನು ಯಾರು ಎಂದು । ತನ್ನ ನಿಜವನರಿದ ಬಳಿಕ ಚನ್ನ ಷಡಕ್ಷರಿಯು ಲಿಂಗ ತಾನೆಯಾಗಿಹ ॥ ಇನ್ನು ಸರ್ವಜಗವದೆಲ್ಲ । ತನ್ನ ನಿಲುವೆಯಾಗಿ ತಾಗಿ । ಅನ್ಯವಿಲ್ಲವಾಗಿ ಮನವ ತಾನೆ ನಿಲುವದು ॥೫॥

೭೬

ಚಂದ್ರಧರನಿಗೊಲಿಯದಿರ್ಪ । ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಜಯಿಸದನಕ । ಸಾಂಪ್ರದಾಯದ ಕೋಪವೆನಗೆ ಲೋಪವಾಗದು ॥ಪಲ್ಲ॥ ದುಷ್ಟ ನುಡಿಯ ಜಿಡದೆ ಒಲಿದು । ಮುಟ್ಟಿ ಕೇಳ್ವ ಹಾಗೆ ಶಿವನ । ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕೇಳದಿರ್ಪ ಕಿವಿಯೊಳು । ಇಟ್ಟು ಮೊಳೆಯ ಕೊಡತಿಯಿಂದ ! ತಟ್ಟಿ ಆಚೆ ಈಚೆಗಾಗು । ವಷ್ಟು ಬಡಿಯದನಕ ಎನ್ನ ಸಿಟ್ಟು ಹೋಗದು ॥೧॥ ಮೆಚ್ಚಿ ಶಿವನ ನೋಂಕಿ ನೋಕ್ಕಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಪುಳಕವೇರಮೊಲಿದು । ನಿಚ್ಚಲನ್ಯ ನೋಂಕುಗಳಿಗೆ ಎಳೆವ ತ್ವಕ್ಕನು ॥ ಕೊಚ್ಚಿ ಕೊಚ್ಚಿ ಕಡಿದು ಕಡಿದು । ನುಚ್ಚು ನುರಿಯು ಮಾಡದನಕ । ಕೆಚ್ಚುಗೊಂಡ ಕೋಪದುರಿಯು ಕಿಚ್ಚು ಪೋಗದು ॥೨॥ ಜಿಡದೆ

ಲಿಂಗವನ್ನು ನೋಡ । ಲೊಡನೆಯುಶ್ರುಜಲಗಳುಕ್ಕಿ । ಕಡೆಗೆ ಪರಿಯದನ್ಯ ರೂಪ ನೋಳ್ಪ ನಯನಕೆ ॥ ಒಡೆಯ ಹೆಟ್ಟಿ ಮಳಲ ತಂದು । ಕೆಡಹಿ ಹೊಯ್ದು ದಸಿಗಳಲ್ಲಿ । ಜಡಿಯುದನಕ । ಎನ್ನ ಕೋಪವಡಗಿ ಪೋಗದು ॥೩॥ ಶೂಲಧರನ ಹಾಡಿಹಾಡಿ । ಲೀಲೆ ವಿಕ್ಕ ಹೊಗಳದನ್ಯ । ಕಾಳುನುಡಿಯು ಹಗಲು ಇರುಳು ನುಡಿವ ಜಿಹ್ವೆಯು ॥ ಸೀಳಿ ಸೀಳಿ ಹೋಳು ಮಾಡಿ । ಮೇಲೆ ಸುಣ್ಣ ನೀರನೆರೆದು । ಮಾಲೆಗಟ್ಟದನಕ ಮನದ ಜ್ವಾಲೆ ಹೋಗದು ॥೪॥ ಲಿಂಗಕೀಯದಿರುವ ಅರಳ । ಭೃಂಗದಂತೆ ಅರಿವ ಮೂಗ । ಹಾಂಗೆ ಸೀಳದನಕ ಕೋಪ ಹರಿದು ಹೋಗದು ॥ ಮಂಗಳಾತ್ಮ ಷಡಕ್ಷರಿಯ । ಲಿಂಗ ನಡಿಗೆ ಒಲಿಯದಿಂದ್ರಿಯಂಗಳಳಿಯದನಕ ಸುಖವು ಸಾಂಗವಾಗದು ॥೫॥

೭೭

ನಾನು ಒಲಿದು ಫಲವದೇನು । ನೀನು ಒಲಿಯದನಕ ಶಿವನೆ । ಏನು ಮಾಡಿ ಫಲವದೇನು ಬಯಲ ಭ್ರಮೆಯದು ॥ಪಲ್ಲ॥ ಜಪವ ಮಾಡಿ ಫಲವದೇನು । ತಪವ ಮಾಡಿ ಫಲವದೇನು । ಅಪರಿಮಿತ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪಠಿಸಿ ಫಲವದೇನಲ್ಲೈ ॥ ತ್ರಿಪುರ ವೈರಿ ತನ್ನ ತಾನೆ । ಸುಪಥದೋರಿ ಒಲಿಯದನಕ । ಉಪಮೆಯಿಂದ ಮಾಡೆ ತುದಿಗೆ ಕೆಟ್ಟು ಪೋಪುದು ॥೧॥ ಹೆಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ಫಲವದೇನು ಹೊನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಫಲವದೇನು । ಮಣ್ಣನುಳಿದು ಬಡವನಾಗಿ ಫಲವದೇನಲ್ಲೈ ॥ ಪನ್ನಗೇಂದ್ರಭರಣನೊಲಿದು । ತನ್ನ ಸುಪಥ ತೋರದನಕ । ಅನ್ಯರುಗಳ ನೋಡಿ ಮಾಡೆ ಕೆಟ್ಟು ಪೋಪುದು ॥೨॥ ಗಿರಿಗಳಲ್ಲಿ ಗವಿಗಳಲ್ಲಿ ತರುಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ತನುವ । ಮರೆದು ಅಸ್ಥಿ ಮಾತ್ರವಿರಲು ಫಲವದೇನದು ॥ ಹರನು ತನ್ನ ತಾನೆ ಒಲಿದು । ಪರಮ ಸುಖವ ತೋರದನಕ । ಪರರ ನೋಡಿ ಮಾಡೆ ಕಡೆಗೆ । ಕೆಟ್ಟು ಪೋಪುದೈ ॥೩॥ ಕೋಡುಗಲ್ಲ ತುದಿಯ ಮೇಲೆ । ನೀಡಿಕಾಲ ಗಗನಕಾಗಿ ಕೂಡೆ ಉಗ್ರ ತಪವಮಾಡಿ ಫಲವದೇನಲ್ಲೈ ॥ ರೂಢಿಗೀಶ ಕರುಣಹುಟ್ಟಿ । ನೋಡಿ ಒಲಿಯದನಕ ಪರರ । ನೋಡಿ ಮಾಡಲೆಲ್ಲ ಕಡೆಗೆ ಕೆಟ್ಟು ಪೋಪುದು ॥೪॥ ಮುನ್ನ ಮಾಡಿದವರ ಕಂಡು । ಇನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾಡಿ ಬಹಳ । ಬನ್ನ ಬಡುತ ಇರಲು ಕಡೆಗೆ ಕೆಟ್ಟು ಪೋಪುದೈ ॥ ತನ್ನ ತಾನೆ ಪಕ್ವವಾಗಿ । ತನ್ನ ತಾನೆ ಪಥಕೆ ಬರಲು । ಚನ್ನ ಷಡಕ್ಷರಿಯ ಲಿಂಗ ತಾನೇ ಒಲಿವನು ॥೫॥

೭೮

ಏನು ಮಾಡಲಯ್ಯ ಎನ್ನ । ಹೀನ ಮನದ ಬಯಕೆಗಳನು । ಜ್ಞಾನ ಖಡ್ಗದಿಂದ ಕಡಿವರಾರ ಕಾಣೆನು ॥ಪಲ್ಲ॥ ಹಿಡಿವುದದನೆ ಹಿಡಿಯದಯ್ಯ । ಹಿಡಿಯದದನೆ ಹಿಡಿವುದಯ್ಯ । ಕೆಡುವ ನಡೆಯ ನಡೆಸಿಯನ್ನ । ಭವಕೆ ಬರಿಸಿತು ॥ ಬಡವ ನಾನು ಕಾಡುತಿಹುದು । ಹಿಡಿಯುವವರ ಕಾಣೆ ನಾನು ಕಡಿದು ಕಡಿದು ಹಾಕುವವರನಾರ ಕಾಣೆನು ॥೧॥ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ನೆನೆ ವೆನೆನಲು । ತಾನು ನಿಮ್ಮ ನೆನೆಯದಯ್ಯ । ಶ್ವಾನನಂತೆ ಹಲವು ಕಡೆಗೆ ಹರಿಯುತಿರ್ಪುದು ॥ ಧ್ಯಾನ ಮೌನ ಜಪದೊಳಿರದು । ನಾನು ಇದರ ಸಂಗ ದಿಂದ । ಜ್ಞಾನ ಹೀನನಾಗಿ ಹೋದೆನಕ್ಕಟಕ್ಕಟ ॥೨॥ ಅಂಗಗುಣದ ನಡೆ ಗಳೆನಲು । ಹಿಂಗಿಸುತ್ತ ಬರುತಲಿಹುದು । ಲಿಂಗನೆನಹು ಎನಲು ಎಲ್ಲೊ ನುಸುಳಿ ಪೋಪುದು ॥ ಮಂಗಳಾತ್ಮ ಷಡಕ್ಷರಿಯ । ಲಿಂಗ ನಿಮ್ಮ ನೆನೆಯ ದಿರ್ಪ । ಕೊಂಗು ಮನವ ಶಿಕ್ಷಿಸೆನ್ನ ಆಳಲು ಪೋಗಲಿ ॥೩॥

೭೯

ಕಂಗೆಡಲೇತಕೆ ಕಳವಳಿಸಿಯನಾ । ನಂಗಜಮಾಯೆಯ ಮನದಬ್ಬರ ಕಂ । ಲಿಂಗದ ಸೂತ್ರವ ಕರದಲಿ ಪಿಡಿದಿರಲೇತರ ಭಯವೆಮಗೆ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಅಂಧಕನಿಗೆ ಸತ್ಪಥವನು ತೋರುವ । ಚಂದದಿ ಮೂಕಗೆ ಮಾತು ಜೀವಿತ। ಸಿಂಧುವಿನೊಳಗಣ ಸುಳಿವನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಪಥವನು ತೋರ್ಪಂತೆ ॥ ಹಿಂದಣ ವಾಸನೆಯನು ಪರಿಹರಿಸುವ । ಮುಂದಣ ಸದ್ಗತಿಯನು ತೋರುವ ಘನ । ಸಂದಪುರಾತರ ವಚನಗಳಿರುತಿರೆ ಏತರ ಭಯವೆಮಗೆ ॥೧॥ ವರಸಂಜೀವನ ದೌಷಧವಿರುತಿರೆ । ಮರಣದ ಭೀತಿಗೆ ಅಂಜಲದೇತಕೆ । ಪರುಷದ ಖಣಿತಾ ತಮ್ಮನೆಯೊಳಗಿರುತಿರೆ । ಬಡತನಕ್ಕಂಜುವರೆ ಶರಣರ ಸಿಧಿಯುಂಡೆನಿಸುವ ಪಂಚಾ । ಕ್ಷರಿ ಜಿಹ್ವಾಗ್ರದ ಕೊನೆಯೊಳಗಿರುತಿರೆ ದುರಿತಕ್ಕಂಜುವರೆ ॥ ಬಡ ಮನವೇ ನಂಬಿರು ಭಯಬೇಡ ॥೨॥ ಅಮೃತಾಂಬುಧಿಯಿರೆ ಹಸಿವಿನ ಭಯವೆ । ದ್ಯುಮಣಿಯು ತಾನಿರೆ ತಿಮಿರದ ಭಯವೇ । ಹಿಮಭಯವೇತಕೆ ತಾನಗ್ನಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಯಲಿ ಮೂರ್ತವ ಮಾಡಿ ॥ ಕ್ರಮಗೆಡಲೇತಕೆ ಚಿದ್ಘನ ಮೂರುತಿ । ಅಮಲ ನಿರಾಮಯ ನಿರ್ಗುಣ ನಿಷ್ಕಲ ಅಮಲ ಷಡಕ್ಷರಿ ಲಿಂಗವು ಇರುತಿರಲೇತರ ಭಯ ನಮಗೆ ॥೩॥

೮೦

ಎಲೆ ಮಾನವನೆ ಕೇಳು ಸ್ಥಿರವೆಂದು ಸಂಸಾರ । ಮಲದೇಹವನು ಮೆಚ್ಚಿ ಕೆಡಬೇಡ ಬರಿದೆ ॥ಪಲ್ಲ॥ ನಾರಿ ನಿನ್ನವಳಲ್ಲ ಹೇಮ ನಿನ್ನದು ಅಲ್ಲ । ಧೀರ ಪುತ್ರಾಪ್ತರುಗಳಾರೂ ಅಲ್ಲ ॥ ಸಾರಿ ಹೇಳುವೆನೀಗ ತಿಳಿಯದು ಮುಂದೆ ನೀ । ಘೋರ ನರಕಾರ್ಣವದಿ ಬೀಳ್ವಾಗ ತಿಳಿವೆ ॥೧॥ ಕದನ ಕರ್ಕಶದಿಂದ ಜರಿದೆ ನೀನನ್ಯರನು । ಮದಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಯೊಲ್ ಮೆರೆಯದಿರು ಮನುಜ ॥ ಕುದಿದು ನಾ ಹೆಚ್ಚು ತಾ ಹೆಚ್ಚೆಂದು ಒಣವಾದ । ಪದವಿಗಿದು ತರವಲ್ಲ ಕುತ್ತ ಹುದು ಮುಂದೆ ॥೨॥ ಗುರು ಹಿರಿಯರನು ಕಂಡು ಕೋಣನಂದದಿ ಮಲೆತು। ಸಿರಬಾಗದಿರೆ ಮುಂದೆ ಘನಬಾಧೆ ಪಡುವೆ ॥ ಮೊರೆವ ಕಾಲನ ಕೈಗೆ ಸೆರೆಯ ಸಿಕ್ಕುವೆ ನೀನು । ಭರದಿ ಮಹಂತೇಶನಡಿವಿಡಿಯೊ ಎಲೆ ಮರುಳೆ ॥ . ॥

೮೧

ಯರಗದಿರು ಮನವೆ ನೀ ತನು ವರ್ಣವನು ನೋಡಿ । ತೆರಿಯೆ ಹುಳು ಕುಂಟು ಗುಣವಿಲ್ಲ ನಾರಿಯೊಳು ॥ಪಲ್ಲ॥ ಒಳಗೆ ನರಮಾಂಸ ಮಜ್ಜದಪುಂಜ ಮೇಲೆ ಬಹು । ಮಲಿನ ಚರ್ಮದ ಹೊದಿಕೆ ಬೇರಿಲ್ಲವು ॥ ಮಲಮೂತ್ರ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವ ದೇಹವನು ಮೆಚ್ಚಿ । ಮಲಹರನ ಮರೆದು ಭವಕಿಳಿಯ ದಿರು ಮನವೆ ॥೧॥ ಮಾಯೆಯೊಳ್ಳವಳಲ್ಲ ಮೋಹಜಾಲವ ಬೀಸು । ಪಾಯ ದಿಂತನ್ನತ್ತ ಸೆಳೆಯುತಿಹಳು ॥ ಹೇಯಮಾಡತಿ ಇವಳ ಸಾಯಗೊಲ್ಲುವಳು ಗುರು । ಕಾಯೆಬಾರಳು ಮುಂದೆ ಜ್ಞಾನವಿರುತಿರಲು ॥೨॥ ಮುದ್ದು ನುಡಿ ಗಳ ನುಡಿದು ಶುದ್ಧ ವ್ರಿಷ್ಟಾನ್ನವನು । ಸದ್ಧರ್ಮದಿಂದ ನೀಡುಣಿಸುತಿಹಳು॥ ಸಿದ್ಧ ಮಹಂತೇಶನ, ಕುಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೆ ಮರಸಿ । ಬದ್ಧ ಸಂಸಾರದೊಳ್ ಕೆಡಹುತಿಹಳು ॥೩॥

೮೨

ಜೋಕೆ ಕಂಡ್ಯಾ ಅತ್ಮಾ ಜೋಕೆ । ಅತ್ಮಾ ಜೋಕೆ ಕಂಡ್ಯಾ ಅತ್ಮಾ ಜೋಕೆ ॥ ಕಾಕು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಬಳಗವನೇಕ ಬರುತಿಹುದಿಲ್ಲಿ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಮರ ವೆಯ ಮನೆಯೊಳ ಗರುವಿಲ್ಲದಂಗನೆಯರು । ಪರಿಪರಿ ನೆರೆದು ನಿನ್ನ ಮರಳು ಮಾಡುವರಯ್ಯ ॥೧॥ ವಿರತಿ ವಿರತಿ ಎಂದು ನಿರುತಾಗಿ ನುಡಿವೆ ನೀನು । ವಿರತಿಯೆಂತೆಂಬ ದೃಷ್ಟ ಅರಿತರೆ ತಿಳಿವುದಿಲ್ಲಿ ॥೨॥ ನೋಡದೆ ನುಡಿ

ಸದೆ ಮಾಡಬಹುದು ವಿರತಿ । ನಾಡರಿಯಲು ಮಹಂತ ಪ್ರೌಢನೊಳ್ ರತಿಯಿರಲಿ ॥೩॥

೬೩

ಸಾಕು ಪರಿಹರಿಸೆನ್ನ ದೇಹದುರ್ಗುಣಗಳನು । ನೂಕು ನುಗ್ಗನು ಮಾಡಿ ಕಾಡುತಿಹವು ॥ಪಲ್ಲ॥ ಹೊರಗೆ ಕಳ್ಳರ ಬಾಧೆಯೊಳಗೆ ಚೋಳ್ಪಾವು ಮದ । ಕರಿ ನಿಕರ ಬಾಧೆಯನು ತಾಳಲಾರೆ ॥ ನರಿ ಶಾರ್ದೂಲದ ಬಾಧೆ । ಕರಡಿ ಮೃಗಗಳ ಬಾಧೆ । ಪರಿಪರಿಯ ಬಾಧೆಗಳನೇಕ ಶಿವನೆ ॥೧॥ ಕೊಂಬೆ ಕೊಂಬೆಗೆ ಹಾರಿ ಕೋಯೆಂದು ಕೂಗುತಿಹ । ಡೊಂಭನಾ ಬಾಧೆ ತ್ರಿಪುರದಲ್ಲಿರುವ ॥ ಶುಂಭ ದೈತ್ಯರ ಬಾಧೆ ಶಂಬರಾರಿಯ ಬಾಧೆ ! ಸಂಭ್ರಮಿಪ ಘನವನೇಕೆಂಬೆ ಶಿವನೆ ॥೨॥ ಸಾಗರಗಳೇಳು ಮೇಲ್ದಪ್ಪಿ ಬರುತಿಹ ಬಾಧೆ । ಬೇಗ ಬೆಂಬಿಡದಟ್ಟಿ ಸುಡುವುದತಿ ಬಾಧೆ ॥ ನೀಗಿಸೈ ಬಾಧೆಗಳ ತಾಪದಲಿ ನೊಂದೆನಾ । ಬೇಗದೊಳನಾಮುಕ ಮಹಂತಲಿಂಗಾ ॥೩॥

೬೪

ಗುರುವೆ ನಿಮ್ಮ ನಾಮಸೇವೆಯ ಮಾಡುವೆ । ಮೊರೆಯ ಹೊಕ್ಕರೆ ಕಾಯ್ವ ಬಿರುದ ನಿಮ್ಮೊಳು ಕೇಳಿ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಶರೀರ ವಿಡದಿಹ ಕರ್ಮವೆಸಗಲಾರದೆ ಸರ್ವ । ದುರವೆ ಚೋಹವ ತೊಟ್ಟು ಮರೆಯಲಾರದೆ ನಿಮ್ಮ ॥ ದುರುಳ ಕಾಮ ಕ್ರೋಧದುರಿಯೊಳು ಬೇಯದೆ । ಪರಶಿವಲಿಂಗದ ಪದವ ಕೊಡುವನೆಂದು ॥೧॥ ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭಧಿ ಜನಿಸಲಾಗದೆ ಮರಳಿ । ಹೇಯವಾಗುವ ಬಾಲಲೀಲೆಯ ತಾಳದೆ ॥ ಪ್ರಾಯಕಾಲದ ಮಾಯೆ ಬಲೆಗೆ ಬೀಳಲಾರದೆ । ಅಯ್ಯ ಗದಗದಿಸಿ ಭಕ್ತಪ್ರಿಯ ಸಲಹುವನೆಂದು ॥೨॥ ಅರಿವು ಮರವೆಯ ಸಂತಾಪವನೊಲ್ಲದೆ । ಮರಣ ಬಾಧೆಯ ಮುಪ್ಪಿನ ಹೇಸಿಗೆಯ ತಾಳದೆ ॥ ನರಕ ಮೂತ್ರದೊಳು ಬಿದ್ದು ಸೋತು ಹೊರಳಾಡದೆ । ಕರುಣ ಸಮುದ್ರ ಮಹಂತಲಿಂಗ ನೀನಹುದೆಂದು ॥೩॥

೬೫

ಬೇಡುವೆ ವರವ ನಿಮ್ಮೊಂದ ಕೊಡೊ । ರೂಢಿಗೀಶನೆ ಇದು ಚಂದ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಬೇಡನೀ ಕೊಡು ಫಲ ಪದವ ನಾನೊಲ್ಲೆ । ಮಾಡದೆರವ ಮುಕ್ತಿ ಕೊಡುವ ಸುಗುಣವ ॥ಅನುಪಲ್ಲ॥ ವರ ಗುರು ಲಿಂಗಜಂಗಮದಿ । ನೈಷ್ಠಿ

ಇರುವ ಭಕ್ತರ ಕಂಡರೆ || ಧರೆಯೊಳಗಾದರೊಮ್ಮೆ ಕೃತ್ಯದಿಂ ಚರಿಸೆನಾ | ಸಿರಬಾಗುವಂತೆ ಮಹಸ್ಥಿರ ಬುದ್ಧಿ ಈಯೋ |೧|| ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯ ಮೂರು ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂ ಪಿಡಿದು ಚರಿಸುವ || ಶಕ್ತಿ ರಹಿತ ಮಹಾ ವಿರಕ್ತರುಗಳ ಕಂಡು | ಭಕ್ತಿ ಭಯ ಕಿಂಕರತೆ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡೋ ||೨|| ಕಂತು ಮರ್ದನ ಮಹಂತಲಿಂಗ ಇವ | ರೆಂತಿರ್ದರೇನೋ ಭವಭಂಗ | ಅಂತರಂಗ ದಲಿ ಸಂತತವಿರ್ಪೆಯಿವರನೀ | ಅಂತು ಇಂತು ಎಂಬ ಭ್ರಾಂತಿಗುಣ ವಳಿಸೋ ||೩||

೬೬

ನಂಬಿಗೆ ಸಾಲದು ಡಾಂಭಿಕ ಭಕ್ತರ | ಸಾಂಬಸದಾಶಿವ ನನಗಿನ್ನು|| ಕುಂಭಿನಿಯೊಳು ಶಿವನಂಬುಗೆಯಿಲ್ಲದೆ | ಶಂಭು ಭಕ್ತರೆಂದುಸುರುವರು |ಪಲ್ಲ| ಮುಂದೆ ಸ್ತುತಿಸಿ ಮೇಣ್ ಹಿಂದೆ ನಿಂದಿಸುವರು | ಚಂದದಿ ನಿಮ್ಮಗಣಂಗ ಳನು || ವಂದಿಸಿ ನಿಂದಿಸಿದಂಥಕ ಭಕ್ತಿಯು | ಎಂದಿಗೆ ಸಲ್ಲುವದೊ ಶಿವ ನಿನಗೆ || ಹೊಂದಿಕೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಸಂದೇಹದಿ ಶರ | ಣೆಂದರೆ ಏನಹುದದರಿಂದ|| ಬಂಧನವಲ್ಲದೆ ಮುಂದಕೆ ಇವರಿಗೆ | ಹೊಂದರು ಸದ್ಗತಿಯನು ಬೇರೆ ||೧|| ಧರೆಯೊಳಗಿರುವತಿ ಸಿರಿವಂತರ ಮನೆಗೆ | ಹರಶರಣರು ಬಂದಿರಲವರು || ಗರಹೊಡೆದಂದದಿ ಸಿರಬಾಗದೆ ತಮ್ಮ | ಭರದೊಳಗಿರುವರು ಲಕ್ಷಿಸರು|| ಹಿರಿ ಹೇಡರು ತಮ್ಮ ತುರುಬು ಸಿಂಗರಿಸುವ | ಮರಿಮಕ್ಕಳ ಸಂಭ್ರಮದಿಹರು || ಪರಿಜನರಿಂದಲಿ ಕರಸುತವರು | ಸತ್ಕರಿಸುವರಲ್ಲದೆ ತಾವ್ ಬರರು ||೨|| ಹರ ಶರಣರು ತಮ್ಮ ಸಿರಿಬಂದ ಕಾಲಕೆ | ಇರುವಿಗೆ ಸಮಮಾಡಿ ಕಾಣುವರು | ಹರಣ ಹೋದರು ಬೇಡ ಹರಸಿರಿಗಾರರು| ಸುರೆಗುಡಿದಂದದೊಳಿರುತಿಹರು|| ದೊರೆ ಮಹಂತೇಶನೆ ಗರ್ವದೊಳಿರುತಿಹ | ಸಿರಿವಂತರ ಮನೆಯನು ಬಿಡಿಸಿ|| ಗುರುಭಕ್ತಿಯನುಳ್ಳ ಕಿರಿಭಕ್ತರ ಮನೆ | ತುರುವ ಕಾವುದು ಬಹುಲೇಸು ಕೊಡೊ ||೨||

೬೭

ಶ್ರೀ ಗುರು ಭಜನೆಯ ಮಾಡುತ ಪರಿಪರಿ ನೀಗುವೆ ಭವಮಾಲೆ ಗಳೀಗ | ಆಗಮವರಿಯದವರು ಮೋಕ್ಷಪ್ರದ ನಾಗಭೂಷಣ ಶರಣರು ಬೇಗ ||ಪಲ್ಲ|| ಬಸವನ ಸಂತತಿ ಪ್ರಭು ಸಂತತಿಗಳ ಹಸನದಿ ಮಹ

ನೀಲಾಂಬಿಕೆಯು । ಕುಶಲತರವ ಮಹದೇವಿಯು ಸಂತತಿ ಪಶುಪತಿ ಶರಣರ ಪಾದವನು ॥೧॥ ಸತ್ಯರ ಭಜನೆಯು ನಿತ್ಯರ•ಭಜನೆಯು ನೆತ್ತಿ ಬಾಗಿ ಹಸ್ತವ ಮುಗಿದು । ಉತ್ತಮ ತನವಲಿ ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟು ಶಿವಗತ್ತಲಿ ಕುಣಿಯುತ ನಾದ ದೊಳು ॥೨॥ ಪರಶಿವ ಜ್ಞಾನಾ ವೃತಗಳ ಕುಡಿಸುವ । ಮರಣರಹಿತ ಮಹಜ್ಞಾನಿಗಳ । ಹರಹರ ಥೈ ಥೈ ಶಿವಶಿವ ಥೈ ಥೈ ಗುರುವ.ಹಂತೇಶ ನಮೋ ಎನುತ ॥೩॥

೮೮

ಸುಮ್ಮನಿರು ಕಂಡ್ಯಾ ಶಿವಯೋಗಿ ಮಹಲಿಂಗದಂತೆ । ತಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ತಾವೇನಮಾಡಿದರು ॥ಪಲ್ಲ॥ ಗುಡಿಯಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣುಟ್ಟುಗಲೀಪಗಳ । ಬಿಡದೆ ಪೂನಮಾಲೆಗಳ ಸಿಂಗರಿಸುವಂತೆ ।ಪೊಡವಿಜನ ತಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯ ಲೇನು ಮಾಡಿವರು ಕೊಡಹಿಬೇಡೆನ್ನದಿರು ಲಿಂಗಾದ ಮೇಲೆ ॥೧॥ ಬೇಕೆಂದು ಮಾಡುವರು ಬೆಡೆಂದರೆ ಬಿಡುತಿಹರೆ ।ಏಕ ಮನಸಿನ ಭಕ್ತಿ ಶಿವಗೆ ಸಲ್ಲುವದು ॥ ಸಾಕು ತಗಲಿನ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಿದರು ಸಲ್ಲದು । ಲೋಕದೊಳು ಲೀಲೆ ಮಾತ್ರಾಗಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ॥೨। ಸಲ್ವ ಭಕ್ತಿಯು ಸೇವೆಯುಲ್ಲಿರಲು ಸಲ್ವವು । ಸಲ್ಲದ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಸಲ್ಲುತಿಹವೆ ॥ ಎಲ್ಲ ಗುರುಮಹಂತಲಿಂಗೇಶಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುತ ತಲ್ಲೀನವಾಗಿ ಮಹಲಿಂಗದೊಳಗೆ ॥೩॥

೮೯

ಅವರವರ ಭಕ್ತಿಗೆ ಅವರವರ ಭಾವಕ್ಕೆ । ಅವರವರ ತೆರನಾಗಿ ಇರುತಿಹನು ಶಿವಯೋಗಿ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಇರದೊಂದು ಕನ್ನಡಿಯು ನೂರಾರು ಜನ ಪಿಡಿಯೆ । ಸರಳಾಗಿ ಅವರವರ ರೂಪು ಕಾಣುವಂತೆ । ಹರಿಯ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಹರಿ ಹರನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಹರ । ನರರೇನು ಭಾವಿಸುವರವರಂತೆ ತೋರುವನು ॥೧॥ ಮತ ಭೇದದವರು ದುರ್ಮತಿಯಿಂದ ಯತಿವರಗೆ । ಸ್ತುತಿನಿಂದೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ತಿರುಗುವವು । ಯತಿವರನು ತಾ ತನ್ನ ಪಥದಲ್ಲಿಯಿರುವನು । ಕ್ಷಿತಿಯ ಜನರ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಫಲ ಪರೀಕ್ಷೆ ॥೨॥ ಕುಲಛಲವ ಹಿಡಿದಿರುವ ಕಲಕ ಮನದವರಲ್ಲಿ । ತಿಳುವಳಿಕೆ ಶಿವಚಂದ್ರಮ ಕಾಣುವ ಪರಿಯಂತು । ಕುಲಛಲವನತಿಗಳೆದ ತಿಳಿಯಮನದವರಲ್ಲಿ । ಸಲೆ ಮಹಂತಲಿಂಗ ಚಿತ್ ಸೂರ್ಯ ಕಾಣುವನು ॥೩॥

೯೦

ಮಗನ ತೂಗಿರೋ ಭಕ್ತರು ಮಗನ ತೂಗಿರೋ । ಆಗಜೆ ತನಗೆ ಮೊಲೆ ಹಾಲಿಲ್ಲದೆ ಜಗಕೆ ಕಳುಹಿದಳು ಪುತ್ರನ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಭಕ್ತಿರಸವ ದಣಿಯ ಲುಂಡು । ಶಕ್ತಿವಂತನಾಗಿ ಬಹಳ ॥ ಮುಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗ ಪಿಡಿದು ಬಾರೆಂ। ದ್ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಳುಹಿದಳು ॥೧॥ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳನು ಅಗಲು । ಪಾಯ ತಪ್ಪಿ ಧರೆಗೆ ಬಂದೆ । ಸಾಯುಗೊಲದೆ ಭವದಿ ಕೆಡಹಿ । ಘಾಯ ಮಾಸಿ ಜನ್ಮ ರೋಗದ ॥೨॥ ಪರುಮ ಶಿಶು ಮಹಂತೇಶ ಗಿರಿಜೆ। ಹಿರಿಯ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಗಳಿನ್ನ। ಮರೆತರವರು ಮಗನ ಚಿಂತೆ। ಗುರಿಯಮಾಡಿದವರಯ್ಯ ನಿಮಗೆ॥೩॥

೯೧

ಗುರುವೆ ನೀ ಮಾತನಾಡೊ । ಸುರತರು ಕಲ್ಪತರುವೆ ನೀ ಮಾತ ನಾಡೊ । ಸುರರ ದೇವರ್ಕಳ ಒಡ್ಡೋಲಗದೊಳು ಮೆರೆವೆನೀ ಮಾತನಾಡೊ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಲಿಂಗವೆ ಮಾತನಾಡೊ । ಶ್ರೀಗುರು ಮಹಂತಲಿಂಗವೆ ಮಾತ ನಾಡೊ ॥ ಸಂಗನ ಶರಣರ ಅಂಗೈಯೊಳಿರುವಂಥ ಲಿಂಗವೆ ಮಾತನಾಡೊ ॥೧॥ ಹರನೆ ನೀ ಮಾತನಾಡೊ ಗೋಪತಿ ಮೇಲೆ ಮೆರೆವೆನೀ ಮಾತನಾಡೊ ಧರೆಯ ತಾಳಿರುವಂಥ ಉರಗನ ಧರಿಸಿದ ದೊರೆಯೆ ನೀ ಮಾತನಾಡೋ ।೨। ಅಕ್ಷಯ ಮಾತನಾಡೊ । ಅನ್ನವನುಂಬ ಭಿಕ್ಷುಕ ಮಾತನಾಡೊ ॥ ಪಕ್ಷಿ ವಾಹನ ಸಂಪ್ರೀತನಾಗಿರುವಂಥ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಮಾತನಾಡೊ ॥೩॥ ದಕ್ಷರಿಪು ಮಾತನಾಡೊ । ಅಧರ್ಮವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಪ ಮಾತನಾಡೊ ॥ ಕುಕ್ಷಿಯೊಳಗೆ ತ್ರೈಲೋಕವನೊಳಕೊಂಡು । ರಕ್ಷಿಪ ಮಾತನಾಡೊ ॥೪॥ ಮಸಣ ವಾಸನೆ ಮಾತನಾಡೊ । ಮಾಯೆಗೆ ಸಿಲ್ಕದಸಮನೆ ಮಾತನಾಡೊ । ವಸುಧೆಯೊ ಳಗೆಯೊಬ್ಬ ವನಿತೆಯ ಮೋಹದ ಶಿಶುವೇ ನೀ ಮಾತನಾಡೊ ॥೫॥ ಭಕ್ತಿ ಬಂಧುವೆ ಮಾತನಾಡೊ । ಮುಕ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗದ ಗೊತ್ತು ತೋರುವನೀ ಮಾತನಾಡೊ । ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಗಿರುವ ವಿರಕ್ತ ನೀ ಮಾತ ನಾಡೊ ॥೬॥ ದೇವನೀ ಮಾತನಾಡೊ । ದೇವರ ಸಂಜೀವನೆ ಮಾತ ನಾಡೊ ॥ ಪಾವನ ಗಂಗೆಯ ಜಡೆಯೊಳು ಧರಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿ ನೀ ಮಾತ ನಾಡೊ ॥೭॥ ಸಂಗನ ಬಸವಣ್ಣನ ಸತಿಯ ನುಂಗಿದವನೆ ನೀ ಮಾತ ನಾಡೊ । ಭೃಂಗೀಶ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಮಥ ಗಣಂಗಳ ಸಂಗಾತಿ ಮಾತ

ನಾಡೊ ||೮|| ಜಂಗಮ ರೂಪಿನಲಿ ಜಗವ ನೋ । ಡಲು ಬಂದಾತ ಮಾತನಾಡೊ || ಜಂಗುಳಿ ದೇವರ ಒಡೆಯ ಶ್ರೀಗುರು ಮಹಂತಲಿಂಗವೆ ನೀ ಮಾತನಾಡೊ ||೯||

೯೨

ಯಾರು ಬಂದರೆ ಏನು । ಯಾರು ಹೋದರೆ ಏನು । ಪೂರ ನಿಜ ಧ್ಯಾಸನವ ಸೇರಿ ನಿಂದರಿಗೆ||ಪಲ್ಲ|| ಕ್ರಿಯೆ ಮಾರ್ಗ ಕನ್ನಡಿಯ ಸ್ವಯಸೂಕ್ಷ್ಮತ್ರ ದಿಂ ಪಿಡಿದು । ದಯದಿ ಗುರುತತ್ವಮಸಿಕಂಡು ಲೌಕಿಕರ || ಕಾಯ ವರ್ಣಾ ಶ್ರಮದ ಭೇದ ವರ್ತನೆ ಬಿಟ್ಟು || ಪಾಯದಿಂ ಮಹಾಲಿಂಗ ಭೋಗಿಯೆನಿಸಿ ದಗೆ ||೧|| ರಾಗ ವಿರಾಗ ವರ್ಜಿತನಾದ ಮಹಿಮನಿಗೆ । ತ್ಯಾಗ ಭೋಗಗ ಳುಳ್ಳ ಅರಸು ಆಳೊಂದೆ || ಯೋಗ ಶಿವಮುದ್ರೆಯಲಿ । ಎರಡಳಿದು ಭವ ಮಾಲೆ । ನೀಗೆಸವ ಶ್ರೀ ಶಿವೋಹಂಭಾವಿಗೆ ||೨|| ಅಂದಳವು ಸಿದಿಕೆಯು ಗಂಧ ಕಸ್ತೂರಿ ಕೇಸರಿ । ವಂದೆ ಮಾಡಿಹ ಭಕ್ತಿಭೋಗಕ್ಷೇತ್ರದೊಳು|| ಇಂದು ಜಲದೊಳಗಿರ್ದು ಇಲ್ಲದಂತಿರುವ ಮಹಾ । ಸಂದಮಯ ಗುರುಮಹಾಂತ ಲಿಂಗನಿಗೆ ಗೌರಿ ||೩||

೯೩

ಧನ್ಯನಾದೆನು ಶಾಂತವೀರಸ್ವಾಮಿ । ನಿನ್ನ ಪಾದಾರವಿಂದವ ಕಂಡು ದ್ಧಾರ ||ಪಲ್ಲ|| ಎಚ್ಚರ ಮರೆದಿರ್ದೆನಯ್ಯ । ನಿನ್ನ ಕಚ್ಚಿ ತ್ರೈಮಲಗಳ ಪಚ್ಚಿ ಮದಯ್ಯ || ಎಚ್ಚರ ಕೊಟ್ಟೆನ್ನಜೀಯ । ನೀನೆ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ನೆಂದೊರೆದೆ ದಮ್ಮಯ್ಯ ||೧|| ಹೃದಯವಾರಿಜದಿಂದ ಬಂದು । ಯನಗಿಹುದು ಮರವೆ ಕದವನು ತೆರೆದು ನೋಡೆಂದು || ಪದುಳದಿಂವಳಗಲ್ಲೆನಿಂದು । ನಿನ್ನ ಸವ ಮಲ ರೂಪವ ತೋರಿದೆ ಇಂದು ||೨|| ಚಿದ್ಗವಿಯೊಳಗಿರುವಂಥ । ನಿತ್ಯಮು ದ್ಗುರು ಚರರೂಪದಿ ಚರಿಪಂತ || ಸದ್ಗುಣ ಗಣನುಳ್ಳ ಶಾಂತ । ಕರಗದ್ಗಿ ಯೊಳಗೆ ಮಹಂತಲಿಂಗಾಗಿ ನಿಂತ ||೩||

೯೪

ಗುರುವೆ ನಿಮ್ಮ ಕರುಣಾದೃಷ್ಟಿಯ ತೆರೆದು ನೋಡೆನ್ನ । ದುರಿತ ಹೇಿದು ಹೋಗುವಂತೆ ಮಹಂತ ಬಾಲಬ್ರಹ್ಮಿಯೇ ||ಪಲ್ಲ|| ಇರಿವೆ ಮೊದಲು ಆನೆ ಕಡೆಯು ಸಕಲ ಜನ್ಮವ ತಿರುಗಿ । ನರಶರೀರ ತಾಳಿ ನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆಯ

ಪಡೆಯದೆ ॥ ಮರಳಿ ಹುಳಗಿಡಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟುತಿರುವರ ಕಂಡು । ಶರಣು ಹೊಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ನಿಮ್ಮ ಗುರುವರೇಣ್ಯನೆ ॥೧॥ ಎಷ್ಟು ಊಟ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವದು ತನಗೆ । ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ತಾನೆಹುಟ್ಟಿ ಬರುವು ದೆಂದಿಗೆ ॥ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮನುಜ ಜನ್ಮ ದೊರಕುದೆಂದಿಗೆ । ತಾನು ಸೃಷ್ಟಿಗೀಶ ಶಿವನ ಪಾದ ಕಾಣುವುದೆಂದಿಗೆ ॥೨॥ ಪಾಹಿ ಮಾಯಾ ಕೋಲಾಹಲ ಮದನ ಮರ್ದನ ಶೂರ । ಪಾಹಿ ನಿಮ್ಮ ಪಾದಕಮಲ ಭಜಕ ಭಕ್ತರ ॥ ಪಾಹಿ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರೇಮ ವೈರಾಗ್ಯ ರತ್ನ ಸಾಗರ ಸಾಧ್ಯ । ಪಾಹಿಮಹಂತ ಲಿಂಗರಾಜ ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರಾ ॥೩॥

೯೫

ಧರ್ಮವೆ ಇದು ಶಂಕರಾ । ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕರ್ಮ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವದು ॥ಪಲ್ಲ॥ ಪರಿಪರಿಯದೋಷಹಚ್ಚಿ । ನರಿ ನಾಯಿ ಕುರಿಕೋಳಿ ಜನ್ಮ ಮೊದಲಾದಿರುವಿಯಂಭತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ । ಶರೀರದೊಳು ಪುಟ್ಟು ವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯ ॥೧॥ ಸುರಿವ ರಕ್ತದ ಯೋನಿಯು ಒಳಗೊಮ್ಮೆ । ಬರುವಾಗ್ಗೆ ಕೋಟಿ ಸಿಡಿಲು ಹೊಡೆದಂತೆ । ಹಿರಿಬಾಧೆಯಾಗುತಿಹುದು । ಮುಂದಿನ್ನು ಸರ್ವಜನ್ಮದ ಬಾಧೆಗೆ ನೆಲೆಯಿಲ್ಲ ॥೨॥ ನರಜನ್ಮ ದೊರಕು ದೆಂದು ಸರ್ವರಿಗೆ ಅರಿವು ತಾ ಹುಟ್ಟುದೆಂದು । ಜ್ಞಾನುಳ್ಳ ಪರಮ ಗುರು ದೊರಕುದೆಂದು । ಇವರಿನ್ನು ಸ್ಥಿರಮುಕ್ತ ರಾಗುವದೆಂದೊ ನಾ ಕಾಣೆ ॥೩॥ ಮರೆತು ನಿರ್ಮಿಸಿದೆ ಕರ್ಮವನು ಶಂಕರಾ । ಶರಣರಾರಿದ್ದಿಲ್ಲವೆ ಎಚ್ಚರ। ಕರ ದು ಹೇಳಲ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಮೂಲೋಕ ಪಿರಿಯರಿಗೆ ಎಚ್ಚರುಂಟೆ ಶಿವನೆ ॥೪॥ ಕರ್ಮವೆಂಬುವ ನೀರಿನ ಸೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅರಿತುಕಲ್ಪಡೆ ಕಂಡೇನಿ । ಮುಂದಿನ್ನು ಗುರು ಮಹಂತೇಶ್ವರ । ಜೀವಿಗಳು ಪರಿಪರಿಯ ಬಳಲುತಿಹರು ನಿಮಗೆ ॥೫॥

೯೬

ಜಯಜಯ ಗುರುವೆ ಪಾಲಿಸಿ । ದಯಮಾಡೋ ಪದವ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಮೋಕ್ಷದಾಯಕ ಗಣ । ಸಾಕ್ಷಿಸಹಿತ ತ್ರೈದೀಕ್ಷೆನೇನೊಲಿದಿತ್ತೆ ॥೧॥ ನಿತ್ಯ ನಿತ್ಯನಿರಂಜನ ವಸ್ತುವಿದೆಂ । ದುತ್ತಮ ಹಸ್ತದೊಳಿತ್ತೆ ॥೨॥ ಲಿಂಗದ ನಡೆ ನಿಜಲಿಂಗ ನುಡಿ । ಚಿಲ್ಲಿಂಗದ ಜ್ಞಾನವನಿತ್ತೆ ॥೩॥ ಸ್ವಯ ಚರಪರ ಜಂಗಮ ಚರಣದ ಚಿನ್ । ಮಯ ತೀರ್ಥವ ಸಲಿಸುತ್ತೆ ॥೪॥ ಶುದ್ಧ ಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಿದ್ಧ

ಪ್ರಸಾದವ । ನಿರ್ಝರದಿಂದ ಇಲಿತ್ತಿ ||೫|| ನಿನ್ನ ಪದಾಬ್ಜದ ರೇಣು ಭಸಿತವ । ನನ್ನ ಲಲಾಟದೊಳಿಟ್ಟೆ ||೬|| ಆರು ಮೊಗದ ಮೊಗವಾಗಿಹ ಮಣಿಗಳ ಸೇರಿಸಿ ಕೊರಳೊಳಗಿಟ್ಟೆ ||೭|| ಶಿವಪೆಸರಾದ ಮಹಮಂತ್ರವನೆ । ನ್ನ ವಿರಳ ಕಿವಿಯೊಳು ಪೇಳ್ದೆ ||೮|| ಅಷ್ಟಾವರಣ ತನುವಿಗಳವಡಿಸಿ । ಶಿಷ್ಟಾಚಾರವ ಪೇಳ್ದೆ ||೯|| ಚನ್ನವೀರೇಶ ಮಹೇಶ ಶಿಖಾಮಣಿ । ಎನ್ನನು ದಯದಿಂ ಪೊರೆಯೋ ||೧೦||

೯೭

ತಾನೆ ಬೆಳಗುತಿದೆ ಸ್ವಯಂ ಜ್ಯೋತಿ ತಾನೆ ಬೆಳಗುತಿದೆ । ಮಾನಸ ವಾಚಕ ಕಾಯಕದೊಳು ತಸ್ಸ ||ಪಲ್ಲ|| ತನ್ನ ವಾಮಕರ ಪೀಠ ಪಾತ್ರೆಯೊಳು । ನಿರ್ಭಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ ರಸತೈಲ ತೀವಿ । ಸನ್ನುತ ನಡೆನುಡಿಭಕ್ತಿ ವಿಡಿದು । ಸುಪ್ರಸನ್ನ ಪ್ರಕಾಶ ಸತ್ಕ್ರಿಯಾ ಜ್ಯೋತಿ ||೧|| ಪರತತ್ವಹೃದಯ ಪ್ರಣತೆಯೊಳು । ಷಣ್ಮಂತ್ರದರುವೆಂಬಸುರಸ ತೈಲವ ಹೀರುತ । ವರದೃಢ ಚಿತ್ತ ಭಿತ್ತಿಯ ಕೊನೆಯೊಳು । ಲಿಂಗಕಿರಣದೊಬ್ಬಳಿಯ ಸುಜ್ಞಾನ ಜ್ಯೋತಿ ||೨|| ಚಾರು ಸದ್ಭಾವ ಪಣತೆಯೊಳು । ತತ್ವವಿಚಾರ ಸುಸಾರ ಘೃತವನೀಂಟುತ । ಮೀರಿದಾಚರಣೆ ಬತ್ತಿಯ ಕೊನೆಯೊಳು । ಚನ್ನವೀರ ಮದ್ಗುರು ಮಹಾಜ್ಞಾನ ಜ್ಯೋತಿ ||೩||

೯೮

ಆನಂದವಾನಂದ ಭಜನಾ ಶಿವಯೋಗಿ ಧ್ಯಾನಾ । ಆನಂದವಾನಂದ ಹರನ ನಾಮಾಮೃತಪಾನ ||ಪಲ್ಲ|| ಬೈಗು ಬೆಳಗು ಬಿಡದೆ ಭಜಿಪೆ । ಭವಹರನೆ ನಿನ್ನ ನುತಿಪೆ || ಯುಗದವತಾರಿ ನಮಿಪೆ । ಶಿವಯೋಗಿ ಬಾರೊ ||೧|| ಭಕ್ತಗಣವು ನೊಂದಿಹುದೆಂದು । ಮುಕ್ತಿಪಥವ ತೋರದಿಂದು || ಭಕ್ತಿಮುಕ್ತಿ ಅರುಹಲಿಂದು । ಜಗಯೋಗಿ ಬಾರೊ ||೨|| ಗಚ್ಚಿನ ಮಠದಿ ನೆಲಿಸಿ । ಸಗ್ಗದ ಸಂಭ್ರಮ ತರಿಸಿ । ಸಗ್ಗವ ಮೀರಿದೆ ದೇವಾ । ಮನೋದಿವ್ಯಭಾವಾ ||೩|| ಹೇ ದಯಾಘನ ಲೀಲಾ । ಪರಮಪಾವನಲೋಲಾ || ಎಮ್ಮ ಹೃದಯ ಕಮಲ ಮಾಲಾ ಜಗದ ಕೃಪಾಲಾ ||೪||

೯೯

ಪರಿಪಾಲಿಸೊ ಗುರುವರ್ಯ ಘನಶೀಲನೆ ಮರುಳಾರ್ಯ ||ಪಲ್ಲ|| ಪೊಡವಿಗೊಡೆಯ ನಿನ್ನ ಅಡಿಯ ಪಿಡಿಯ ಬಂದೆನೆನ್ನ ನುಡಿಯ ಬಿಡದೆ ಲಾಲಿ

ಸಯ್ಯ ಜಡ ಧೃಡಮತಿಯ । ಕೊಡುವುದಯ್ಯ ತಡವೇಕಯ್ಯ ಸಡಗರದಿಂದ ಸೌರಿಮಯ್ಯ । ಇಡುವುದೀಗೆನ್ನೊಳುದಯ ಪಿಡಿದುಕೋ ನೀನೆನ್ನ ॥೧॥ ಯೋಗಿ ನಿನ್ನ ಸೇವೆಗಾಗಿ ತಾಗ ಬಾಗಿ ತಲೆತೂಗಿ ಸಾಗಿಬೇಗ ಬಂದೆ ನಿನ್ನ ಜಾಗಕೀಗಳೆ । ಹೋಗದೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿದಯುವಾಗದೆಯುನ್ನೊಳು ನಿಗಮಾಗಂಗ ಳೆಲ್ಲ ನಿತ್ಯ ಕೂಗಿ ಕೂಗಿ ಪೇಳ್ವವು ॥೨॥ ಕಾಶಿಗಿಂತ ಮೇಲುತರ ಭಾಸುರಥ ಣಿಯ ಪುರವಾಸ ದೋಷ ನಾಶಭವ ಪಾಶವಿಹರ । ಆಶಿಸುತ್ತಿ ಬರುವರು ಸೋಸಿ ನೋಡಿ ನೀನಂಕರ । ದಾಶಯು ಪರಮೇಶನಾಗಿ ಸ್ತುತಿಪರಿ ॥೩॥

೧೦೦

ಗುರುದೇವಾ ಪೊರೆಯೈ ಜ್ಞಾನು ಭಾವಾ ವರವೈಭವಾ ಚರಪುಂಗವಾ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಸಾರಗುಣಾಂಕಲಿ ತಾ ಕೃಪಾಲಾ ಸುರಿಸೊಜಾಲಾ ಪಾಲಲೋಲ । ಚಾರು ನಿರ್ಮಲ ಘನಶೀಲಾ ॥೧॥ ಯೋಗಕಲಾಮುಖಿ ತಾ ಸ್ವರೂಪಾ ಭೋಗ ಸಂತಾಪಾ ದೂರ ಕೋಪ ರಾಗಾ ವಿರಹಿತ ಜಿತಪಾಪಾ ॥೨॥ ಭಾಸುರ ಮಾವಥಣೀ ನಿವಾಸಾ । ಶ್ರೀ ಮುರಘೇಶಾ ಸ್ತೋತ್ರ ತೋಷಾ । ಭೂಸೇವ್ಯಾ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶಾ ॥೩॥

೧೦೧

ದೇವ ಜನಜೀವ ಸದ್ಭಾವ ಮುನಿಪುಂಗವಾ । ಅಥಣಿಯ ಪುರವಾಸಿ ಮಹಿಪಾವನಾ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಜ್ಞಾನಹತಪಾಪ ಜಿತಕೋಪ ಯತಿ ಮಾನಸಾ ಮಾನಾಪಮಾನಯೋಃ ಸಮಮಾನಸಾ ॥೧॥ ನಿತ್ಯ ಶಿವತತ್ವ ಶಿವಧ್ಯಾನ ಮತಿಸ್ಥಾಪಿತಾ। ತವ ಭೃತ್ಯಾ ವೀರಾ ಬಾಲಾನುತಾ॥೨॥ ಸ್ವಾಮಿ ಶಿವಯೋಗಿ ಕುಲಪಾಲ ಭವನಾಶಕಾ ಕಾಮಾರಿ ಜಿತಸೋಮ ನುತಪಾಲಕಾ ॥೩॥

೧೦೨

ಶ್ರೀಗುರುಪ್ರೇಮವು ಶಿವಯೋಗಿ ನಾಮವು ಶ್ರೀಪಾದಪದ್ಮವು ಓಂ ಓಂ ಓಂ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಶ್ರೀ ದೇವನೇ ಶ್ರೀ ಸುಭಾವನೆ । ನೀಗಿ ಭವದ ಭಾವ ಸಾಗಿ ಸಾಯುಜ್ಯಪದ । ಭೋಗಿಸುವನು ಸದಾ ಓಂ ಓಂ ಓಂ ॥೧॥ ಸುಶೀಲನೇ ಬಲು ವಿಶಾಲನೇ । ಭಾಸುರಥಣಿಪುರ ವಾಸರಜತಗಿರಿ । ಪೋಷಿಸದ್ಗುರಿ ದೂರಿ ಓಂ ಓಂ ಓಂ ॥೨॥ ಚಿನುಮಯನೆ ಘನ ತನುಮಯನೆ । ಮನ ಮದನಹರ ಜ್ಞಾನ ಧಾರಣಧರ । ಜ್ಞಾನಮಂಗಲಕರ ಓಂ ಓಂ ಓಂ ॥೩॥

ಉನ್ನತನೆ ಧರ್ಮ ಸನ್ನುತನೆ । ಚಿನ್ನಚೆನ್ನಿಗವೀರ ಚನ್ನನಮನಧೀರ ಶೂನ್ಯ ಸಿಂಹಾಸನ ಶೂರ ಓಂ ಓಂ ಓಂ ॥೪॥ ಸುಸ್ಥಿಂತನೆ ಸುಮಸುಚಿಂತನೆ । ವಾಚೆ ವಚನ ವರ್ಣ ಯೋಚನೆಯ ಕಾರಣ । ಲೋಚನೇರನೆ ಕರುಣಾ ಓಂ ಓಂ ಓಂ ॥೫॥

೧೦೩

ಶ್ರೀ ಮುರುಘೇಂದ್ರನ ಸುಂದರ ಪಾದವ । ಪ್ರೇಮ ಲೀಲೆಗಳ ಪಾಡುತ ನಮಿಸುವ ॥ಪಲ್ಲ॥ ವೀಣೆಯ ನುಡಿಸುತ ಗಾನವ ಪಾಡುತ । ತಾಳದಿ ಪಿಡಿಯುತ ಮೇಳವ ಕೂಡಿಸುವ । ಅಥಣಿಯ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಭಜಿಸುವ ॥೧। ಬಗೆಬಗೆ ಲೀಲೆಯ ಜಗದೊಳು ತೋರುತ । ಭಾವಿಕ ಜನರನು ಪಾವನ ಗೈಯುವ । ಪರತರ ಯೋಗಿಯ ಹರುಷದಿ ಹಾಡುವ ॥೨॥ ಭಕ್ತರ ಭವ ಬಂಧನವನು ಕಳೆಯುತ। ಲಿಂಗಾನಂದದ ಸಿಜವನು ತೋರುವ। ಮಂಗಲ ಮೂರ್ತಿಯ ಮೋದದಿ ನೆನೆಯುವ ॥೩॥

೧೦೪

ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ । ಅಥಣಿಯ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ ॥ ಅಥಣಿಯ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಇಂಗಳಗಾವಿಯೊಳ್ ಬೇಗನೆ ಜನಿಸಿ । ಬಗೆಬಗೆ ಲೀಲೆಯ ತೋರುತಲಿ । ಅಥಣಿಯ ಶ್ರೀ ಗಚ್ಚಿನಮಠವಾಸಿ ॥೧॥ ಮುಕ್ತಿಯ ಪಡೆಯಲು ಗುಹೇಶ್ವರ ಗದ್ದೆಯೊಳ್ । ಸತತದಿ ತಪವನು ಆಚರಿಸಿ । ಸುತ್ತಲು ಜನರನು ಮುಗ್ಧಗೊಳಿಸಿದಿ ॥೨। ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರಂತೆ ನಡೆಯುತ । ಯೋಗಿ ಮಣಿಯೆಂದೆನಿಸಿದಿ । ಪಾವನವಾಗಲು ಪರಶಿವನೊಳ್ ಬೆರೆದಿ ॥ ೩ ॥

೧೦೫

ನೋಡಿ ಧನ್ಯನಾದೆ ನಾನೀಗ । ಶಿವಯೋಗಿಯ ಪಾದವ ನೋಡಿ ಧನ್ಯನಾದೆ ನಾನೀಗ ॥ಪಲ್ಲ॥ ನೋಡಿ ಪಾದವ । ಮಾಡಿ ಸ್ತೋತ್ರವ। ಕೂಡಿ ಧ್ಯಾನದಿಂ ಬೇಡಿ ಮೋಕ್ಷವ ॥೧॥ ತೂರಿ ಮಾಯೆ ಜಾಲವನ್ನು। ಸಾರಿ ನಿತ್ಯ ತತ್ವ ಸುಖಕೆ । ಸೇರಿ ಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ಭವದ ದಾರಿ ಮೀರಿ ರಾಜಿಪುದರಿಂ॥ ೨ ॥ ಭಾಸುರಥಣಿಯ ನಾಮಪತ್ತನ । ವಾಸುರುಚಿರ ಗಚ್ಚಿನಮಠ । ಧೀಶ ಮುಕ್ತಿಕೋಶ ಶ್ರೀ ಮುರುಘೇಶನೆಂದು ಬಾಸಿಪುದರಿಂ ॥ ೩ ॥

೧೦೬

ಶಿವಯೋಗಿರಾಜಬಾರೈ ಭವದೀಯಪಾದ ತೋರೈ । ತವೆ ನಿನ್ನ ನುತಿ ಸದರಾರೈ ಜವದಿಂದೆ ಕರುಣವ ಬೀರೈ ॥ಪಲ್ಲ॥ ನೀನೆನ್ನ ಪೊರೆಯ್ಯೆ ತಂದೆ । ನೀನೆನ್ನ ಕರೆಯ್ಯೆ ಮುಂದೆ । ಸ್ವಾನೂನ ಸುಖಕೊಡು ತಂದೆ ನೀನೀಗನುಗ್ರಹ ದಿಂದೆ ॥೧॥ ಪತಿತಾಳಿ ಪಾವನ ನಾಮಾ । ಮತಿಯೀಯೊ ನೀನಭಿರಾಮಾ । ಗತಿಯಾಗೊ ಭಕ್ತರಧಾಮಾ । ಹಿತಮಾಡೊ ನಿನಗಿದು ನೇಮ ॥೨॥ ಅಡಿ ದಾವರೆಯೊಳಗಿರುವೆ । ಬಿಡದೋತು ಸಲಹೈ ಗುರುವೆ । ಕೊಡುಬೇಡಿದುದ ಸುರ ತರುವೆ । ತಡಮಾಡದಿರು ಎನ್ನರುವೆ॥ ೩ ॥ ಮಲವೆಲ್ಲ ಹೊನ್ನು ಹೆಣ್ಣು ನಿನಗುಂಟು ಜ್ಞಾನದ ಕಣ್ಣು । ನೆಲಿಸಿಗ ಸೇವೆಯಗನ್ನು ಒಲಿಯೋ ಸದಾ ಶಿವಗಿನ್ನು ॥ ೪ ॥

೧೦೭

ಯೋಗಿಯ ಪಾದವ ತೋರೊ ಶಿವ । ಯೋಗಿಯ ಪಾದವ ತೋರೊ ಶಿವ ॥ಪಲ್ಲ॥ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯು ಯಾರಿಗು ತಿಳಿಯದು । ಶಿವಸರ್ವಾನಂದ ದಲಿರುವ ॥ ೧ ॥ ನಿರ್ಮಲ ಭಾವದಿ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ । ಪುರಹರನಿಗೆ ತೋಷಿಸುವಾ ॥೨॥ ಶ್ರೀ ಗುರುಶಾಂತನ ಶಿಷ್ಯರೆಂದೆನಿಸುವ । ಮುರುಘೇಂದ್ರ ನಾಮದಿಂದಿರುವ ॥ ೩ ॥ ಅಥಣಿಯ ಪುರದೊಳು ವಾಸ ಶ್ರೀ ಗಚ್ಚಿನಮಠ ದೋಳಾನಂದದಲಿರುವ ॥ ೪ ॥

೧೦೮

ಯೋಗಿ ಪಾಲಿಸೈ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ ಪಾಲಿಸೈ । ಯತಿವರ್ಯ ಧೃತ ಚರ್ಯ ನುತಿಸುವೆ ಸತತದಿ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಶಿವಯೋಗ ನಿದ್ರೆಯೊಳಿರ್ಪನೆ । ಸುವಿ ರಕ್ತ ಅಥಣಿಯವಾಸನೆ । ಕವಿದಿರ್ಪ ಭವವನ್ನು ತವೆಸವಿಸೆನ್ನನು ॥ ೧ ॥ ಅಷ್ಟಮದಂಗಳ ನೋಡಿಸಿ । ದುಷ್ಟ ಸಮ ಭಾವಿಸಿ । ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸದ್ಭಕ್ತರಿ ಗಿಷ್ಟಾರ್ಥವಿತ್ತಿಹ ॥ ೨ ॥ ಅರು ಭ್ರಮೆಗಳೆನ್ನ ಕೊಲ್ಲವು । ಮೂರು ತಾಪಂ ಗಳು ದಹಿಪವು । ಸಾರಸ ಮೋಕ್ಷದ ಮಾರ್ಗವ ತೋರಿ ॥ ೩ ॥ ಕಾಲಭಯ ವನು ಕೀಳುತ್ತೆ । ಬಾಲನಂದದೊಳೆನ್ನ ನೋಡುತೆ । ಶೂಲಿಯ ನೊಲಿಸಿರ್ದ ಶೀಲಗುಣ ಸಚ್ಚರಿತ ॥ ೪ ॥ ಗುರುವರ ಶರಣರ ಕಾಯ್ವನೆ । ಧರೆಯೊಳು ಮಹಿಮೆಯ ತೋರ್ದನೆ । ಪರಮಾತ್ಮನೊಳಕೊಂಡ ಮುರುಘೇಶ ಶ್ರೀಕರ ॥ ೫ ॥

೧೦೯

ಆಗಲಿದಿಯಾ ಶಿವಯೋಗಿವರೇಣ್ಯ । ಆಗಲಿದಿಯಾ ಜಗವನೀಗಿದೆಯಾ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಪರಮವೈರಾಗ್ಯನೆ ಲೌಕಿಕ ಭೋಗದೊಳ್ ಉರುತರ ಯೋಗಿನಿನಾಚಾರದಲಿ ॥೧॥ ಅತಿಶಯ ಕೈಲಾಸದಧಿಪತಿ ಶಿವರೂಪನೆ ಹತ ಮಾಡಿ ಕಾಮನ ಖ್ಯಾತಿಯೊಂದಿದೆಯಾ ॥೨॥ ಭಕ್ತ ಸಮೂಹಕೆ ಮುಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗವ । ಯುಕ್ತಿಯಿಂ ಬೋಧಿಸಿ ಮುಕ್ತರೊಳ್ ಕೂಡಿದೆಯಾ ॥೩॥ ಶಿವಯೋಗ ಭರಿತನೆ ಭವರೋಗ ವೈದ್ಯನೆ । ಭುವಿಯೊಳ್ ನಮಿಸುಯ ತೋರಿಯೈದಿದೆಯಾ ॥೪॥ ಧರೆಯೊಳು ಮೆರೆಯುವ ಅಘಣಿಯ ಪುರವಂ ತೊರೆದು ಶಿವಲೋಕವನೈದಿದೆಯಾ ॥೫॥

೧೧೦

ಶಿವ ಶಿವ ಜನ್ಮವಿದು ವ್ಯರ್ಥವು । ಸೇವೆ ಸತ್ಕರ್ಮಂಗಳನೆ ಮಾಡದಾ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪಾದವ ನೇಮದಿ ಪೂಜಿಸೆ । ಕಾಮಿತ ಫಲಗಳ ಪಡೆಯದಲೆ ॥ ಕಾಮಿನಿಯರೊಳು ಕಾಮಿಸಿ ಬೀಳುವ ॥೧॥ ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣಕೆ ತನುಮನ ಧನಗಳ । ಸಾಕಾಗುವಂತೆ ದುಡಿಸದಲೆ । ಕಾಕುಮನದಿಂದ ನೂಕಿ ನುಗ್ಗಾಗುವ ॥೨॥ ಬಾಸುರಧಣಿಮಠಧೀಶನಂ ಮುಕ್ತಿ । ಸಂತೋಷದಿಂದಲೆ ಆಶಿಸದೆ । ಪೋಸಿ ಸಂಸಾರದಿ ಘಾಸಿಯಿಂ ನಾಶಿಪ ॥೩॥

೧೧೧

ಭಜಿಸು ಭಜಿಸು ಶಿವ ನಾಮವನು । ಅಜಹರಿಗರಿಯದ ಪಾದವನು । ಮೂಜಗ ತೇಜದ ಶೇಖರನು । ಮಾಜದೀವ ನಿಜ ಮೋಕ್ಷವನು ॥ಪಲ್ಲ॥ ಸತಿಸುತ ಹಿತರರು ಮುಡಿದಿರಲಿ । ಅತಿಸಂಕಟವದು ಒದಗಿರಲಿ । ಕ್ಷಿತಿಜನಾಘನದು ಕಾಡುತ್ತಿರಲಿ । ಸತತ ಬಿಡದೆ ನಿರುಪಮ ಶಿವನ ॥೧॥ ರೋಗಬಾಧೆಯದು ಒದಗಿರಲಿ । ಭೋಗರಹಿತನಾಗಿರುತಿರಲಿ । ನಾಗಪರಿದು ಘೋರ್ಣಿಸುತಿರಲಿ । ರಾಗದಿ ಸಂತತ ಚಿನ್ಮಯನ ॥೨॥ ನಾಶಪ್ರಪಂಚವ ಮೋಹವನಳಿದು । ನಾಶವಳಿವ ದೇಹವನುಳಿದು । ರೋಷ ಮದ ಮತ್ಸರವಳಿದು ಈಶ ಮುರುಘೇಶನ ಪಾದವಿಡಿದು ॥೩॥

೧೧೨

ಶಿವಯೋಗಿ ಜಗ ಪಾವನ ಮಾಡಿದ ಯೋಗಿ |ಅಥಣಿ ವಿರಾಗಿ ಶ್ರೀ ಶಿವ ಯೋಗಿ ||ಪಲ್ಲ|| ನಿತ್ಯನಿರಂಜನ ಚಿತ್ಸುಖಿಯಾಗಿ | ಮೃತ್ಯು ಭಯವನೆ ತಾ ನೀಗಿ ||೧|| ಬೆಳಗುವ ಜ್ಯೋತಿಯು | ಒಳಹೊರಗಾಗಿ ತಿಳಿ ಬೆಳಗುವ ರುಚಿ ತಾನಾಗಿ ||೨|| ಅಮಲ ಆರೋಗಿನಿ ಸ್ವಯಂವಿಧನಾಗಿ | ನುತಿಸುವ ಗುರು ಪಾದನು ಶಿರಬಾಗಿ ||೩||

೧೧೩

ನೀನೆಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾದ್ಯೋ ಮುರುಘದೇವಾ ತೋರದೆನಗೆ ಚಿನ್ಮಯಾ|| ಅರಿಯದವರು ನಾವು ನಿಮ್ಮಯ ನಿಲವ| ತಿಳಿಯದವರೋ ನಾವು| ತಿಳಿಯದೆ ಕೆಟ್ಟೆವು ಮಾಯಾ ಸಂಸಾರದೊಳು | ತೋರೋ ಮಹಿಮನೆ ದೇವಾ ಹೇಸ್ವಾಮಿ ||ಪಲ್ಲ|| ತಂದೆ ತಾಯಿ ನೀನೆ ಲೋಕದೊಳು ಬಂಧು ಬಳಗ ನೀನೆ | ಬಂದ ಕಂಟಕಗಳನು ಪಾರುಮಾಡುವಂಥ ಸಂಗಮನಾಥನೇ ನೀ ಮುರುಘಯೋಗಿ ||೧|| ಪರಶಿವ ನವತಾರಿಯೇ ಭೂಲೋಕದೊಳು ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರಕನೇ | ಪರಮಾನಂದದಿ ಭಕ್ತರ ಕಾಯುವಂಥ ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ಮುರುಘೇಂದ್ರನೆ ಹೇಸ್ವಾಮಿ ||೨|| ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇತ್ರ ಅಥಣಿಯೊಳು ಗಚ್ಚಿನ ಮಠವು ಕೈಲಾಸವಾಗಿಹುದೊ | ಯೋಗ ಮಂಟಪದೊಳು ಪೂಜೆಗೈಯುವ ಮುರುಘ ದೇವನೆ ಬಾರೊ ಹೇಸ್ವಾಮಿ ||೩||

೧೧೪

ಶಂಭೋ ಶಂಕರಾ ನೀಲಕಂಠಾ ಬೇಗಬಾರೋ ಶಿವ ಶಂಭೋ ಬೇಗ ಬಾರೋ ||ಪಲ್ಲ|| ಭಜಿಸುವ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ನಿಜಪದವಂ ತೋರೊ | ಸುಜನರ ಹೃದಯನೇ ಬೇಗ ಬಾರೋ ||೧|| ವರಚೋಳರಾಯಗೆ ಉರುತರ ಸಂಪದ ವಿತ್ತು | ಹರಶರಣರ ಹೃದಯನೇ ಬೇಗ ಬಾರೋ ||೨|| ಧರೆಯೊಳು ಅಥಣಿಯ ಪುರದೊಳು ಮೆರೆಯುವ | ಗುರುವರ ಮಹಾ ಶಿವಯೋಗಿ ಬೇಗ ಬಾರೋ ||೩||

೧೧೫

ಶರಣರ ಮಹಿಮೆ ತಿಳಿಯುವದೇ ಶಿವ ಪರಿಪರಿ ಪಾಪದ ನರ ಗುರಿ ಗಳಿಗೆ||ಪಲ್ಲ|| ದುರುಳರ ಸಂಗದಿ ಸರಸವನಾಡುತ| ಪರದ್ರವ್ಯವನಪಹರಿಸುವ

ವರಿಗೆ ||೧|| ಹೆಣ್ಣಿನ ರೂಪವ ಕಣ್ಣಿಲಿಕಂಡು । ಸಣ್ಣಾಗುವ ಈ ನರಗುರಿಗಳಿಗೆ ||೨|| ಧರೆಯೊಳು ಮೆರೆಯುವ ಪರತರ ಚಿಘಣಿಯ । ವರಶಿವಯೋಗಿಯ ನೆನೆಯದವರಿಗೆ ||೩||

೧೧೬

ಜಗದೇಕನಲಾ ಕರ್ನಾಟಕ ಕೀರ್ತಿಕಲಾಪಾ । ಭಗವಾನ್ ಭಲಾ ಕಲ್ಯಾಣದ ಕನ್ನಡ ದೀಪಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಧರ್ಮಾವತಾರಿ ನೀನೆ ಭುವನಾದಿ ಮಂಗಲಾ । ನಿರ್ಮೋಹ ಮಾಯೆ ನೀನೆ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಶೀತಲಾ । ಶಿವಶಕ್ತಿ ಕಲಾ ಯುಕ್ತನಲಾ ಜಗದನುಕೂಲನಲಾ ||೧|| ಸರ್ವಾತ್ಮ ಸತ್ಯ ನೀನೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಭಾವನಾ । ಹೇಪುಣ್ಯ ವರ್ತಿವನೂತ ಮುನಿಷ್ಠಾಯ ಜೀವನಾ । ಕನ್ನಡದಿ ವೇದ ನುಡಿದ ದಿವ್ಯವಾಙ್ಮಯಾ ||೨|| ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚಿದೇವ ಶ್ರೀಸಿದ್ಧರಾಮನಾ । ಉಡುತಡಿಯ ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿಯ ಪ್ರೇಮ ಜೀವನ । ಹಡಪದಪ್ಪ ಹರಳಯ್ಯಗಳು ಸುಪ್ರಸಾದ ಸೇವನಾ ||೩|| ನವಯುಗ ಧರ್ಮಪ್ರವರ್ತಕಾ ಪ್ರಭಾವಮಯಾ । ಭುವಿಯೊಳ್ ಸಮತಾವಿವಾದಿ ಕ್ರಾಂತಿ ಅರಸಿಂಹಾ । ಶಿವತತ್ವದಿ ಜಯವ ಪಡೆದ ಬಸವ ಚಿನ್ಮಯಾ ||೪||

೧೧೭

ಪೊರೆಯೈ ಬಸವ ಸುಕುಮಾರಾ ಸುಧೀರಾ ಭಜಕ ಭವದೂರಾ । ಪುರಹರಾ ಭಕ್ತಿ ಸುಖ ಪೂರಾ ಸುಧೀರಾ ಶೈವಮತ ಸಾರಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಅಸಿಮಿಷನೆಂಬ ಭೂವರನ ಘನತರ ತಾಪವನು ಕಂಡು । ಕನಿಕರಪಟ್ಟು ಲಿಂಗವನು ಕೊಟ್ಟು ಕರುಣಿಸಿದ ಮಹಿಮನ್ ||೧|| ಪರಶಿವನಾಜ್ಞೆಯನು ಸರಿಸಿ ಬಾಗೇವಾಡಿಯೊಳ್ ಜನಿಸಿ । ಭೂಸುರನ ಕರ್ಮವನು ತ್ಯಜಿಸಿ । ಎರಡನೆ ಶಂಭುವೆಂದಿನಿಸಿ ||೨|| ಸೂಕ್ತಿಯ ಸದನವನು ಬೀರಿ । ಭಕ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗವನು ತೋರಿ । ಮುಕ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗವನು ಸಾರಿ । ಭಕ್ತಿಯ ಪದದಿ ನೀ ಮೆರೆವಾ ||೩||

೧೧೮

ಪತಿತ ಪಾವನ ಬಸವಣ್ಣಾ । ಪಾವನ ಚರಿತನು ಚನ್ನಣ್ಣಾ । ಯತಿಕುಲ ಪುಂಗವ ಮಂಗಲಮಯ ಗುರು ಪ್ರಭುದೇವರು ಜಗದಣ್ಣಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಪ್ರಮಥರ ಪುಂಗವ ಮಂಚಣ್ಣಾ । ಸಮತಾವಾದಿಯು ಅಪ್ಪಣ್ಣಾ ।

ಕುಮತಿಗಳಿದೆಯುನು ಕ.ಟ್ಟೀ ಹಾಡುವ ನಮಿತ ಪರಾಕ್ರವು ಬೊಮ್ಮಣ್ಣಾ ||೧|| ದೇವರ ದಾಸಿಮಯ್ಯನವರಣ್ಣಾ । ಸೇವಕ ಜನಸುರ ತರುವಣ್ಣಾ । ಪಾವನಪೆನಿಸುವ ಲಿಂಗ ತತ್ವವ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರಿಗರುಹಿಪರಣ್ಣಾ ||೨|| ಅಂದಿಂದೆನ್ನಲು ಬೇಡಣ್ಣಾ ನೀ ಇಂದಿದು ಮುಂದಿನ ದಿನವಣ್ಣಾ । ಚಂದ್ರಶೇಖರನ ಸುಂದರ ಭಾಗ್ಯದ ಕಂದನು ಬರುವದು ದಿನವಣ್ಣಾ ||೩||

೧೧೯

ಬಸವಾ ಮುಕ್ತಿದಾತಾ ದ್ವಿತೀಯ ಶಂಭುವೆನೀ ||ಪಲ್ಲ|| ನಿತ್ಯ ನಿನ್ನಯ ನಾಮ ನೆನೆದು ಸತ್ಯತನದಲಿ ಸೇವೆಗೈದು । ಭೃತ್ಯನುತನ ಪಾದವಿಡಿದು ನಿತ್ಯ ನಿನ್ನನು ಭಜಿಪೆವು । ಸತ್ಯ ಸಂಘನುತ ಸಂಗಮೇಶಸುತ ||೧|| ಮಂದ ಮತಿಯ ಕಂದ ನಾನು ಎಂದು ನಿನ್ನನು ಕಾಂಬೆನು । ಚಂದ ಚಂದದ ಕುಸುಮಗಳನು ತಂದು ನಿಮಗರ್ಪಿಸುವೆನು । ತಂದೆ ವಂದಿಸುವೆ ಸಂಗಮೇಶಸುತ ||೨|| ಯಜ್ಞಯಾಗಾದಿಗಳಲಿ ಅಜ್ಞಮೂಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲಿ । ಸುಜ್ಞ ಜನಕೆ ಸೇರದೆಂದು ಯಜ್ಞಮಾಡಕೂಡದೆಂದು ! ಆಜ್ಞಾಮಾಡಿದಾತಾ ಸಂಗಮೇಶಸುತ ||೩|| ಸದಹೃದಯ ವಿಧವೆ ಜನರ ಮದುವೆ ಮುದದಿ ಮಾಡಿದ । ಹಾದಿ ಹುಡುಕಿ ಅಬಲೆಯರ ಮಾನ ಕಾಯ್ದು ಮಾನವರ । ಮಾನ ಉಳಿಸಿದಾತಾ ಸಂಗಮೇಶಸುತ ||೪|| ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮ ಗುರುವೆ ಕಲ್ಯಾಣಪುರದಿಯಿರುವೆ । ವೀರಭದ್ರನವರವಯಿರುವೆ ಭಜನೆಸಂಗಮೇಶ ಗುರುವೆ । ಗುರುವೆವಂದಿಸುವೆ ಸಂಗಮೇಶಸುತ ||೫||

೧೨೦

ಬಸವಾ ಬಾಬಾ ವಸುಧಿಗೆ ನಿನ್ನಯ । ಜಸವನು ತೋರಲು ಬೇಗನೆ ಬಾ || ರಸಿಕರ ಮನಸಿಗೆ ಕುಶಲವ ಬೀರುತ । ಪೊಸರಾಜ್ಯವ ನೀನಾಳಲು ಬಾ ||೧|| ಮಂತ್ರಿಯ ಕೆಲಸವ ತಂತ್ರದಿ ನಡಿಸುತ ಜಂತ್ರವ ನೀ ತಿರುಗಿಸಲು ಬಾ || ತಂತುವ ತೆಗೆಯುತ ಸ್ವಂತದಿ ನೇದಿಹ ಮಂತ್ರದ ಬಟ್ಟೆಯ ಧರಿಸಲು ಬಾ ||೨|| ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯಿದು ಸಣ್ಣಾಗುತ್ತಿದೆ । ಚನ್ನಿಗ ಬಸವನೆ ಪೊರೆಯಲು ಬಾ || ಉನ್ನತ ಜನರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಮಂತ್ರದಿ ನಿನ್ನಯ ವಚನದಿ ಪೇಳಲು ಬಾ ||೩||

೧೨೧

ಬಸವಭೂಮಿ ನಿನ್ನ ಸೇವೆ ಹರುಷದಿಂದ ಮಾಡುವಾ । ಹಸುಳರೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಚರಣದಲ್ಲಿ ಕೊರಳ ನೀಡುವಾ ।ಪಲ್ಲ। ಕಳೆದು ಹೋದ ಘನತೆಯನ್ನು ಮರಳಿ ಜಗಕೆ ತೋರುವಾ । ಹೊಳೆವ ಬಾಲ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಧರೆಯನೆಲ್ಲ ಬೆಳಗುವಾ ॥೧॥ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮ ಕ್ರಾಂತಿಗಾಗಿ ದೇಹ ನೀಡುವಾ । ವೀರ ತರುಣ ವೃದ್ಧರೆಲ್ಲ । ರಣಕೆ ಬೇಗಸಾಗುವ ॥೨॥ ಗುರುವಿರಕ್ತರೆಲ್ಲ ಭೇದ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ತಾಳದೆ । ನಿರುತ ನಿನ್ನ ಸೇವೆಗೈದು । ಶಾಂತಿಗೊಳಿಸ ಬಾರದೆ ॥೩॥ ವೀರಶೈವ ಬಂಟರೆಲ್ಲ ಶೂರತನವ ತೋರುತ । ವೀರ ಮರಣವನ್ನು ನಾವು ಬೇಗ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಾ ॥೪॥ ಮಾನಹೀನರಾಗಿಹೆವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅರಿಯುವೆ । ಜ್ಞಾನ ತೋರಲೀಗ ಚನ್ನಬಸವ ಜನಿಸಬಾರದೆ ॥೫॥

೧೨೨

ದಯಮಾಡೊ ದುರದುಂಡಿ ಸಾಂಬನೀನೆ । ದಯಮಾಡೊ ದುರದುಂಡಿ । ದಯಮಾಡೊ ದುರದುಂಡಿ ಹರಹರ ದಯಮಾಡೊ ದುರದುಂಡಿ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಕೂಡುವ ಕಾಲಕೆ ಕರುಣದಿಂದಲಿ ನೋಡುವ । ಬೇಡಿಕೊಂಬೆನು ಕೃಪೆಮಾಡೊ ಮಹದೇವಾ ॥೧॥ ಮಡುವಿನೊಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಮುಳುಮುಳುಗೇಳುತ । ಕೊಡು ಆಸೆಯನ್ನು ಗುಣದೊಡೆಯ ಶಂಕರನೆ ॥೨॥ ಸಕಲನೇ ಐಶ್ವರ್ಯ ಕೊಡುವ ಸಮರ್ಥನೆ । ಗೋಕಾವಿವೀರಧರದಾತನೆ ತವೆ॥೩॥

೧೨೩

ಹಾನಗಲ್ಲ ಶ್ರೀ ಕುಮಾರದೇವಾ ಚಿರ ಚಿದ ಭವಪರಮ ವಿತರ ಮಾರ್ಗನಯ ಪ್ರಮಥರ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಮದನ ಮದವಹರದಿಂ ಹಾರಿಪವಿಧಿ ಪೂರ । ಸದಮಲ ಸುಖವಿಕಾಸ ಗತಿಹಿತದ ಗುರುವೇ ॥೧॥ ಭವದ ಬೇರ ನಗಿದು ಕೀಳುವ ಶಿವಯೋಗ ಸೇರಿಸುಖವ । ನಿರ್ಮಿಸಿದನು ಪರಮ ಶರಣ ಧಾಮ ॥೨॥ ಆರು ಮೂರನೊಂದು ಮೀರಿದ ಮನಸೇರಿ ಅನುದಿನದ ಸುಖ ಯೋಗಿ । ವರಘನಾವಿರಾಗಿ ॥೩॥

೧೨೪

ಬಾರೈ ಗಾನಮಯ ಮೂರ್ತಿ । ತೋರೈ ಮಂಗಲದ ಕೀರ್ತಿ । ನೀನೆ ಗತಿ ದೀನೋನ್ನತಿ ಗೈದ ವಿಮಲಸುಕೃತಿ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಹಾಮಂತ್ರದ

ನಾವೂ। ಪಂಚಮುಖ ಮನೋ ಜಪಕ್ರಮ। ಪಂಚವದನ ಧರ್ಮ ಪ್ರೇಮ ||೧|| ಭೂತಲದೊಳು ಸಂಗೀತ। ನೀತಿ ಪ್ರಸಾದ ಗೊಳಿಸುತ ಶಾಂತಾತ್ಮನಾಗಿ ಚರಿಸುವ। ಅಂಗಹೀನರ ಸಲುಹಲು ಬಾ ||೨|| ಗುರು ಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ತನುವ ಕರದಲಿಂಗಕೆಸುಮನವ ನರಸಮಾಜಕೆ ಪ್ರಾಣಧನವ। ಅರ್ಪಿಸಿದ ಗಾಯನಸುಧಾರ್ಣವ ||೩||

೧೨೫

ಭೋಧವ ಕೊಡುದೇವಾ ಮನಕೆ। ಶಿವಯೋಗದ ಸುಸ್ವಾದವ ತಿಳಿವಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಹೊನ್ನಿನ ಹೆಣ್ಣಿನ ಭ್ರಾಂತಿಯ ದೂಡಿ। ಜಂಗಮಾರ್ಯನ ಅಂಗಸೇವಿಸುವಾ||೧|| ಜ್ಞಾನಬಲಿತು ಭವ ಬಾಧೆಯು ನೀಗಿ। ಬೇಗಮೋಕ್ಷದ ಮಾರ್ಗವ ಪಿಡಿವಾ ||೨|| ವರಮಠದೀಶನೆ ತೋಂಟದಾರ್ಯ। ಬೇಗ ಅಂಗವು ಲಿಂಗದಿ ಬೆರೆವಾ ||೩||

೧೨೬

ಎಲ್ಲಾ ರೂಪವು ತಾನಂತೆ ಶಿವ। ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯು ತುಂಬಿಹನಂತೆ। ಅಲ್ಲಲ್ಲರಸುತ ಗುಡಿಗಳ ತಿರುಗುವ। ಕಳ್ಳಜನರಿಗೆ ಕಲ್ಲಂತೆ ಶಿವ ||ಪಲ್ಲ|| ಕಣ್ಣೆಂಬುದು ತನಗಿಲ್ಲಂತೆ ಶಿವ। ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಿಹನಂತೆ। ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ತನ್ನರಸುವ ಜನರಿಗೆ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣವಾಗಿಹನಂತೆ ||೧|| ದೃಶ್ಯಾದೃಶ್ಯವು ತಾನಂತೆ ಶಿವ। ದೃಶ್ಯಾದ್ವೈತಗಳೆರಡಂತೆ। ದೃಶ್ಯಾದ್ವೈತಗಳೆರಡರ ನಡುವೆ ಶಾಶ್ವತ ರೂಪವು ತಾನಂತೆಶಿವ ||೨|| ಶಂಕರನಾದವು ತಾನಂತೆಶಿವ। ಕಿಂಕರರೊಳು ಸಾರಿಹನಂತೆ। ಬಿಂಕನು ಮುರಿಸುವ ಕಿಂಕರಿಗೆ ಗುರು ಮುರುಘೇಶ ರೂಪವು ತಾನಂತೆ ಶಿವ ||೩||

೧೨೭

ನಿಜವೆಂದು ತಿಳದು ಪೂಜಿಸು ಗುರುಚರಣಾ। ತ್ಯಜಿಸೋ ನೀಮಾಯ ಪ್ರಪಂಚದ ಸ್ಮರಣೆ ||ಪಲ್ಲ|| ವನಿತೆಯರ ಮೋಹವೆಂಬದು ದೊಡ್ಡ ಶರಧಿ। ಅನುಕೂಲದಿಂದಲಿ ದಾಟೋ ನೀ ಭರದಿ ||೧|| ನಿತ್ಯವಲ್ಲದ ಕಾಯ ನೆಚ್ಚಿರ ಬೇಡಾ। ವ್ಯರ್ಥ ಮೋಹಕೆ ಸಿಲುಕಿ ಕೆಡದಿರು ಮೂಢಾ ||೨|| ಎಂದಿಗು ಮರಣ ತಪ್ಪದು ಕೇಳ್ ಮರುಳೇ। ಚಂದ್ರಶೇಖರನ ಪೂಜಿಸು ಹಗಲಿರುಳೆ ||೩||

೧೨೮

ಸೈ ಸೈ ಸದ್ಗುರುವಿನ ದಯದಿಂದೆಲ್ಲಾನು ಮೈಮರೆತೆನೆ ಇದು ಏನ ಕಾರಣ ಮೈಮರೆತು ಮತ್ತನಾದೆನೆ । ಕೈ ತಲೆಮೇಲೆ ಇಡಲು ವೈರಾಗ್ಯವ ಪಡೆದೆನೆ । ಘೃಘೃಘೃ ಅಂತಾ ಕುಣಿಸಿ ತನ್ನಂತೆ ತಾ ಮಾಡಿದನೆ ಹರ ॥ಪಲ್ಲ॥ ನಾನು ನೀನೆಂಬುದು ಎರಡು ತಾನೆ ತಾನಾದನೆ । ಮಾನ ಅಪಮಾನವೆರಡು ತಾನೆತಾನಾದನೆ ॥ ಜ್ಞಾನ ಮಾರ್ಗವ ತೋರಿ ಧ್ಯಾನ ಹೇಳಿದನೆ ಬಾನ ತೋರಿಸಿ ವಿನೋದ ಮಾಡಿದನೆ ॥೧॥ ನಾದ ಶಬ್ದದೊಳ್ ಮನಲುಬ್ಧ ಮಾಡಿದನೆ । ವಾದಿ ದುರ್ವಾದಿ ಕೂಡ ಕೂಟ ಗೆಲಿಸಿದನೆ । ಭೇದಾಭೇದವಕ್ಕರಿಯದ ಬುದ್ಧಿ ತೋರಿದನೆ ॥ ಉದ ಹುಲಿಯಂಥ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದನೆ ॥೨॥ ಭ್ರುಕುಟಿ ಮಧ್ಯದಲಿ ವಸ್ತು ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಿದನೆ । ನಾಸಿಕಾಗ್ರದ ಕೊನೆಯ ಮೇಲೆ ಧ್ಯಾನಪ್ರಕಾಶ ತೋರಿದನೆ । ಉಶನುದತ್ತ ಪ ಹುಪದಿಗಂಬರ ಘೋಷದೊಳಗೆ ಮನವಿರಿಸಿದನೆ ॥೩॥

೧೨೯

ಆದಿವೃಷಭನೆ ಅಸುರ ವಿನಾಶಕ ಬಾಗುವೆ ತವ ಪದಕೆ । ಪ್ರಭುವರ । ಬಾಗುವೆ ತವಪದಕೆ ॥ಪ॥ ಪೂರ್ವದಿ ಮುನಿಪಗೆ ನಂದೀರೂಪದಿ ಜಡೆಯೊಳು ಜನಿಸಿದಿ ನೀ ಪ್ರಭುವರ । ಪಾರ್ವತೀಶನ ಘುರದೊಳು ಸೋಲಿಸಿ ವರವನು ನೀಡಿದಿ ನೀ ॥೧॥ ಹರನ ನೇಮದಿ ಬಸವನಾಮದಿ ವಸುಧೆಯೊಳಗವತರಿಸಿ । ಪರ ವೀರಶೈವಾಚಾರ ಧರ್ಮವ ಧರೆಯೊಳು ನೆಲೆಸಿದಿ ನೀ ॥೨॥ ಮಾದಲಾಂಬಿಕೆ ಮಾತೆಯು ನಿನ್ನನು ಅನುದಿನ ಅರ್ಚಿಸಲು । ಮೋದದಿಂದಲಿ ಬಾಲಲೀಲೆಯ ಸಲಿಸಿದಿ ಭಕುತರಿಗೆ ॥೩॥ ನೃಪನಾ ಸಭೆಯೊಳು ಲಿಪಿಯದು ಬೀಳಲು ತ್ವರಿತದಿ ಓದಿದಿ ನೀ । ಅಪಾರ ಮಹಿಮನೆ ಆದಿ ವಸ್ತುವೆ ಲೀಲೆಯ ತೋರಿಸಿದಿ ॥೪॥ ಕಾಲು ಜಾರಿದ ಬಾಲೆಯು ನಿನ್ನಯ ನಾಮವನುಚ್ಚರಿಸೆ । ಲೀಲೆಯಿಂದಲಿ ಹಸ್ತವ ನೀಡುತ ರಕ್ಷಿಸಿದೀ ಅವಳ ॥೫॥ ಜಂಗಮನೋರ್ವನು ನಿನ್ನಯ ಪತ್ನಿಯ ವಸ್ತ್ರವ ಬೇಡಿದೊಡೆ । ಅಂಗನೆಯು ಅಕ್ಷಯ ವಸ್ತ್ರದ ದಾನವ ಮಾಡಿದಿ ನೀ ॥೬॥ ಮೂರು ಲೋಕವ ಧರ್ಮರೂಪದಿ ಬಿಡದಲೆ ತುಂಬಿರುವಿ । ಮಾರಮರ್ದನ ಶಂಭುಹೃದಯದಿ ನಿರುತವು ವಾಸಿಸುವಿ ॥೭॥ ಅಸಮ ಚರಿತನೆ ಅನುಪಮ ಮಹಿಮನೆ ಅದ್ಭುತ ಕೃತಿಲೀಲಾ । ವಸುಧಾ ತಲದೊಳು ಮರೆವಾಡ ಗ್ರಾಮದಿ ನಿರುತವು ನೆಲೆಸಿರುವಿ ॥೮॥

೧೩೦

ಶಿವ ನಿನ್ನ ಪಾದವ ನಂಬಿದೆ । ಎನ್ನ ಕಾಯುವ ಭಾರವು ನಿನ್ನದು ತಂದೆ ॥ಪಲ್ಲ॥ ನಾನೆಂಬೊ ಮಮಕಾರದಿಂದೆ । ಶಿವನಾನೆಂಬೊ ಮಮಕಾರದಿಂದೆ । ನಾನಾ ಜನ್ಮಗಳೆಲ್ಲ ತಿರುಗಿ ನಾಬಂದೆ । ಎನಗಿನ್ನು ದಾರಿಯು ತೋರದು ಮುಂದೆ । ದೀನ ರಕ್ಷಕ ಎನ್ನ ಕರಿಯೈಯ್ಯ ಮುಂದೆ ॥೧॥ ತನು ಮನಧನ ನಿನ್ನದಯ್ಯ । ಶಿವ ತನುಮನ ನಿನ್ನದಯ್ಯ । ನಿನ್ನ ದಾಸನ ಸೇವೆಯು ಎನ್ನದು ನೋಡಯ್ಯ । ಅನುದಿನ ತಪೆನಾಮ ನೆನೆಯುವೆನಯ್ಯ । ಘನಮೋಕ್ಷ ಪದವಿಯ ನಾನೊಲ್ಲೆನಯ್ಯ ॥೨॥ ಭಕುತರ ಬಂಟ ನೀನಂತೆ । ಶಿವ ಭಕುತರ ಬಂಟ ನೀನಂತೆ । ಮುನ್ನ ಬಾಣನ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ದವನಂತೆ । ಭಾಳಲೋಚನ ನಿನ್ನ ಭಜಿಸಿದ ಉಪಮನ್ಯ ಬಾಲಭಾವಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಕ್ಷೀರ ವಾರಿಧಿಯಿತ್ತೆ ॥೩॥ ಶಿರದೊಳು ಗಂಗೆಯ ಧರಿಸಿ । ಶಿವ ಶಿರದೊಳು ಗಂಗೆಯ ಧರಿಸಿ । ಗಿರಿಜಾತೆ ವಾಮಾಂಕ ಭಾಗದೊಳಿರಿಸಿ । ಪೊರೆಯುವ ಪರಮೇಶ ಮರಣವಿನಾಶಾ । ವರಯಾಳನಳನಿಧಿ ವಾಸರಾಮೇಶಾ ॥೪॥

೧೩೧

ಮಂಗಲಕಾರಿ ದುರಿತವಿಹಾರಿ । ನಿಗಮಾಗಮನುತ ಪರತರ ಸುಚರಿತ ॥ಪಲ್ಲ॥ ವೀರಶೈವಮತ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಿ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರನುದ್ಧಾರಿ । ಚಿರ ಮಾರಾರಿ ಭೂತನಿಸ್ತಾರಿ । ಮತಹಿತ ಕೃತಪಿತ ಪರತರ ಸುಚರಿತ ॥೧॥ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗ ಸುಮಂದಿರ ಸ್ಥಾಪಿತ । ವಿದ್ಯಾರ್ಥ್ಯಯನ ಜನತಾದಿ ಪ್ರೀತಾ । ಬೋಧವಿಖ್ಯಾತಾ ಭೋವಿಖ್ಯಾತಾ । ಮತಹಿತ ಕೃತಪಿತ ಪರತರ ಸುಚರಿತ ॥೨॥ ಕ್ರೂರ ಮನಸಿಜ ಸಾಯಕ ನಾಶಕ । ಶಿವಸುಖದಾಯಕ ಪಾವನ ರೂಪಕ । ವರಸುಕುಮಾರಾ ಭವಭಯದೂರ । ಮತಹಿತಕೃತಪಿತ ಪರತರ ಸುಚರಿತ ॥೩॥

೧೩೨

ಜಯಶಾಂಭವ ಯೋಗಸಮಾಧಿಕಲಾಗುರು ತೋಂಟದಾರ್ಯ । ಜಯಗುರು ತೋಂಟದಾರ್ಯಾ ॥ಪಲ್ಲ॥ ದೇವನಿರಂಜನ ಭಾವಜ ಭಂಜನ ಭಾವಿತ ಕಾಮಾಂಜನ ಹೃದಯ । ಭಾವಸುಭಾಜನ ಭಾವವಿನೋದ ॥೧॥ ... ತ ನೋಟಗರ ಶಸ ಸಚರಿತ ನಿರಸ್ತಭಯ । ಪ್ರಸ್ತುತ

ಜನವಿಧ್ವಸ್ಥಮಹಾಭಯ ||೨|| ಬಾಢಮುಮಪ್ರಭು ಗೂಢಸಮಾಧಿಗ | ಬೇಡಿದಪದಯಡೆಯಾಡುತಲೆ | ಯೋಗಿ ಮಣಿ ಶಿವಯೋಗಸುಮಂದಿರ||೩||

೧೩೩

ಜಯಮಂಗಲ ಮುರುಘೇಶಾ | ಜಯಮಂಗಲ ಪರಮೇಶಾ | ಜಯ ಜಯ ಸದ್ಗುಣಕೋಶಾ ||ಪಲ್ಲ|| ದುಷ್ಟನಿವಾರಣದೇವಾ | ಶಿಷ್ಟಸುಪೋಷಣ ಲೋಕಾ | ಇಷ್ಟವರದ ಚಿದ್ರೂಪಾ ||೧|| ನಿರುಪಮ ನಿರ್ಗುಣದೇವಾ | ನಿರಮಯ ನಿರಹಂಕಾರಾ ! ಪರತರ ಪಾವನರೂಪಾ ||೨|| ಕ್ಲೇಶವಿರಹಿತ ಸುಗಾತ್ರಾ | ಕೇಶವನಮಿತಸುಚರಣಾ | ಭಾಸುರಘಣಿಪುರವಾಸಾ ||೩||

೧೩೪

ಪರಮ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರ ಯೋಗಾನಂದ ಲೀಲಾ ಶಿವಯೋಗಾನಂದ ಲೀಲಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಮಂಗಲಂತೇ ಚರ ಲಿಂಗಪುಂಗವ ಮಾರ | ಭಂಗ ಶಿವಲಿಂಗಾ ಸಂಗಲಿಂಗಾ ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣ ||೧|| ನಿರಘನಿರಾಶಾ ಹರ ಮುನಿತೋಷಾ | ಮುರುಘಾಮಹಂತ ಕೃತ ಚಿತ್ತ ಪ್ರಾಣಿಧಾನಾ ||೨|| ಶ್ರೀ ಕರಘಣಿಪುರ ಲೋಕ ಕೃಪಾಕರ | ಶ್ರೀಕಂಠಾ ವಿಬುಧನುತಾ ನಿತ್ಯ ಶಿವ ಧ್ಯಾನಾ ||೩||

೧೩೫

ಕರ್ಪುರಾರತಿ ಬೆಳಗಿರೆ | ಕಾರುಣ್ಯಮೃಗಕರದೇವಗೆ ||ಪಲ್ಲ|| ನೀಲ ಕಂಧರನಿಗಮಗೋಚರ ಬಾಲಚಂದ್ರಾಭರಣಗೆ | ಬಾಲಗೊಲಿದನು ಹಾಲಸ ವಿದನು | ಲೋಲ ಶ್ರೀಗುರುರಾಯಗೆ ||೧|| ವಾರಿಜೋದ್ಭವ ಶಿರವಹರಿದಿಹ ಮಾರಹರಮಹಾದೇವಗೆ | ಘೋರ ದುರಿತವ ದೂರಮಾಡುವ ಶೂರ ಷಣ್ಮುಖನಯ್ಯಗೆ ||೨|| ಶರಣು ಜನರಿಗೆ ವರವನಿತ್ತಿಹ ಪರಮ ಪಾರ್ವತಿ ಯರಸಗೆ | ಧರೆಯೊಳಧಿಕವಾದ ಅಥಣಿಯ ಪುರದ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿಗೆ ||೩||

೧೩೬

ಕೊಡು ಮಂಗಲವನು ಬಸವರಾಜಾ ಬಿಡದೆ ಮಾಡುವೆ ನಿಮ್ಮಯ ಪೂಜಾ ||ಪಲ್ಲ|| ವಿಶ್ವದೊಳುದಯಿಸಿ ವೀರಶೈವ ಮತವ ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡಿದ ವಿಚಾರಶೀಲ ||೧|| ಜಂಗಮ ಗುರುಲಿಂಗ ಒಂದೇ ಎಂದರಿಯುತ | ಪಿಂಗದೆ

ಜಯಿಸಿದ ತುಂಗ ಮಹಿಮನೆ ||೨|| ಕೂಡಲಸಂಗಮನಾಥನಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ | ಕೂಡಿ ಬೇರೆನಿಸದಾ ಕುಶಲ ಬಸವನೆ ||೩||

೧೩೭

ಜಯಮಂಗಲಮಯ ಶಿವಲಿಂಗಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಗುರುಕರ ಯೋಗಾ ಗುರು ರೂಪಾಂಚಿತ | ಪರಶಿವಭಕ್ತಸುದೇಹಕೆ ಇಷ್ಟಾಲಿಂಗ ||೧|| ದಿನಕರಹಿಮಕರ ಸೂನ್ಯ ಸಂಗತ ಜಾತ | ಮನೋಂಭುಜವಾಸ ಸಕಲ ನಿಷ್ಕಲಚಿಲ್ಲಿಂಗಾ||೨|| ಭಾವಗಮ್ಯಾರೂಪಾ ದೇವಗೆ ಹರಪ್ರಭೋ ಪಾವನಶಿವಯೋಗ ಮಂದಿರ ಭಾವಲಿಂಗಾ ||೩||

೧೩೮

ಜಯ ಮಂಗಲಂ ನಿತ್ಯ ಶುಭ ಮಂಗಲಂ | ಜಯ ಜಯತು ಶಿಶು ಮಹಂತ ಲಿಂಗೇಶಗೆ ||ಪಲ್ಲ|| ಧರೆಯ ಭಕ್ತರು ಮಹೇಶ್ವರರುಗಳ ಪುತ್ರನಿಗೆ | ಶರಣು ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರ ಕಂದಗೆ || ಪರಶಿವನು ಪಾರ್ವತಿಯ ತೊಡೆಯ ಮೇಲಾಡುತಲಿ | ಹರುಷಾಬ್ಧಿ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಗುರುಪುತ್ರಗೆ ||೧|| ಆಕಾಶವನು ಮೋಡ ಮುಸುಕಿದರೆ ಕೆಡದಂತೆ | ಏಕಾಗ್ರ ಚಿತ್ತದಲಿ ಮನವ ನಿಲಿಸಿ || ಬೇಕುಬೇಡೆಂಬೆರಡು ಭವಬೀಜಗಳ ಹುರಿದು | ಲೋಕದೊಳಗಿದ್ದು ಇಲ್ಲದ ಮಹಿಮಗೆ ||೨|| ಹೇಗೆ ಮಾಳ್ಪರು ಹಾಗೆ ಸಕಲ ಉಪಚಾರಗಳ | ಮಂಗಲದ ಶಿಶುವಾಗಿ ಕೈಕೊಳುತಲಿ || ಭಂಗಾರ ಕಬ್ಬಿಣವು ಹಿರಿಕಿರಿದು ಸಮಗಂದ | ಲಿಂಗಮಹಂತೇಶಮಹಾ ಜಗತ್ಪುತ್ರಗೆ ||೩||

೧೩೯

ಮಂಗಲಮಯ ಮಹಂತ ಲಿಂಗದೇಶಿಕನೇ ಜಯ ಜಯ ಹರ ಮಂಗಲಂ ||ಪಲ್ಲ|| ಜೀವ ಪರಮೈಕ್ಯ ಭಾವವ ತೋರಿದ | ಕೋವಿದ ಮದ್ಗುರು ದೇವ ಸುಂದರನೇ ||೧|| ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ ಲಿಂಗವೆಯಾಗುವ | ಇಂಗಿತವರುಹಿದ ಕಂಗಳಾಲಯನೆ ||೨|| ನಾಮ ರೂಪುಕ್ರಿಯೆ ಸೀಮೆಯ ಮೀರಿದ | ಸ್ವಾಮಿ ಮಹಂತೇಶ ಮತ್ ಪ್ರೇಮಿ ದಯಾಳೊ ||೩||

೧೪೦

ಮಂಗಳಾರುತಿಯೆತ್ತಿರೇ ಸರ್ವಾಂಗ ಲಿಂಗಮಯಶಿವಯೋಗಿಗೇ| ಗಂಗೆ ಸರಸ್ವತಿ ಯಮುನೆ ನದಿ ಮಂತ್ರಮಯವಾಗಿ ರಂಜಿಸುವ ಪರಮಾತ್ಮಗೆ

ಹರಗೆ ||ಪಲ್ಲ|| ಶಿವಯೋಗ ನಿದ್ರೆಯೊಳಗೆ ತಾನಿರ್ದು ಭವಜಾಡ್ಯ ಜಯಿಸಿರ್ಪಗೆ | ಭುವಿಜನರ ಸಂಸಾರ ಗೋಷ್ಠಿಗಳ ನತಿಗಳೆದ ಸವೆಯದಾನಂದ ಪರಗೆ ಹರಗೆ ||೧|| ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಕೆ ನಿಲುಕದಾ ಮಹಮಂತ್ರ ಬೋಧೆ ನೆಲೆಗೊಂಡಾತಗೆ | ಮೇದಿನಿಗೆ ಚಿದ್ವಿಲಾಸವತಾರ ಮಾಡಿದನಾದಿಪರಶಿವ ಮೂರ್ತಿಗೇ ಹರಗೆ ||೨|| ಆನೆನುಂಗಿದ ಬೆಳವಲಾ ಫಲದಂತೆ ತಾನು ತಾನಾಗಿರುವಗೆ | ಮೌನಿ ನೀರಾಲಂಬ ಚದುರಮಹಂತೇಶ್ವರಗೆ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯಿರುಸೀವು ಹರಗೆ ||೩||

೧೪೧

ಮಂಗಲಂ ಸದಾ ತುಂಗ ಮುರುಘೇಂದ್ರ ಮಂಗಲಂ ಸದಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಯತಿಕುಲಾಗ್ರಗಣ್ಯ ನುತಿವರೇಣ್ಯ ಪುಣ್ಯ | ಸತತಲೋಕ ಪೂಜ್ಯ ವಿತತ ಕೀರ್ತಿಖ್ಯಾತ ||೧|| ಸಾರಕಂಜರೂಪ ಮಾರಗರ್ವ ಲೋಪ ! ಧೀರಭಕ್ತ ಪೋಷ ಸಾರಮುಕ್ತಿ ಕೋಶಾ ||೨|| ಕರುಣಾಲವಾಲ ಚರಣವಿಶಾಲ | ಮರಣವಿದೂರ ಶರಣವಿಹಾರ ||೩||

೧೪೨

ಜಯಲಿಂಗಾ ಜಯಲಿಂಗಾ | ಜಯಮಂಗಲ ಚಿಲ್ಲಿಂಗಾ | ಜಯಪರತರ ಶಿವಲಿಂಗಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಕರದೀ ಪಾಲಿಪ ಲಿಂಗಾ| ವರಬಿಂದು ಘೃಣಿಲಿಂಗ| ಸುರಚಿರಶಿವ ರುಚಿಲಿಂಗಾ ||೧|| ಭೂವನ-ಮಾಯ ಪತಿಲಿಂಗಾ | ಭಾವಕ ಮುದ್ಗುರುಲಿಂಗಾ | ಭಾವಕ ನಭ ಮಹಲಿಂಗಾ ||೨|| ಶಿವಯೋಗಿಷ್ಟದ ಲಿಂಗಾ | ಶಿವಹೃದಯಾ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಾ | ಶಿವಯೋಗಾಲಯಲಿಂಗಾ ||೩||

೧೪೩

ಶಿವ ಶಿವ ಶಿವ ಶಿವ ಮಂಗಲಂ ದೇಹಿ | ಭವಹರ ಸ್ಮರಹರ ಪುರಹರ ಪಾಹಿ ||ಪಲ್ಲ|| ಭವ ಭಯದೊಳು ಎನ್ನ ಬರಿಸಿದಿ ಯಾಕೋ | ಭವಹರ ಸಾಕಿನ್ನು ದಯಮಾಡಬೇಕೋ ||೧|| ಕಷ್ಟದೇಹವ ನೆಚ್ಚಿ ಹುಟ್ಟಿತು ಜೀವಾ| ಅಷ್ಟಮದವ ನೆಚ್ಚಿ ಕೆಟ್ಟೆನೊ ದೇವಾ ||೨|| ಮಾನಪಮಾನಕೆ ನೀನೆ ದಯಾಳೋ | ದಯಮಾಡೊ ಗುರುಸಿದ್ಧ ನೀನೆ ಕೃಪಾಳೊ ||೩||

೧೪೪

ಅವತಾರ ಪ್ರಭುವೆಂದೆನಿಸಿದ ಬಸವಗೆ ಎತ್ತುವೆನಾರತಿಯಾ | ದೇವಾ ಬೆಳಗುವೆನಾರತಿಯಾ ||ಪಲ್ಲ|| ಬಾಗೇವಾಡಿಯೊಳು ಬೇಗನೆ ಜನಿಸಿ ಆಗಮ

ಬೋಧಿಸಿದಿ । ಬಸವಾ ಆಗಮ ಬೋಧಿಸಿದಿ ॥ ಯೋಗಾನಂದ ಶಿವಯೋಗ ಮಾರ್ಗದೊಳು ರಾಗವ ತೋರಿಸಿದಿ । ಬಸವಾ ರಾಗವ ತೋರಿಸಿದಿ ॥೧॥ ಭಕ್ತಿಭಾವಗಣ ಯುಕ್ತಿ ಕಲ್ಯಾಣದಿ ಭಕ್ತರ ಬೋಧಿಸಿದಿ । ಬಸವಾ ಭಕ್ತರ ಬೋಧಿಸಿದಿ ॥ ಭಕ್ತಾನಂದ ಶಿವ ಭಕ್ತರ ಮಾಯೆಯೊಳ್ ಮುಕ್ತಿಯಂ ತಿಳಿಸಿದಿ । ಬಸವಾ ಮುಕ್ತಿಯಂ ತಿಳಿಸಿದಿ ॥೨॥ ಅಂಗಲಿಂಗದೊಳು ಮೆರೆಯುವ ಕಪ್ಪಡಿ ಸಂಗಮನೆನಿಸಿದಿ । ಬಸವಾ ಸಂಗಮನೆನಿಸಿದಿ ॥ ಲಿಂಗಾನಂದಶಿವ ಜಂಗಮಯುತಪದ ಪುಂಗವನೆನಿಸಿದಿ । ಬಸವಾ ಪುಂಗವನೆನಿಸಿದಿ ॥೩॥

೧೪೫

ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣಂ ಜಗಜ್ಜ್ಯೋತಿ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಮನವೇ ಕರ್ಪುರ ದಾರುತಿ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಅನುದಿನ ಗುರುವಿನ ಅನುರಾಗ ಭಕ್ತಿಯುಲಿ । ಜನನ ಮರಣ ರಹಿತ ಜಂಗಮಗೆ ಬೆಳಗಿರಿ ॥೧॥ ನಾನೀನೆಂಬುದ ಬೇಡಿರಿ ನರಕದ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳೊಡನಾಡಿರಿ । ಹೀನಾವಿಷಯ ಜನ್ಮ ಹಿಂದುಳಿಸಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ । ದೇವನೆ ಗತಿ ಎಂದು ಮನವೆತ್ತಿ ಬೆಳಗಿರಿ ॥೨॥ ಅಷ್ಟವರ್ಣದ ಸ್ಥೂಲವು ಮಾನವ ಜನ್ಮ ಹುಟ್ಟಿ ಬರುವದು ದುರ್ಲಭವು । ಕೊಟ್ಟಾನು ಗುರು ಎಮಗೆ ಮಾಡಿದ ಫಲದಿಂದ । ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗನ್ಹೆಸರು ಶಿವನೆಂದು ಕರೆಯಿರಿ ॥೩॥

೧೪೬

ಶಿವಮಂಗಲವನು ಕೊಡುಬೇಗಾ । ಭವದುಃಖದಿ ಬಳಲುವೆವೀಗ ॥ ಭುವಿಗವತರಸಿದ ಕಾರಣವಾ। ಜವದೊಳು ಮೆರೆಯುತ ಗುರುದೇವ ।ಪಲ್ಲ। ಮನುಜ ಜನ್ಮವನು ತೊಟ್ಟಿಹೆವು ಘನಮಹಿಮರ ಪಥ ಬಿಟ್ಟಿಹೆವು ॥ ಮನದಿ ಹೀನ ಗುಣ ತೊಡರಿಹೆವು । ಮುನಿವಂದನೆ ನಮಿಸುತ್ತಿಹೆವು ॥೧॥ ಹುಟ್ಟಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸಾಯ್ವುದ ನೋಡಿ । ಕಷ್ಟತರದಿ ಬಹು ಚರಿಸಾಡಿ ॥ ದುಷ್ಟರೆನಿಸಿ ಕೊಂಬುದ ನೋಡಿ । ಶಿಷ್ಟನೆ ನೀನತಿ ದಯಮಾಡಿ॥೨॥ ಇದ್ದ ಗುಣಗಳೆಲ್ಲವ ಮರೆಸಿ । ಶುದ್ಧ ಮನದಿ ಮನವಂದಿರಸಿ ॥ ಸಿದ್ಧರಾಮಗುರು ದಯವೆರಸಿ । ತಿದ್ದುವೆ ನೀನತಿ ಮುದವೆರಸಿ ॥೩॥

೧೪೭

ಹರನಾಮವನು ಬಿಡದೆ ಜಪಿಸಿಬಲ್ಲವರುಭವ। ಮರಣವಾಯಾಕರ್ಮ ಮಲಪಾಶಬಂಧಬಹು। ದುರಿತಸಂಸಾರ ಸಂತಾಪಸಂಚಯನಳಿದು ವರಭೋಗ

ಮೋಕ್ಷವಹುದು॥ಪ॥ಶಿವ ಮಹಾದೇವ ಶಂಕರ ಶರ್ವ ಪಾರ್ವತೀಧವ ನಂದಿ
ವಾಹ ದೇವೇಶಾನುದಕ್ಷವಾ । ಸಮನತಪದಾಂಭೋಜನಗಚಾಪ ನಿರ್ಮಲ
ನಿರಾತಂಕ ನೀಲಕಂಠ ॥ ಭುವನೇಶ ವಿಜಯ ವೇದಾಂಗ ವೈಶ್ರವಣಸಖ ।
ಪವಮಾನ ಪಂಚಮುಖ ಪಶುಪತಿ ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷ । ಭವ ಭರ್ಗ ಭಸಿತಾಂಗ
ಫಾಳಲೋಚನ ಮೇರುಕಾರ್ಮುಕ ಕಪರ್ದಿಯೆಂದು ॥೧॥ ಸೋಮ ಶಾಂತಾ
ಭಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ವಿಶ್ವಾಭಿ । ರಾಮ ಗಂಭೀರ ಕಾಲಾರಿ ಕೂಟಸ್ಥ ವಿಭು ।
ವಾಮದೇವಾಘೋರ ಪಂಚಾಕ್ಷರೋಂಕಾರ ತತ್ಪುರುಷ ಉಗ್ರ ಭರ್ಗ॥ ಭೀಮ
ಸದ್ಯೋಜಾತ ಮೃಡ ಮಹಾಕಾಲಜಿತ ಕಾಮ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಪುರಾತನ ಪರಾ
ತ್ಪರನಿ। ರಾಮಯಾನಂತ ತೇಜೋರಾಶಿ ಸರ್ವಜ್ಞ ಶಾಶ್ವತ ಕಪಾಲಿಯೆಂದು ॥೨॥
ಶೂಲಿ ಸುಜನೈಕಬಾಂಧವ ಸದಾಶಿವ ಚಂದ್ರ । ಮೌಳಿ ಮಹಿಮೋಗ್ರ
ಚರ್ಮಾಂಬರಾಸುರಶಿರೋ । ಮಾಲಿ ಮಂದಾಕಿನೀಧರ ಮಹೇಶ್ವರ ಮೇಘ
ವಾಹ ಮಂದರನಿವಾಸ ॥ ನೀಲಲೋಹಿತ ಪಾರಿಜಾತಪಾವನ ಲೋಕ ।
ಪಾಲ ಕೈಲಾಸಮಂದಿರ ಮಂತ್ರಮಯ ಭಕ್ತ॥ಲೋಲ ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮಪರನಾದ
ಬಿಂದುಮಯ ಪರಮಾತ್ಮ ಪುರವೈರಿಯೆಂದು॥೩॥ ವರದ ವಾಗೀಶ ವರ್ಣಾತೀತ
ವಂದ್ಯ ಜಯ । ಪರಮ ಪರತರ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಪರಮಾನಂದ । ನಿರಪಾಯ
ನಿರುಪಮ ನಿರಾವರಣ ನಿರ್ಲೇಪ ನಿರವಯವ ನಿತ್ಯತೃಪ್ತ॥ ಉರಗಕಂಕಣ ವಿಶ್ವ
ತೋಬಾಹು ವಿಶ್ವಾತ್ಮ ।ಸುರಗಣಾರ್ಚಿತ ಸನಾತನ ಸದಾಗತಿಹಂಸ। ಗಿರೀಶ
ಗಾಂಗೇಯ ಪಿತ ಗಣನಾಥ ಜಗದೀಶ ವಿಷಧರ ಪಿನಾಕಿಯೆಂದು ॥೪॥ ಉದ
ಯಾಸ್ತಮಾನದೊಳು ನೂರೆಂಟುನಾಮವನು । ಮುದದಿಂದೋದಿಕೇಳಿದ
ವರ್ಗೆ ಶಂಭುಲಿಂ। ಗದ ಕರುಣದಿಂದಿನಿತು ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸಕಲಸಂಪದದೊ
ಳೊಂದುಗೂಡಿ ॥ ಸದಮಳಜ್ಞಾನ ಸದ್ಭಕ್ತಿಗಳು ಮೇಳಿಸೆ । ಲೊದಗಿ ಕೈ
ಸಾರುತಿಹವಿಹದಲ್ಲಿ ಪರದೊಳೊಂ । ದಿದಗಣಪದವನೈದಿ ನಿಜಸುಖದೊಳಿಹ
ಮುಕುತಿ ದೊರೆವುದಿದು ಸತ್ಯವೆಂದು ॥೫॥

೧೪೮

ಪರಮೇಶ್ವರಿಯ ಪುಣ್ಯನಾಮವನು ಹಗಲಿರುಳು । ಸರಸಾನುರಾಗದಿಂ
ದೋದಿ ಕೇಳಿದವರ್ಗೆ।ದುರಿತಕಂಟಕವಳಿದು ಕೈಸಾರುತಿಹವಮಳತರಭೋಗ
ಮೋಕ್ಷಂಗಳು॥ಪ॥ ಹ್ರೀಂಕಾರಿ ವಾಣಿ ಕಲ್ಯಾಣಿ ರುದ್ರಾಣಿ ರಮೆ।ಓಂಕಾರರೂ

ಪಿಣಿ ಗಣಾನಿ ಗಾನಪ್ರೀತೆ । ಐಂಕಿಲಾಮಾಲಿನಿ ಮಹಾಮಾಯೆ ಮಾತಂಗಿ ಕ್ಲೀಂಕಲೇವರೆವರೇಣ್ಯೆ ॥ ಸೌಂಕಾರಸದನೆ ಶರ್ವಾಣಿ ಶಾರದೆ ಸತ್ಯೆ। ಕ್ರೋಂಕವಚ ಮುಖ್ಯೆ ಮಂತ್ರಾದಿದೇವತೆ ದೇವಿ। ಶ್ರೀಂಕಿಲಾಕಾರಿ ವಿದಾಂಗಿಮಾತೃಕೆ ಮಾನ್ಯೆಶಾಂಕರೀಶಾಸಿಯೆಂದು॥೧॥ಗಿರಿಜೆ ಗೀರ್ವಾಣಪೂಜಿತೆ ಗೌರಿಗುಹಜನನಿ ಪರನಾದಬಿಂದುಮಂದಿರೆ ಮನೋಂಬುಜಹಂಸೆ। ವರದೆ ವೈಭವೇ ನಿತ್ಯಮುಕ್ತೆ ನಿರ್ಮಲೆ ನಿರಾವರಣೆ ಶಿವ ಶಾಂತೆ ಕಾಂತೆ ॥ ಧರಣಿಧರ್ಮಾನುಗತೆ ಸಾವಿತ್ರಿ ಗಾಯತ್ರಿ। ವಿರಜೆ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕೆ ವಿದೂತಪಾಪವ್ರಾತೆ ಶರಣಹಿತೆ ಸರ್ವಮಂಗಳೆ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದೆ ಪರೆ ಸುಧಾಕಾರಿಯೆಂದು ॥೨॥ ಚಂಡೆಚಂಡೇಶ್ವರಿ ಚತುರೆ ಕಾಳಿಕೌಮಾರಿ । ಕುಂಡಲೆ ಕುಟಿಲೆ ಬಾಲೆ ಭೈರವಿ ಭವಾನಿ ಚಾ । ಮುಂಡಿ ಮೂಲಾಧಾರೆ ಮನುವಂದ್ಯೆಮುನಿಪೂಜ್ಯೆಪಿಂಡಾಂಡಮಯೆ ಚಂಡಿಕೆ।ಮಂಡಲತ್ರಯನಿಳಯೆ ದಂಡಿ ಜಯದುರ್ಗೆ ಫಣಿ।ಕುಂಡಲೆ ಮಹೇಶ್ವರಿ ಮನೋನ್ಮನಿ ಜಗನ್ಮಾತೆ।ಖಂಡಶಶಿಮಂಡನೆ ಮೃಡಾಣಿಪಾರ್ವತಿಪರಮಚಂಡಕರಮೂರ್ತಿಯೆಂದು॥೩॥ ವಿಮಲೆ ವಿಖ್ಯಾತೆ ಮಧುಮತೆ ಮುಖ್ಯೆ ಮಹಸೀಯೆ। ಸುಮತಿ ಸುಲಲಿತೆ ಹೈಮವತಿ ಭಾವೆ ಭೋಗಾರ್ಥಿ। ಕಮಲೆಕಾತ್ಯಾಯನಿ ಕರಾಳೆತ್ರಿಪುರ ವಿಜಯೇ ದಮೆ ದಯಾರಸಪೂರಿತೆ॥ ಅಪ್ರತೆಯುಂಬಿಕೆಯನ್ನ ಪೂರ್ಣೆಯುಶ್ವಾರೂಢೆ। ಶಮೆ ಶುದ್ಧೆ ಸಿಂಹವಾಹಿನಿ ಶುಭಕಲಾಪೆಸು । ಪ್ರಮದೆಪಾವನೆಪದ್ಮೆ ಪಾಶದೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮಯುಮೆ ಸಹಜಸುಮುಖಿಯೆಂದು॥೪॥ ಇಂತು ಗುರುಶಂಭುಲಿಂಗದ ಶಕ್ತಿಸೌಭಾಗ್ಯಸಂತತಶರೀರ ಸಮಜ್ಞಾನಸತ್ಕ್ರಿಯೆಸ । ಮಂತು ಕರುಣಾಸನಾಭರಣಾಯುಧಾದಿ ಸಗುಣಾಂತರಾದಿಗಳಾಗುತ ॥ ಸಂತಸವನೀವ ಶಾಂಭವಿಯ ನೂರೆಂಟು ಶುಭ।ನಾಂತ ನಾಮಂಗಳನುಜಪಿಸಿದೊಡೆಸತಿಪುತ್ರ। ಸಂತಾನ ಸಕಲಸಂಪದಸಿದ್ಧಿಯಪ್ಪುದೋರಂತೆ ನಿಶ್ಚಯಮಿದೆಂದು ॥

—ಈಶ ಈಶ ಧೀಶ ಪಾಲಿಸೊ, ಆಶಪಾಶ ನಾಶಗೊಳಿಸೊ—

॥ ಈಶ ಮುರುಘೇಶಾ ॥

ಶ್ರೀ ಬಾಲಲೀಲಾ ಮಹಂತ ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ

ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು :

ಬಾಲಲೀಲಾ ಮಹಂತಲಿಂಗ ಶಿವಯೋಗಿ ವಿರಚಿತ

೧ ಕೈವಲ್ಯದರ್ಪಣ

ಶ್ರೀ ಷಣ್ಮುಖಸ್ವಾಮಿ ಕೃತ

೨ ಅಖಂಡೇಶ್ವರ ವಚನ

ಶ್ರೀ ಘನಮಠ ಶಿವಯೋಗಿ ವಿರಚಿತ

೩ ಭಕ್ತಿಸುಧಾಸಾರ

೪ ಶ್ರೀ ಮೈಲಾರ ಬಸವಲಿಂಗಶರಣರ ಕೃತಿಗಳು

ಶ್ರೀ ಚನ್ನಕವಿ ವಿರಚಿತ

೫ ಬಾಲಲೀಲಾ ಮಹಂತ ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರ ಪುರಾಣ

ಗುಬ್ಬಿ ಮಲ್ಲಣಾರ್ಯಕೃತ

೬ ಗಣಭಾಷ್ಯ ರತ್ನಮಾಲಾ

ಶ್ರೀ ನಂಜೇಶ್ವರ ವಿರಚಿತ

೭ ಗುರುರಾಜ ಚಾರಿತ್ರ

೮ ಭಕ್ತಿ ಗೀತೆಗಳು